

1

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

63

ΑΡΧ. 180
No 2, To 8
ΝΟΕ-ΔΕΚ 84

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΚΑΡΑΤΕ
Συνοπτική Παρουσίαση

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΚΑΡΑΤΕ
Κούμιτε 1

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΚΑΡΑΤΕ
Θεμελιώδεις Αρχές

Μ. Νακαγιάμα
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΚΑΡΑΤΕ
Κούμιτε 2

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης - Εκδότης

ΘΥΜΙΟΣ Κ. ΠΕΡΣΙΔΗΣ

ΗΛ/γος - Μηχ/γος ΕΜΠ

Εκδότης

επιστημονικών συγγραμμάτων
και αθλητικών βιβλίων
και περιοδικών

1 ΝΤΑΝ ΚΟΝΤΟΚΑΝ ΤΖΟΥΝΤΟ

Γραφεία ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ:

ΖΑΪΜΗ 38, ΑΘΗΝΑ 106 83

(πίσω από το Μουσείο)

Τηλ. 82.24.794

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1977

ΜΗΝΙΑΙΟ-ΑΘΛΗΤΙΚΑ-ΠΟΙΚΙΛΗ ΥΛΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΥΛΗΣ

Ανταποκρίσεις από την Ιαπωνία:

ARTHUR TANSLEY: Professional Photographer, 4th dan Kodokan Judo, Tokyo resident.

DR. JOHN HANSON-LOWE: Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, 5 νταν Κόντοκαν Τζούντο, συγγραφέας αρθρογράφος, εκδότης, κάτοικος Τόκιο.

MASAE MATSUMOTO: Δημόσιες σχέσεις, Ανταποκρίσεις, Συνεντεύξεις από Ιαπωνία, κάτοικος Τόκιο.

JOHN ROBERTSON: 4th dan Kodokan Judo, Tokyo resident.

CLAUDE GABLE: Journalist and professional photographer, Tokyo resident.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: Εύα Παπανικολάου

Απαγορεύεται ρητά η κατά οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγή άρθρου ή φωτογραφίας, αν δεν προηγηθεί έγγραφη άδεια του εκδότη.

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Επιμέλεια έκδοσης: Θύμιος Περσίδης
Φωτοσύνθεση: Γεωργακοπούλου - Πιεροπούλου

Φωτογραφίες:
Εκτύπωση: GRAPHOPRINT ΕΠΕ
Βιβλιοδεσία: Σπ. Γκουνταρέλης & ΣΙΑ Ε.Ε.
Διανομή: Κεντρικό Πρακτορείο
Ημερήσιου και Περιοδικού Τύπου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ 10 ΜΗΝΩΝ = 1800 ΔΡΧ.

Γραφτείτε τώρα συνδρομητές (με ταχυδρομική επιταγή), ώστε να μη χάνετε ούτε ένα τεύχος. Άλλωστε στην επαρχία κυκλοφορούμε ένα μήνα αργότερα απ' ότι στην Αθήνα.

Θερμή παράκληση: Ανανεώνετε τη συνδρομή σας αμέσως μόλις παίρνετε το προτελευταίο τεύχος που δικαιούστε (γράφουμε τον αριθμό του τελευταίου τεύχους σας πλάι στο όνομά σας στο φάκελλο αποστολής).

Ταχυδρομικές επιταγές προς:
Θύμιος Περσίδης, Ζαΐμη 38, Αθήνα 106 83

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Το ΔΥΝΑΜΙΚΟ διαβάζεται από περισσότερους από 30.000 αναγνώστες σε όλη την Ελλάδα. Μια διαφημιστική καταχώρηση θα έχει πρακτική εφαρμογή για όλες τις επιχειρήσεις με είδη ή υπηρεσίες που ενδιαφέρουν τον Σύγχρονο Δυναμικό Άνθρωπο.

Η χρέωση των διαφημιστικών καταχωρήσεων γίνεται μετά από ιδιαίτερη συνεννόηση.

ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΑ ΤΕΥΧΗ

Το περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ» εκδίδεται από το ΝΟΕ '77 σε 10 μηνιαία τεύχη κάθε χρόνο (από ΣΕΠ μέχρι και ΙΟΥΝ).

Κάθε 10 τέτοια τεύχη δένεται και ένας τόμος. Οι τόμοι έχουν σκληρά εξώφυλλα, ντυμένα με πολυτελές πανί ή πλαστικό και τυπωμένα με χρυσοτυπία. Χωρίς αμφιβολία αποτελούν ένα μοναδικό ελληνικό έργο με αντικείμενο τα δυναμικά σπορ.

Κάθε τεύχος φέρει έναν αύξοντα αριθμό που δείχνει τη σειρά του και τον τόμο του. Π.χ. το τεύχος 3/5 είναι το 3ο τεύχος του 5ου τόμου.

Κάθε Ιούλιο και Αύγουστο βρίσκονται σε όλη την επαρχία όλα τα τεύχη της χρονιάς που μόλις πέρασε.

Κάθε Σεπτέμβριο δένεται ο τόμος των τευχών του προηγούμενου χρόνου.

Όσοι αναγνώστες μας έχουν παλιότερα τεύχη και θέλουν να τα αλλάξουν με πολυτελείς τόμους μπορούν να μας τα στείλουν πληρώνοντας 40 δρχ. για κάθε τεύχος που τους λείπει από τους 4 πρώτους τόμους και 100 δρχ. για το δέσιμο, και 70 δρχ. για κάθε τεύχος που τους λείπει από τους 5ο, 6ο και 7ο τόμους και 150 δρχ. για το δέσιμο.

Τεύχη, τόμους και άλλες εκδόσεις μας μπορείτε να προμηθευτείτε από τα γραφεία μας οι ίδιοι ή ταχυδρομικά και από τα βιβλιοπωλεία με τα οποία συνεργαζόμαστε σε όλη την Ελλάδα.

Αν δεν βρίσκετε εύκολα το ΔΥΝΑΜΙΚΟ γραφτείτε ΤΩΡΑ συνδρομητές, ώστε να το στέλνουμε στη διεύθυνσή σας.

ΑΡΘΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Οι εκδόσεις των περιοδικών ΔΥΝΑΜΙΚΟ που από τον ΝΟΕ 84 περιλαμβάνουν τις σειρές

**ΔΥΝΑΜΙΚΟ 1, ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΔΥΝΑΜΙΚΟ 2, ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ
ΔΥΝΑΜΙΚΟ 3, ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ**

σαν μια πρωτοπόρα ενημέρωση και παρουσίαση στον χώρο του αθλητισμού και της άσκησης κάνει ένα θαρραλέο βήμα προς την κάλυψη των σύγχρονων αθλημάτων που προσθέτουν στην προσωπικότητα του ατόμου και δέχεται ευχαρίστως άρθρα σχετικά με το αντικείμενό του για δημοσίευση από κάθε αναγνώστη του καθώς και νέα από εκδηλώσεις και αγώνες από όλη την Ελλάδα.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα τις απόψεις του εκδότη. Χειρόγραφα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

Αργήσαμε για άλλη μια φορά.

Το ξέρουμε!

Αλλά αυτή τη φορά η καθυστέρηση της έκδοσης οφείλεται σε ένα μάλλον ευχάριστο λόγο:

Το περιοδικό ΔΥΝΑΜΙΚΟ εξελίχθηκε σε μια... σειρά περιοδικών ΔΥΝΑΜΙΚΟ, όπου το καθένα από αυτά ασχολείται με τα επιμέρους ιδιαίτερα αθλήματα που περιέχονταν στο μέχρι τώρα ΔΥΝΑΜΙΚΟ.

Το βλέπατε και εσείς το παραδέχομαι και εγώ πως το κοινό των μαχητικών τεχνών γενικά δεν ήθελε μπόντυ-μπλιντνι και γυμναστική, το κοινό της σωματικής διάπλασης δεν ενδιαφερόταν για τζούντο, καράτε και ενόργανη γυμναστική, και πολύ περισσότερο το κοινό της γυμναστικής δεν ενδιαφερόταν για τα προηγούμενα δυο αθλήματα. Είχαμε μαζευτεί πολλοί στον ίδιο μικρό χώρο.

Όλα όμως σήμερα είναι θέμα κόστους. Αφού δυνάμωσε και εξασφαλίστηκε το ΔΥΝΑΜΙΚΟ μπορεί τώρα να αποσπαστεί ένα νεώτερο «αδερφάκι» ή και δύο για τους τολμηρούς. Και επειδή οι δυναμικοί είναι και τολμηροί όπως και οι τολμηροί είναι και δυναμικοί είπαμε να τολμήσουμε άλλες δυο εκδόσεις.

Το γνωστό σας λοιπόν για ακριβώς επτά χρόνια ΔΥΝΑΜΙΚΟ... τριχάστηκε σε:

**ΔΥΝΑΜΙΚΟ 1, ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΔΥΝΑΜΙΚΟ 2, ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ
ΔΥΝΑΜΙΚΟ 3, ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ**

Είναι μια οικονομικά ριψοκίνδυνη για την εποχή μας απόφαση που έχει ανάγκη από τη βοήθειά σας για να εδραιωθεί σαν πραγματικότητα.

Είμαστε σίγουροι πως οι οπαδοί των Μαχητικών Τεχνών θα δεχθούν αυτή την απόφαση με ανακούφιση και ελπίδες που επί τέλους έφυγαν τα μη ενδιαφέρονται γι' αυτούς θέματα από το «περιοδικό τους».

Από την άλλη μεριά είμαστε σίγουροι πως οι φίλοι και αθλητές της Σωματικής Διάπλασης, που είναι και λίγο «εγωιστάκηδες» με την έννοια πως δεν θέλουν να μοιράζονται κάτι με άλλους, θα υποδεχθούν με χαρά και ανακούφιση ένα νέο, μηνιαίο περιοδικό ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ

και ανεξάρτητο από συμφέροντα, αληθινό, αντικειμενικό, μαχητικό, κατατοπιστικό, ενημερωτικό και... δυναμικό, τέλος πάντων.

Οι ενθουσιασμένοι όμως θα είναι οι φίλοι της Ενόργανης και Ρυθμικής Γυμναστικής. Δεν πιστεύω να περίμεναν ποτέ να αποκτήσουν ένα ολόκληρο δικό τους περιοδικό. Θα δεχθούν όμως πιστεύω και τον κόσμο της απλής Γυμναστικής, τον καθημερινό άνθρωπο της οποιασδήποτε ηλικίας που μέσα στην ταλαιπωρημένη καθημερινή του ζωή προσπαθεί να βάλει με τον οποιονδήποτε τρόπο λίγη άσκηση και λίγη δίαιτα (και πολλές φορές λίγη... μαγεία για αποτελέσματα χωρίς κόπο).

Νάτα λοιπόν τρία διαφορετικά περιοδικά που με νέα οργάνωση και επάνδρωση του επιτελείου εκδόσεως θα είναι τακτικά στις ημερομηνίες τους, 1η με 5η κάθε μηνός, στα περίπτερα και θα σας περιμένουν να τα αγοράσετε.

Δεν φτάνει όμως μόνο να τα αγοράσετε! Σας ζητάμε και περιμένουμε να τα διαφημίσετε και να τα διαδώσετε κιόλας. Δείξτε τα στους φίλους ή τις φίλες σας. Αν έχετε σχολές και γυμναστήρια, συστήστε τα στους μαθητές σας. (Αν έχετε ...κουρεία, ...κομμωτήρια, ...οδοντιατρεία, αφήστε τα να τα δουν οι πελάτες σας). Κάντε δώρο μια συνδρομή τους σε κάποιο φίλο ή φίλη σας. Γράψτε μας τις εντυπώσεις σας. Αν έχετε γυμναστήριο, σύλλογο, σχολή γράψτε μας τα νέα τους για να τα δημοσιεύσουμε. Δημιουργείστε μια γενικότερη κίνηση γύρω από το άθλημα που αγαπάτε και το περιοδικό που το καλύπτει. Η ωφέλεια θα είναι μεγάλη και για το άθλημά σας και για εσάς, γιατί η ενημέρωση από το περιοδικό θα γίνει πληρέστερη και η κάλυψη των θεμάτων πλατύτερη.

Προσοχή λοιπόν τι θα αγοράσετε!

Όλα γράφουν τον γενικό τίτλο της σειράς εκδόσεων, ΔΥΝΑΜΙΚΟ αλλά διαλέξτε το θέμα που σας ενδιαφέρει στους ειδικούς τίτλους:

1. — ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
2. — ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ
3. — ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

...καί καλή ανάγνωση

Θύμιος Περσίδης

ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΖΟΥΝΤΟ ΑΠΟ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΚΑΝ ΣΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΖΟΥΝΤΟΚΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΖΟΥΝΤΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Από τον Θύμιο Περισίδη

Μασατόσι Σινομάκι, 7 νταν.

Ιούνιος 1968: Πρωταθλητής ανοιχτής κατηγορίας
στους Πρώτους Παγκόσμιους Αγώνες
Τζούντο Πανεπιστημίων.

Σεπτέμ. 1969: Πρωταθλητής ανοιχτής κατηγορίας
στους Έκτους Παγκόσμιους.

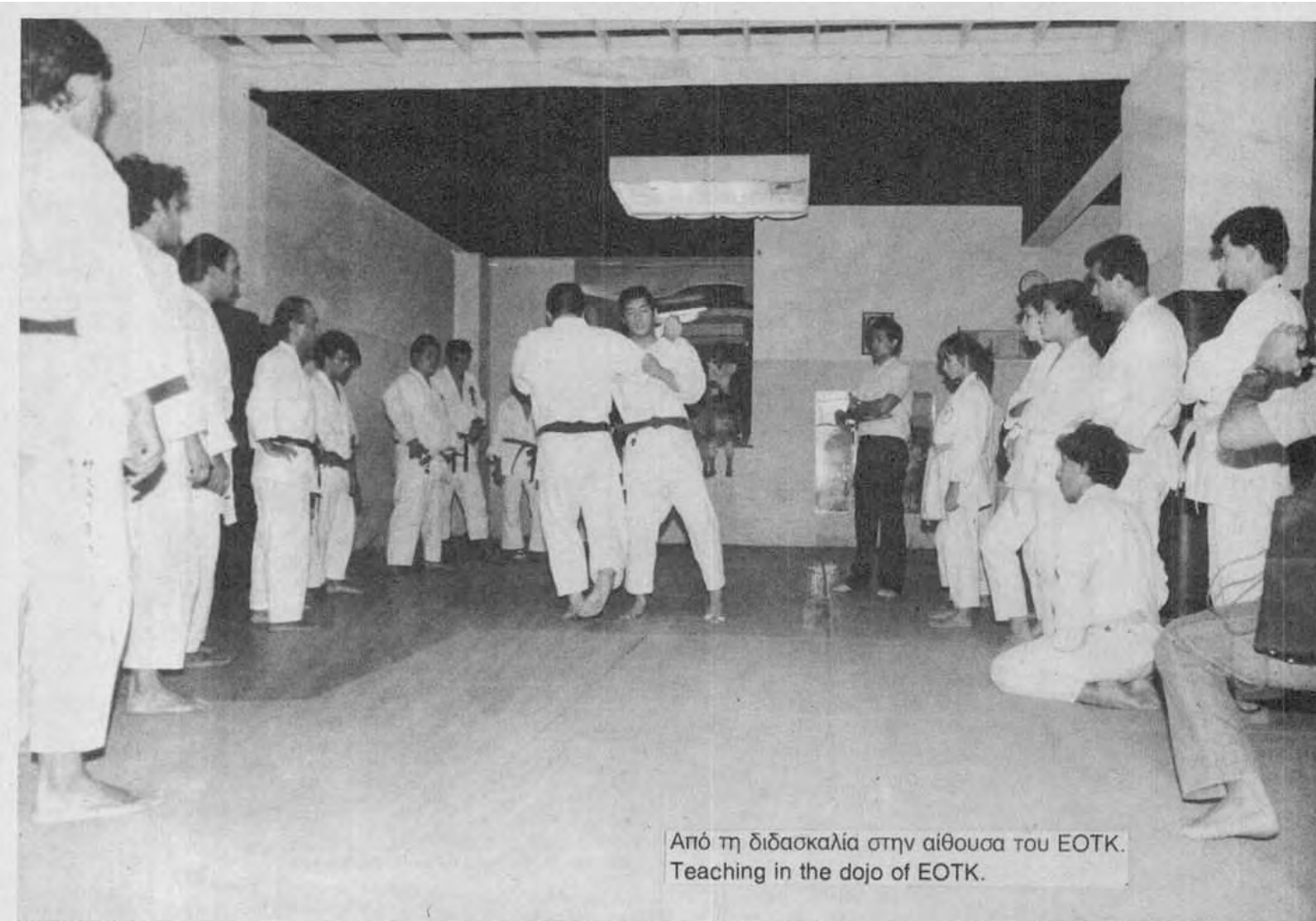
Απρίλιος 1970: Πρωταθλητής Πανιαπωνικών.

Ιούνιος 1971: Πρωταθλητής ανοιχτής στους Έβδο-
μους Παγκόσμιους.

Την Τρίτη 25 Σεπτεμβρίου έφθασαν στην Αθήνα
τέσσερις δάσκαλοι του Τζούντο από το Κόντοκαν στα
πλαίσια ενός ταξιδιού για διδασκαλία στο άθλημα σε
μερικές χώρες της Ευρώπης.

Οι δάσκαλοι που μας επισκέφθηκαν ήταν οι:

Από την υποδοχή κατά την άφιξη των Γιαπωνέζων
Δασκάλων Τζούντο στο αεροδρόμιο του Ελληνικού.
Wellcome of Japanese Judo Teachers at the Airport
of Hellinicon.

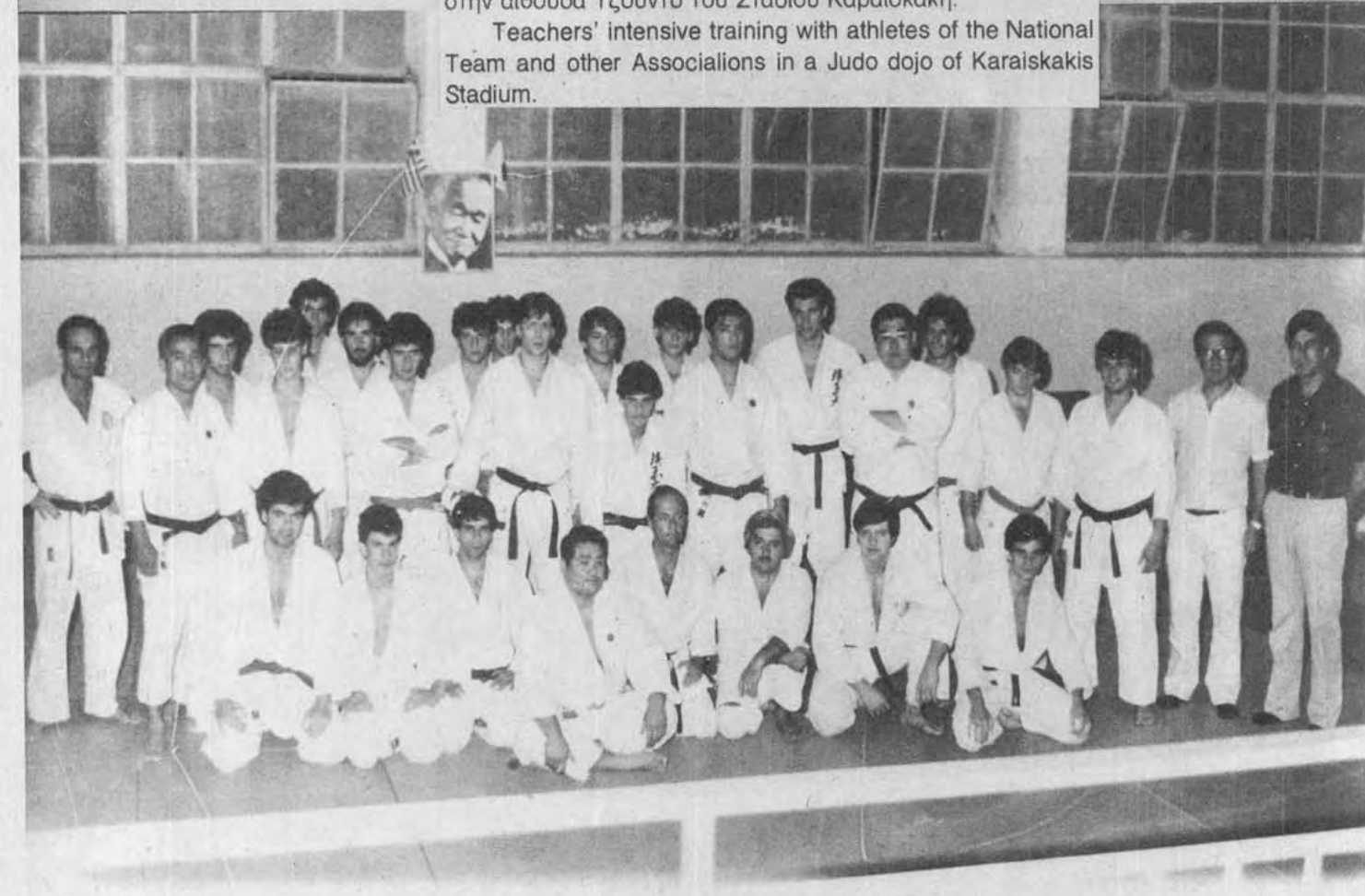

Από τη διδασκαλία στην αίθουσα του ΕΟΤΚ.
Teaching in the dojo of ΕΟΤΚ.

Από τις εντατικές προπονήσεις-εκπαιδεύσεις των δασκάλων με αθλητές της εθνικής ομάδας και διάφορων συλλόγων στην αίθουσα Τζούντο του Σταδίου Καραϊσκάκη.
Teachers' intensive training with athletes of the National Team and other Associations in a Judo dojo of Karaiskakis Stadium.

Τακαχίρο Νισίντα, 5 νταν.

Ιούλιος 1981: Πρωταθλητής στα -71 κ. στο Πανασιατικό Πρωτάθλημα.

Νοέμ. 1983: Πρωταθλητής στα -71 κ. στο Ανοιχτό Διεθνές Τουρνουά Τζούντο των ΗΠΑ.

Χισάο Ίτο, 5 νταν.

Μάιος 1984: Πρωταθλητής στα +95 κ. στους Πανιαπωνικούς με επιλογή και κατηγορίες.

1981, '82, '84: Πρωταθλητής στους Πανιαπωνικούς της Αστυνομίας.

Σιν-ιτσι Ταμούρα, 4 νταν.

Απρίλιος 1984: Πρωταθλητής στα -86 κ. στους πρώτους προκριματικούς για τους Ολυμπιακούς του Λος Άντζελες.

Μάιος 1984: Δεύτερος στα -86 κ. στους Πανιαπωνικούς με επιλογή και κατηγορίες.

Οι δάσκαλοι με την ακούραστη κινητοποίηση της Ιαπωνικής Πρεσβείας διατέθηκαν για τέσσερις μέρες στους Έλληνες τζουντόκα για διδασκαλία του αθλήματος.

Τετάρτη, 26 Σεπτεμβρίου

Οι δάσκαλοι δίδαξαν τζούντο σε Έλληνες αθλητές από αρκετούς συλλόγους στην αίθουσα του ΕΟΤΚ που φιλοξένησε την προπόνηση.

Οι κ.κ. Χισάο Ίτο, 5 νταν και Σιν-ιτσι Ταμούρα, 4 νταν έδειξαν στους Έλληνες τζουντόκα τεχνικές ρίψεων και τεχνικές εδάφους με έμφαση στο κουζούσι (σπάσιμο ισορροπίας) και στο κάκε (εκτέλεση της τεχνικής). Στη συνέχεια και οι τέσσερις δάσκαλοι έπαιξαν με όλους τους αθλητές.

Μετά από τη διδασκαλία οι Ιάπωνες δάσκαλοι και μέλη της Τεχνικής Επιτροπής Τζούντο του ΣΕΓΑΣ είχαν την τιμή να παρακαθήσουν σε γεύμα στο σπίτι του Ιάπωνα Πρέσβυ. Στη διάρκεια του γεύματος διαπιστώσαμε το μεγάλο ενδιαφέρον του κ. Πρέσβυ για το ελληνικό τζούντο, όπως και του κ. Τακένορι Κουνιέντα, μορφωτικού ακόλουθου της Ιαπωνικής Πρεσβείας. Χωρίς υπερβολές, κατά τις ημέρες παραμονής των Γιαπωνέζων εκπαιδευτών στην Αθήνα μείναμε κατάπληκτοι από την ενεργητικότητα και το οργανωτικό πνεύμα του κ. Κουνιέντα ο οποίος δεν σταμάτησε ούτε στιγμή να «πιέζει ευγενικά» κάθε παράγοντα που θα επηρέαζε την επιτυχία κάθε φάσης κατά την παραμονή των δασκάλων. Ακούραστος μεταφραστής δίπλα του ο κ. Σοφοκλής Καραγιάννης, υπάλληλος της Ιαπωνικής Πρεσβείας.

Πέμπτη, Παρασκευή

Εντατικές προπονήσεις έγιναν στην αίθουσα τζούντο του Σταδίου Καραϊσκάκη, όπου προπονείται η εθνική ομάδα. Οι Ιάπωνες δάσκαλοι δίδαξαν τεχνικές ρίψεων και εδάφους στους Έλληνες τζουντόκα (εθνικής και άλλους) και έπαιξαν μαζί τους διορθώνοντας λάθη και δίνοντας κατευθύνσεις.

Από τις προπονήσεις αυτές μας έλειψε ο εθνικός μας προπονητής Τάσος Γεωργιάδης. Ας ελπίσουμε όμως πως θα ευαρεστηθεί να πεταχτεί ως το Τόκιο για να... διδάξει σε μερικά ...σεμινάρια τους Ιάπωνες, ώστε να λύσουν τις απορίες τους στο τζούντο.

Σάββατο, 29 Σεπτεμβρίου

Ποτέ αγώνες και επιδείξεις τζούντο δεν είχαν μαζέψει τόσους θεατές!

Έγιναν στις 5 το απόγευμα στον Πανελλήνιο Γ.Σ. μπροστά σε ένα ενθουσιώδες κοινό πάνω από 1500 άτομα και με παρουσία πολλών επισήμων.

Προηγήθηκαν για μιάμιση περίπου ώρα αγώνες μεταξύ Ελλήνων αθλητών και στις 6.30', μετά από μια μικρή προσφώνηση του Ιάπωνα Πρέσβυ, οι Ιάπωνες εκπαιδευτές τζούντο έκαναν επίδειξη του Κατάμε-νο-Κάτα και του Νάγκε-νο-κατά, ελεύθερων τεχνικών ρίψεων και εδάφους καθώς και ελεύθερου αγώνα. Η όλη επίδειξη δίδαξε και ενθουσίασε το ελληνικό κοινό.

Σας δίνουμε στη συνέχεια το μικρό λόγο του Πρέσβυ της Ιαπωνίας.

GREETINGS BY H.E. THE AMBASSADOR

Nagao Yoshida

at JUDO Demonstration by Japanese Mission
at the Panhellenion Gymnasium
on September 29, 1984

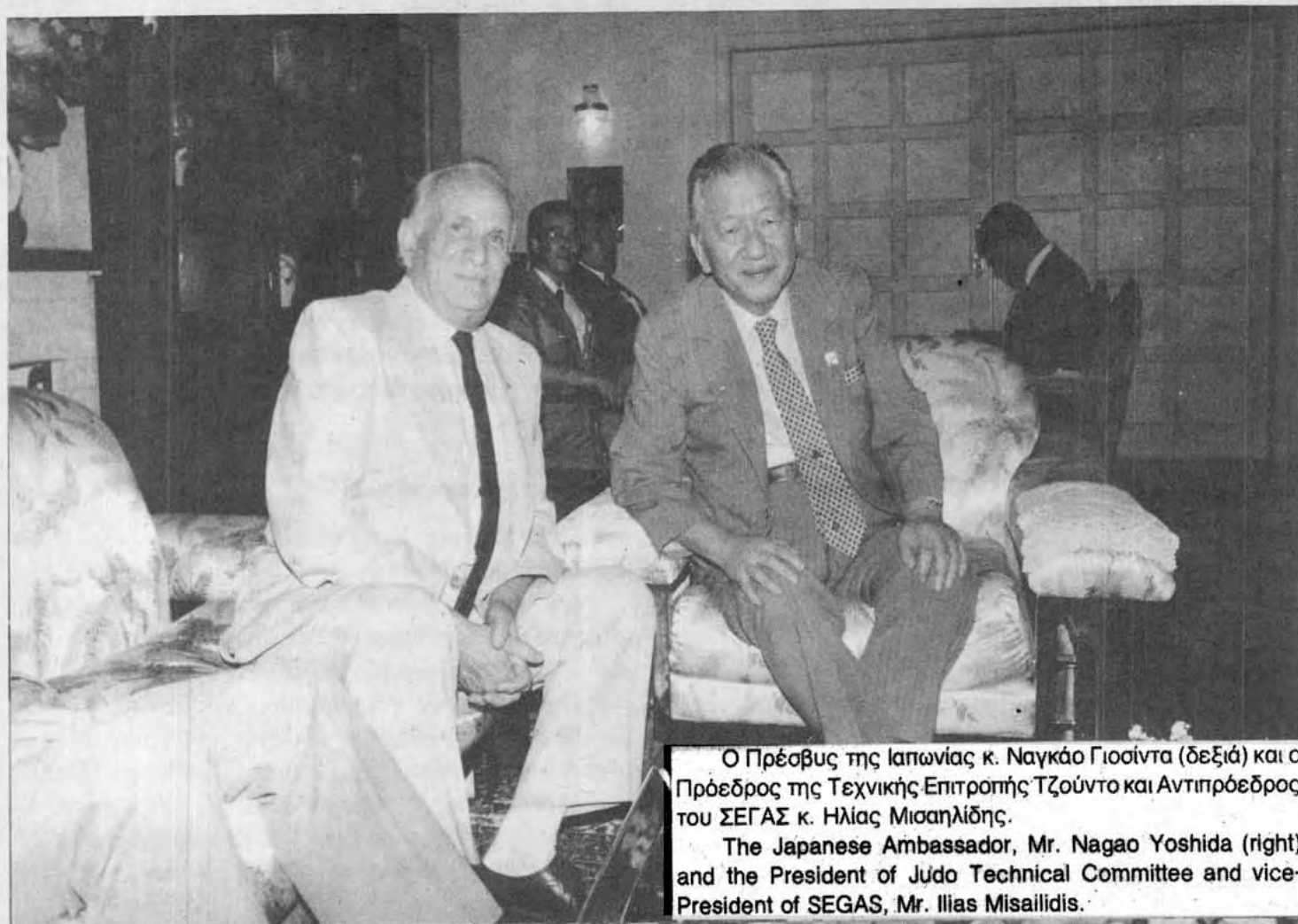
Mr. Misailidis

Ladies and Gentlemen,

I would like to express my gratitude to you all for coming here this evening.

I am deeply impressed by the Greek JUDO players' ability in the matches that I have just now watched, which shows how hard they must have trained.

I was moved very much by the fact that many Greek children all wearing Judogi welcomed the Japanese JUDO Mission at the Airport when the Mission arrived in Athens last Tuesday. I was also pleased to hear that in Greece more than four thousand people are now practicing JUDO. It is said that the practice and knowledge of JUDO is the closest way to understand the Japanese SAMURAI spirit. JUDO demands the observation of good manners. JUDO, in the Japanese language means

Ο Πρέσβυς της Ιαπωνίας κ. Ναγκάο Γιουσίντα (δεξιά) και ο Πρόεδρος της Τεχνικής Επιτροπής Τζούντο και Αντιπρόεδρος του ΣΕΓΑΣ κ. Ηλίας Μισαηλίδης.

The Japanese Ambassador, Mr. Nagao Yoshida (right) and the President of Judo Technical Committee and vice-President of SEGAS, Mr. Ilias Misailidis.

Ο Πρέσβυς της Ιαπωνίας ενώ εκφωνεί λόγο κατά την εκδήλωση των επιδείξεων Τζούντο από τους Ιάπωνες εκπαιδευτές το Σάββατο, 29 Σεπτεμβρίου στον Πανελλήνιο Γ.Σ. μπροστά σε πάνω από 1500 θεατές. Δίπλα του μεταφράζει ο κ. Σοφοκλής Καραγιάννης, υπάλληλος της Ιαπωνικής Πρεσβείας ο οποίος πρόσφερε όλες αυτές τις μέρες ανεκτίμητες υπηρεσίες στην επικοινωνία μας με τους δασκάλους μια και δεν μιλούσαν Αγγλικά.

The Japanese Ambassador speaking in front of over 1.500 people at the Judo demonstration presented by the Japanese Judo instructors on Saturday, September 29. Next to him, Mr. Sophoklis Caragiannis, officer of the Japanese Embassy, the man without whom all could have happened, since none of the Japanese teachers could speak English, is interpreting.

Από το δείπνο στο σπίτι του Ιάπωνα Πρέσβυ. Επάνω από αριστερά οι κ.κ. Χισάο Ίτο, Χιροτσούγκου Οκουμούρα (στο βάθος), Τακαχίρο Νισίνα, Ηλίας Μισαηλίδης (Πρόεδρος της Τεχνικής Επιτροπής Τζούντο και Αντιπρόεδρος του ΣΕΓΑΣ), Μασατόσι Σινομάκι, Βασίλης Βουτσαράς, Σιν-ιτσι Ταμούρα και Τακενόρι Κουνιέντα, (στον οποίο οφείλονται πολλά από την όλη οργάνωση). Κάτω από αριστερά: Τακενόρι Κουνιέντα, Γρηγόρης Βακατάσης, ο Πρέσβυς της Ιαπωνίας στην Ελλάδα κ. Ναγκάο Γιουσίντα, Θύμιος Περισίδης και Κατσουχίκο Τσουνόνα.

Dinner in the house of the Japanese Ambassador. Above left to right: Messrs. Hisao Ito, Hirotsugu Okumura (on the background), Messr. Takahiro Nisina, Ilias Misailidis (President of Judo Technical Committee and Vice-President of SEGAS), Masatoshi Sinomaki, Basil Voutsaras, Sin-ichi Tamoura and Takenori Kunienda (without whom everything would have happened). Below, left to right: Takenori Kunieda Grigoris Vacatasis, Japanese Ambassador in Greece, Mr Nagao Yoshida, Thimios Persidis and Katsuhiko Tsunoda.

Από τις επιδείξεις των Νάγκε-νο-Κάτα και Κατάμε-νο-Κάτα από τους Ιάπωνες εκπαιδευτές.

Japanese instructors demonstrating Nage-no-kata and Katame-no-kata.

the soft martial art. In Japan we have such a proverb, that softness overcomes hardness.

I am very happy to present to you the distinguished members of the Japanese JUDO Mission: Mr. Shinomaki 7 DAN, champion of the Open Category in the 6th and 7th World JUDO Championships, Mr. Nishida, 5 DAN, champion of the 71 kg category, Mr. Ito, 5 DAN, champion of the 95 kg category and Mr. Tamura 4 DAN, champion of the 86 kg category, each of whom participated in the All Japan Selective Championships. They gave the lessons to the Greek JUDO players every day since they arrived here. It is my sincere desire that Greece will be able to have international JUDO champions in the near future. Our Embassy will cooperate closely with "SEGAS" for this target.

I believe that the exchange of athletes between our two countries is more fruitful at this moment, when the friendly relations between Greece and Japan are entering a new stage, following the visit of Her Excellency Minister Mercouri to Japan.

The instructors of the JUDO Mission will now demonstrate the splendours of JUDO for you.

I shall be very happy if you enjoy this demonstration, catching the essence and spirit with which it is performed.

Finally, I would like to express my appreciation to the members of the Greek Amateur Sports Association "SEGAS" for their warm acceptance of the JUDO Mission.

Thank you

Μετάφραση: Σοφοκλής Καραγιάννης

Κύριε Πρόεδρε
Κυρίες και Κύριοι

Θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς όλους εσάς που ήλθατε απόψε εδώ.

Έχω εντυπωσιαστεί πολύ από την ικανότητα των Ελλήνων αθλητών του JUDO που παρακολούθησα, οι οποίοι δείχνουν πόσο σκληρά θα πρέπει να έχουν ασκηθεί.

Συγκινήθηκα πάρα πολύ από το γεγονός ότι πολλά παιδιά που φορούσαν στολές του JUDO καλωσόρισαν την ιαπωνική αποστολή όταν έφθασε στην Αθήνα την προηγούμενη Τρίτη. Με χαρά επίσης άκουσα ότι στην Ελλάδα παραπάνω από 4.000 άνθρωποι εξασκούνται στο JUDO. Λέγεται ότι η εξάσκηση και γνώση του JUDO είναι ο κοντινότερος δρόμος για να καταλάβει κανείς το Ιαπωνικό πνεύμα των Σαμουράι.

Στα Ιαπωνικά, JUDO σημαίνει «εύκαμπτη πολεμική τέχνη». Στην Ιαπωνία έχουμε ένα γνωμικό που λέει ότι η «ευκαμψία υπερνικά την σκληρότητα».

Έχω την ευχαρίστηση να σας παρουσιάσω τα εξαιρετικά μέλη της αποστολής του JUDO.

Ο κ. Σινομάκι, 7 νταν, πρωταθλητής ανοικτής κατηγορίας στους δους και 7ους παγκόσμιους αγώνες

JUDO, ο κ. Νισίντα, 5 νταν πρωταθλητής της κατηγορίας 71 κιλών, ο κ. Ίτο, 5 νταν, πρωταθλητής κατηγορίας 95 κιλών και ο κ. Ταμούρα, 4 νταν, πρωταθλητής κατηγορίας 86 κιλών. Έκαναν προπονήσεις στους Έλληνες αθλητές του JUDO καθημερινά από τότε που έφθασαν εδώ. Είναι ειλικρινά επιθυμία μου η Ελλάδα να έχει διεθνείς πρωταθλητές JUDO στο εγγύς μέλλον. Η πρεσβεία μας θα συνεργασθεί στενά με τον ΣΕΓΑΣ για τον σκοπό αυτό.

Πιστεύω ότι οι ανταλλαγές αθλητών μεταξύ των χωρών μας είναι πιο καρποφόρες αυτή την στιγμή που οι φιλικές σχέσεις μεταξύ Ελλάδος και Ιαπωνίας εισέρχονται σε νέο στάδιο με την επίσκεψη της Α.Ε. της υπουργού πολιτισμού και επιστημών Μελίνας Μερκούρη στην Ιαπωνία.

Οι δάσκαλοι της αποστολής του JUDO θα μας επιδείξουν τώρα το μεγαλείο του JUDO.

Θα είμαι πολύ ευτυχής αν απολαύσετε αυτή την επίδειξη συλλαμβάνοντας την ουσία και το πνεύμα με τα οποία εκτελείται.

Τέλος θα ήθελα να εκφράσω την εκτίμησή μου προς τα μέλη του ΣΕΓΑΣ για την θερμή υποδοχή της Αποστολής JUDO.

Ευχαριστώ

* * *

Πραγματικά το κοινό απόλαυσε θέαμα τζούντο που σπάνια βλέπει.

Οι Ιάπωνες εκπαιδευτές έδειξαν τα δύο Κάτα, τοκούι-βάζα (τις πιο επιδέξιες τεχνικές τους) και γιάκου-σόκου-γκέϊκο (ελεύθερο αγώνα).

Τελική γνώμη όλων είναι πως αυτές οι επισκέψεις Γιαπωνέζων εκπαιδευτών είναι καρποφόρες για το Ελληνικό Τζούντο και ευχόμαστε να συνεχιστούν στο μέλλον.

Εκείνο όμως το οποίο ευχόμαστε περισσότερο περισσότερο να γίνει είναι το να αποκτήσουμε μόνιμα στην Ελλάδα δικό μας εκπαιδευτή Τζούντο. Σ' αυτή την κατεύθυνση εργάζεται η Τεχνική Επιτροπή Τζούντο με την ευγενή συνεργασία της Ιαπωνικής Πρεσβείας την οποία ευχαριστούμε και από αυτή τη θέση.

Και ένα ευτράπελο!

Μερικές εβδομάδες αργότερα φάνηκε στο περιοδικό «Ταχυδρόμος» ένα άρθρο για την επίσκεψη αυτή των Γιαπωνέζων δασκάλων με πολύ ωραίες φωτογραφίες και κείμενα γραμμένα από πολύ ακατατόπιστο δημοσιογράφο. και το λέω αυτό γιατί ο άνθρωπος άντλησε τα όσα έγραψε για το Τζούντο από τον «Δάσκαλο» Πέππα. Στο θέμα δεν επεμβαίνουμε για τους αναγνώστες μας. Αυτοί ξέρουν! Αυτός που ίσως πρέπει να το πληροφορηθεί είναι ο... Πέππας.

—Τρύφωνα, υπήρξες πάντα Τρύφωνας Πέππας και ποτέ «Δάσκαλος» Πέππας!

Θύμιος Περισίδης

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΟ ΤΖΟΥΝΤΟ

Από τον Claude Gable

Από τη στιγμή που πολλοί άνθρωποι αρχίζουν να εκπαιδεύονται στο τζούντο, με λίγες γνώσεις για τη φιλοσοφική και πνευματική βάση του, είναι σημαντικό ότι από τα πρώτα μαθήματα αποκτούν μια πιο ουσιαστική γνώση και κατανόηση σ' αυτές τις πλευρές της μαχητικής τέχνης. Πραγματικά, είναι ακριβώς αυτά τα χαρακτηριστικά που κάνουν το τζούντο να διαχωρίζεται από ένα απλό σπορ.

Τι είναι τότε το τζούντο; Αν δεν είναι σπορ, είναι αυτοάμυνα, άσκηση, θρησκεία ή μαχητική τέχνη; Είναι "συμπεριφορά" ή "κατάσταση". Αλλά μια τέτοια απλή απάντηση δεν θα ικανοποιούσε και οπωσδήποτε είναι απαραίτητη η ανάλυση στον όρο "κατάσταση". Για να γίνει αυτό θα χρειαστεί κάποια κατανόηση της ιστορίας του τζούντο, του ιδρυτή του Ζιγκόρο Κάνο, και του κοινωνικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε το τζούντο.

Η λέξη "τζούντο" αποτελείται από δυο απλές "κάντζι" λέξεις, των αρχαίων Κινέζικων. Ο πρώτος χαρακτήρας είναι ο "τζου", που απλά μεταφρασμένος, σημαίνει καλωσύνη, τρυφερότητα ή στοργή. Ο δεύτερος χαρακτήρας είναι ο "ντο" και μάλλον σημαίνει πορεία, τρόπος, μέθοδος, δίδαγμα ή ηθικό δόγμα. Είναι η έννοια του δεύτερου χαρακτήρα που χαρίζει στο τζούντο την ηθικότητά του. Και για να προχωρήσουμε βαθύτερα, είναι ενδιαφέρον το να παρατηρήσουμε τη σχέση με τα κυριότερα φιλοσοφικά συστήματα της Κίνας, που υπονοείται από τη χρησιμοποίηση αυτού του δεύτερου χαρακτήρα. Ο χαρακτήρας "ντο" είναι ίδιος με τον τρόπο που χρησιμοποιείται και ο χαρακτήρας "τάο" ή "συμπεριφορά", που είναι η ουσία στο Κινέζικο φιλοσοφικό/θρησκευτικό σύστημα του ταοισμού. Ο ταοισμός απαιτεί υποχωρητικότητα και προσαρμοστικότητα στην εξέλιξη της φύσης. Ιστορικά, η Ιαπωνία ήταν μια φεουδαρχική κοινωνία, όπως ήταν και η μεσαιωνική Ευρώπη. Η χώρα ήταν μοιρασμένη σε φέουδα, που διοικούσαν από άρχοντες, τους ονομαζόμενους "ντάιμγιος". Σε κάθε δεδομένη στιγμή, αρκετοί από αυτούς τους ντάιμγιος θα ήταν υποχρεωμένοι να υποταχθούν στις εντολές του "σογκούν", που ήταν ένα είδος αρχιστράτηγου σ' ολόκληρη τη χώρα. Ο σογκούν φαινομενικά ήταν υποταγμένος στον αυτοκράτορά της Ιαπωνίας. Οι άνθρωποι πίστευαν πως ο αυτοκράτορας ήταν απόγονος της θεάς του ήλιου Αματεράσου. Οι αυτοκράτορες σπάνια είχαν πραγματική ισχύ σε πρακτικές και πολιτικές υποθέσεις. Στην πραγματικότητα, ήταν υποχείρια των σογκούν και κάτι παραπάνω από ευκολομεταχείριστες μαριονέτες.

Αυτή η ιεραρχία διήρκεσε μέχρι το τέλος της περιόδου Τοκουγκάβα (1868), οπότε και διαλύθηκε από τις κοινές προσπάθειες της Ιαπωνίας για τον μοντερνισμό. Αυτή η ένταση οδήγησε στον εκσυγχρονισμό, ο οποίος άρχισε το 1870 και συνεχίστηκε και στον εικοστό αιώνα. Αιτία ήταν η επίσκεψη του ναύαρχου Πέρρυ το 1854, ο οποίος έδειξε στους Γιαπωνέζους ότι δεν μπορούσαν άλλο να παραμένουν απομονωμένοι και αντίδωκε για τον κόσμο έξω από την Ιαπωνία. Με την εμφάνιση του Πέρρυ και των κανονιοφόρων του, οι Γιαπωνέζοι με πόνο συνειδητοποίησαν την αυτοκαταστροφική πολιτική της απομόνωσής τους. Έτσι γεννιόταν το ερώτημα, τι να έκαναν; Υπήρχαν δυο γενικές απόψεις. Η μια υποστήριζε ότι οι παραδοσιακές αξίες θα έπρεπε να κρατηθούν ψηλά και να πετάξουν έξω από τη χώρα τους ξένους δαίμονες. Η άλλη ήταν πιο διαλλακτική, που υποστήριζε πως η καλύτερη λύση ήταν να μάθουν από τους Δυτικούς και να μετατρέψουν αυτά τα μαθήματα σε πλεονεκτήματα για το καλό των Γιαπωνέζων.

Αλλά αυτή η γρήγορη αλλαγή δεν ήταν δυνατόν να μην φέρει δυσκολίες και διχόνοιες. Έγιναν πολλές ασήμαντες εξεγέρσεις από δυσαρεστημένους σαμουράι, που κατέληξαν στη μεγάλη επανάσταση του Σατσούμα το 1898. Η σύγκρουση ήταν σφοδρή και οι σαμουράι συνέτριβηκαν από το στρατό της κυβέρνησης, ο οποίος αποτελείτο σχεδόν ολόκληρος από στρατολογημένους. Αυτή ήταν η τελειωτική ταπεινώση για τους σαμουράι.

Με το τέλος της παράδοσης των σαμουράι και το άνοιγμα της Ιαπωνίας στη Δύση, παρουσιάστηκε ένα είδος υπερβολικής λατρείας για όλα τα πράγματα που προέρχονταν από τη Δύση. Αποτέλεσμα ήταν το ξέσπασμα του εθνικισμού, που προκάλεσε την έναρξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Αλλά στα τελευταία χρόνια του 19ου αιώνα και στα πρώτα του 20ου, οι Γιαπωνέζοι αποζητήσαν να αντιγράψουν τον Αμερικάνικο και Ευρωπαϊκό πολιτισμό. Η Γιαπωνέζικη αριστοκρατία υιοθέτησε Ευρωπαϊκούς τίτλους, όπως Μαρκήσιος και Μαρκησία. Το Πανεπιστήμιο του Τόκυο, στο οποίο δίδασαν μέχρι το 1890 όλοι οι εκπαιδευτικοί της Ιαπωνίας, ζήτησε από το προσωπικό και τους μαθητές του να μιλούν και να γράφουν μόνο στα Αγγλικά, τη γλώσσα της μάθησης.

Σ' αυτό το κοινωνικό, ιστορικό και φιλοσοφικό σύστημα ήταν που ο Δόκτορας Ζιγκόρο Κάνο άρχισε να αναπτύσσει το εκσυγχρονισμένο τζούντο. Ο Κάνο ήταν διπλωματούχος του Πανεπιστημίου του Τόκυο. Παίρνοντας το πτυχίο του στη φιλολογία και

στις πολιτικές επιστήμες στα 1881, ήταν ένας άνθρωπος της εποχής του. Αν και συμπαθούσε τον Δυτικό τρόπο έκφρασης, επηρεαζόταν ακόμα από τις αρχαίες παραδόσεις της χώρας του, της Ιαπωνίας. Η ανάπτυξή του στο τζούντο αντανάκλασε αυτό το ανακάτεμα των ιδεών του.

Ο Ζιγκόρο Κάνο αναγνώρισε την αξία που υπήρχε στους κανόνες των σαμουράι. Ήξερε την σημασία της αυτοπεποίθησης, της ελευθερίας και της προσήλωσης στο Ζεν, θαυμάσια και χρήσιμα ιδανικά για την ηλικία του. Ακόμα γνώριζε πως το να εξασκείται στο παραδοσιακό "μπουγκέϊ" (η συμπεριφορά των πολεμιστών) ήταν αναχρονιστικό για αυτή τη νέα εποχή της βιομηχανοποίησης και του εκσυγχρονισμού. Τότε πως να κρατήσει τα καλύτερα από τα παλιά έθιμα, ενώ να προσθέτει σ' αυτά το σύγχρονο ρεύμα και το μελλοντικό; Ειδικός στα δυο συστήματα του ζιού-ζούτσου (το κίτο-ρίου και το τενισινίγιο-ρίου) άρχισε να παίρνει τις τεχνικές από αυτά τα συστήματα και να τις μετατρέπει, ώστε να τις καταστήσει πρακτικές και σύγχρονες στην εφαρμογή τους σ' ένα σύστημα φυσικής κουλτούρας - ο βασικός σκοπός της οποίας ήταν η ανάπτυξη ολόκληρου του είναι του ανθρώπου, σωματικά, διανοητικά και πνευματικά. Αυτό το σύστημα που το ονόμασε "τζιού" (ευγενική) - "ντο" (συμπεριφορά), θα έδινε σε άντρες, γυναίκες και παιδιά την ευκαιρία να αναπτύξουν, και να μεγενθύνουν τις δυνατότητές τους.

Ο Κάνο δεν ήθελε τελείως να χωρίσει το τζούντο από τις ιστορικές του ρίζες και κράτησε πολλές μεθόδους από την αρχική εκπαίδευση του ζιού-ζούτσου. Τροποποίησε την χρήση των κάτα και την εμφάνισή τους σαν μια πρωταρχική σημασία του τζούντο στην πράξη και στη θεωρία. Η κυριότερη διαφορά μεταξύ των κάτα του τζούντο και αυτών του ζιού-ζούτσου βρίσκεται στις αλλιώτικες λειτουργίες και τους σκοπούς. Ενώ στα κάτα του ζιού-ζούτσου χρειάζεται κυρίως να μάθετε τους μηχανισμούς μιας μαχητικής τεχνικής, στα κάτα του τζούντο δεν σας ζητούν να μάθετε μόνο τους φυσικούς μηχανισμούς της "συμπεριφοράς", αλλά την ίδια ώρα να δείτε το τζούντο σαν ένα φιλοσοφικό και ηθικό σύστημα και να αντιλήσετε πολλά στοιχεία από αυτό.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα πως πραγματοποιούνται τα κάτα, θα ήταν προτιμότερο να εξετάσουμε ένα ορισμένο κάτα, το "νάγκε νο κάτα" ή κάτα των τεχνικών ρίψεων. Αυτό το κάτα αποτελείται από 15 συγκεκριμένες ρίψεις, η κάθε μια με ένα σετ από ορισμένες διαδοχικές κινήσεις, απαραίτητες για την ολοκλήρωση της κάθε ρίψης. Ακόμα η εκτέλεση του κάτα δεν είναι τόσο αυστηρά καθορισμένη, ώστε να εμποδίζεται από τις απαραίτητες ατομικές διαφορές κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης. Πραγματικά, τέτοιες διαφορές όπως ο χρονισμός, το διάστημα μεταξύ των κορμιών, των ποδιών κ.λ.π. μπορεί να αποβεί αποφασιστικό για την επιτυχημένη ολοκλήρωση των ρίψεων.

Αυτό είναι ένα σημαντικό σημείο που πρέπει να κατανοήσουμε. Ακόμα και αν τα κάτα καθορίζουν τα όρια του τζούντο σαν "συμπεριφορά", δεν αποθαρρύνουν ούτε εμποδίζουν τη δημιουργικότητα. Επιπλέον, αν δεν επιβάλλονταν παράμετροι από τα κάτα, η "συμπεριφορά" στο τζούντο θα ήταν δύσκολη, αν όχι αδύνατη, να προσδιοριστεί ή να διαχωριστεί. Έτσι, ο Κάνο θεώρησε απαραίτητο να παρουσιάσει και να αναπτύξει τέτοια κάτα, όπως το νάγκε νο κάτα (τεχνικές ρίψης), το κατάμε νο κάτα (τεχνικές ε-

δάφους), το κίμε νο κάτα (τεχνικές αυτοάμυνας), το κοσίκι νο κάτα (παλιές παραδοσιακές τεχνικές), το τζου νο κάτα (το κάτα της ευγένειας) και το σέϊ ριόκου ζένου κοκούμιν ταϊίκου νο κάτα (το εθνικό εκπαιδευτικό κάτα).

Ακόμα ο Κάνο, για να διατηρήσει την παράδοση στην πρακτική του κάτα, καθιερώνει την πρακτική του "ράντορι" ή ελεύθερο παιχνίδι. Αυτή είναι μια μέθοδος, κατά την οποία οι δυο τζουντόκα κινούνται προσπαθώντας να εφαρμόσουν τις διάφορες τεχνικές ο ένας στον άλλο, όποτε τους παρουσιαστεί η ευκαιρία. Επίσης από τον Κάνο αναπτύχθηκε το "σιάϊ" ή αγώνας, και θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν ήταν τόσο ένας αγώνας μεταξύ δυο τζουντόκα για να κριθεί η σχετική ανωτερότητα του ενός, αλλά περισσότερο ένας τρόπος για να υπολογιστεί η πρόοδος του καθενός. Το σιάϊ ήταν κάτι παραπάνω από μια έντονη μορφή του ράντορι. Το σύγχρονο τζούντο, παρόλα αυτά, δίνει όλο και μεγαλύτερη σημασία στις ανταγωνιστικές πλευρές της τέχνης, έτσι δημιουργείται ο φόβος του υποβιβασμού του στο χώρο μόνο των σπορ.

Η πρακτική του ράντορι και του σιάϊ και η έμφαση που δίνεται στην πνευματική ανάπτυξη, είναι τα χαρακτηριστικά του τζούντο που το διαχωρίζουν από ένα απλό σπορ. Το τζούντο, όπως όλα τα συστήματα του "μπούντο", ενδιαφέρεται για την πρόοδο του εαυτού μας και για τη συμπόνοια προς τους συνανθρώπους μας. Διδάσκει την ανάγκη του διαλογισμού (η παράδοση του Ζεν), τα κυριότερα στοιχεία της αποδοχής (η παράδοση του ταοισμού), καθώς επίσης και το σεβασμό στους άλλους, κυρίως στους μεγαλύτερους (παράδοση του Κομφουκιανισμού). Ήθικα, το τζούντο συμφωνεί με τα ιδανικά της ειρήνης. Προωθεί το αίσθημα του ανθρωπισμού, βοηθά να ξεπεράσουμε την ανάγκη επίδειξης της πιθανής σωματικής ικανότητάς μας και αναπτύσσει την αντίληψή μας, η οποία θα μας προειδοποιήσει σε πολλούς ενδεχομένους κινδύνους. Είναι ένα καταπληκτικό μέσο για να αυξήσει κάποιος τη σωματική και πνευματική του ικανότητα, ενώ κερδίζει πολλές πρακτικές φιλοσοφικές και ηθικές γνώσεις. Τέλος, είναι η ικανοποιητική σημασία της αυτοάμυνας, όταν αυτή είναι απαραίτητη. Ίσως ένα από τα καλύτερα πλεονεκτήματα του τζούντο είναι ο αυτοέλεγχος σαν μια μέθοδος αυτοπροστασίας. Σε αντίθεση με άλλες μεθόδους, όπως το καράτε, το τζούντο προσφέρει τη δυνατότητα να νικήσεις ή να ελέγξεις τον αντίπαλο, χωρίς όμως να του προξενήσεις μόνιμη ή υπερβολική φυσική ζημιά.

Η ηθική σημασία του παραπάνω ενδεχομένου είναι φανερή.

Ο Ζιγκόρο Κάνο είχε την προνοητικότητα να διαφυλάξει για το μέλλον, πολλές σπουδαίες αξίες του παρελθόντος. Όπως και οι αρχαίοι Έλληνες, ο Κάνο είδε ότι ένα υγιές σώμα εξυψώνει ένα υγιές μυαλό και το αντίθετο. Ήξερε επίσης πως το μέλλον διαγραφόταν σκοτεινό, και πως μεγάλωνε το αίσθημα της απομόνωσης, έτσι γινόταν περισσότερη αισθητή η ανάγκη για σεβασμό, θάρρος, υπομονή, ταπεινοφροσύνη, προσαρμοστικότητα, ενθουσιασμό και ευσπλαχνία. Γι' αυτό το λόγο ο Κάνο μας έδωσε το τζούντο. Του χρωστάμε πραγματικά ευγνωμοσύνη.

Claude Gable

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΖΟΥΝΤΟ ΓΙΑ ΤΟ 1985

α/α	ΜΗΝΑΣ	ΗΜΕΡΑ	ΑΓΩΝΕΣ	ΤΟΠΟΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1.	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	26 - 27	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΔΙΑΣΥΛΛΑΓΩΝΕΣ ΑΝΔΡΩΝ-ΕΦΗΒΩΝ	ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	
2.	ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	14 - 18	ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΑΝΔΡΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ	ΣΟΦΙΑ	
	"	23 - 24	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	
3.	ΜΑΡΤΙΟΣ	2 - 3	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΠΑΙΔΩΝ	ΑΘΗΝΑ	
	"	13 - 18	ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΑΝΔΡΩΝ - ΕΦΗΒΩΝ	ΤΟΥΡΚΙΑ	
4.	ΑΠΡΙΛΙΟΣ	7	ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΑΙΔΩΝ	ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	
	"	15	ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΑΝΔΡΩΝ	ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ	
	"	27 - 28	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΕΦΗΒΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	
5.	ΜΑΙΟΣ	8 - 13	ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΙΚΟΙ ΑΝΔΡΩΝ	ΣΟΥΗΔΙΑ	
	"	25 - 26	ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	
6.	ΙΟΥΝΙΟΣ	13 - 15	ΝΙΚΟΛΑΙΔΕΙΑ	ΑΘΗΝΑ	
7.	ΙΟΥΛΙΟΣ	1	ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΑΙΔΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΡΟΔΟΣ	
8.	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	5 - 9	ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ - ΕΦΗΒΟΙ	ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ	
9.	ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	18 - 20	ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ	ΣΟΦΙΑ	
	"	26 - 27	ΚΥΠΕΛΟ ΑΘΗΝΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ-ΑΙΓΥΠΤΟΣ-ΙΣΠΑΝΙΑ-ΚΥΠΡΟΣ-ΕΛΛΑΣ	ΑΘΗΝΑ	
10.	ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	13 - 18	ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΙΚΟΙ ΕΦΗΒΩΝ	---	
11.	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	1	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΑΝΔΡΩΝ	ΑΘΗΝΑ	
	"	20 - 21	ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΠΑΙΔΩΝ	ΑΘΗΝΑ	

ΜΕ ΟΛΗ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Από τον Θύμιο Περισίδη

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΡΑΤΕ

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΡΑΤΕ

Ένα καταπληκτικό πρωτάθλημα διοργανώθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου, 1984, από την Ελληνική Εταιρεία Καράτε στον Πανελλήνιο Γ. Σ. με την εποπτεία του Κου. Κεϊνοσούκε Ενοέντα, 8 νταν.

Πήραν μέρος αθλητές από τις σχολές Καράτε:

1. BUDOKAN (B)
2. KUSHINKAN (K)
3. J.A.M.A. (J)
4. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (ΠΑ)
5. SHOTOKAN KARATE ACADEMY (S)
6. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ (ΠΑ)
7. Και ένας ανεξάρτητος (Α)

Δεν ήρθε, χωρίς να ειδοποιηθεί, το HAGAKURE ενώ μέχρι τις τελευταίες μέρες πήρε μέρος στην κλήρωση.

Σενσέι ΕΝΟΕΔΑ,
Κύριοι Διαιτητές,
Αθλητές - Αθλήτριες,
Κυρίες και Κύριοι,

Όπως οι ρίψεις, το ακόντιο, η τροξοβολία ήταν πολεμικές τέχνες που ησυχάσαν στα χρόνια της Ειρήνης και έγιναν αθλήματα, έτσι και το ΚΑΡΑΤΕ από πολεμική τέχνη οδηγήθηκε στο δρόμο της Ειρήνης και του Αθλητισμού.

Αν σήμερα, μάλιστα, το ΚΑΡΑΤΕ δεν έχει γίνει Ολυμπιακό άθλημα ακόμα, οφείλεται σε οργανωτικές, κυρίως, δυσχερείες, οι οποίες πιστεύω σύντομα να ξεπεραστούν.

Η Ελληνική Εταιρεία ΚΑΡΑΤΕ, πιστεύοντας στην εξέλιξη του ΚΑΡΑΤΕ σαν αθλήματος, εργάστηκε κι εργάζεται προς την κατεύθυνση αυτή, παρά τις αντικειμενικές δυσχερείες που έχει η προσπάθειά της. Πιστεύω, ότι όλοι οι Έλληνες αθλητές του ΚΑΡΑΤΕ έχουν συνειδητοποιήσει πόσο σπουδαίο είναι, το να μετέχουν στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα.

Η συμμετοχή αυτή και ο τρόπος με τον οποίον πρέπει να αγωνιστούν, αποτελεί την ουσιαστική απόδειξη της αθλητικότητας του αγωνίσματος.

Με τις σκέψεις αυτές και με την ευχή να διακριθούν οι καλύτεροι, κηρύσσω την έναρξη των αγώνων.

Ευχαριστώ

Αυτά είναι τα λόγια με τα οποία ο Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Καράτε, κ. Ανδρέας Εμμανουήλ, κήρυξε την έναρξη των αγώνων.

ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΟΥΜΙΤΕ

Οι αγώνες, όπως έγιναν και με τους αθλητές όπως αυτοί προχώρησαν, φαίνονται στο διάγραμμα αγώνων.

Από τους προκριματικούς, προσέξαμε τον αγώνα Καραγιάννης - Κραββαρίτης, όπου ο διεθνής Κραββαρίτης βρέθηκε σε πολύ άσχημη μέρα και ο στρατηγικός Καραγιάννης, αθλητής με πολύ μυαλωμένο παιχνίδι και μέλλον, επιβλήθηκε παρά την πραγματικά υπάρχουσα διαφορά τους. Επίσης, προσέξαμε τον αγώνα Μαρτάκης - Γκουβούσης, όπου ο Γκουβούσης έπαιξε δυνατά και ισάξια τον σε καταπληκτική φόρμα εκείνη την ημέρα Μαρτάκη.

Στους προημιτελικούς, ο Καραγιάννης νίκησε τον Παρίση σε ένα πολύ σκληρό αγώνα, ο Μαρτάκης τον Δροσουλάκη, ο Πανωλιάσκος τον Γαλανούδη κι ο Αποστολόπουλος σε ένα ρεσιτάλ επιθετικότητας και τεχνικής τον Μπίκα.

Στους ημιτελικούς, ο Μαρτάκης νίκησε τον Καραγιάννη σε ένα πολύ σκληρό αγώνα και ο Πανωλιάσκος, χωρίς να κινδυνέψει, τον Αποστολόπουλο.

Ο τελικός επιφύλασσε την έκπληξη που όλοι περίμεναν καιρό. Μαρτάκης εναντίον Πανωλιάσκου. Ένας αγώνας που πολλοί περίμεναν και για τον οποίον πολλά λόγια είχαν ειπωθεί. Βέβαια, για όσους ήξεραν πρόσωπα και πράγματα, ο αγώνας ήταν εξ αρχής άνισος, γιατί ο κάθε αθλητής έπαιζε με άλλα εφόδια. Ο Μαρτάκης είναι ένας αθλητής με πολλές συμμετοχές σε αγώνες Τζούντο και Καράτε, αλλά σε τελικό αγώνων Καράτε έφτανε πρώτη φορά, οπότε μη έχοντας καριέρα στο άθλημα, δεν έπαιζε "όνομα", αλλά έπαιζε για τον αγώνα. Έτσι το έπαιξε όλα για όλα. Πραγματικά, όμως, εκείνο το απόγευμα έκανε ένα παιχνίδι καταπληκτικό. Από την άλλη μεριά, ο Πανωλιάσκος έπαιζε βέβαια για νίκη, αλλά έπαιζε και το όνομά του. Δεν "σήκωνε" να χάσει. Έτσι, έπαιζε πιο συγκρατημένα. Ο τελικός ήταν στα δύο ιππόν (ή τέσσερα βαζάρι) ή στα τρία λεπτά και ο

1.	ΛΑΪΤΣΑΣ Κ. (ΠΟ)			
2.	ΑΝΥΦΑΝΤΗΣ (Κ)	2	2	
3.	ΑΣΙΤΖΟΓΛΟΥ (Κ)		4	
4.	ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ (Κ)	4		
5.	ΚΡΑΒΑΡΙΤΗΣ (J)		4	
6.	ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ι. (Β)	6		
7.	ΡΩΜΑΝΟΣ (ΠΑ)		8	
8.	ΠΑΡΙΣΗΣ Γ. (Κ)		8	
9.	ΜΑΣΤΡΑΠΑΣ (J)	10		
10.	ΓΕΡΟΛΥΜΠΟΣ (J)		11	
11.	ΜΑΡΤΑΚΗΣ Δ. (J)	11		
12.	ΚΑΤΕΣ Δ. (Β)		11	
13.	ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. (ΠΟ)	15		
14.	ΝΑΚΟΣ (ΠΑ)		15	
15.	ΓΚΟΥΒΟΥΣΗΣ (J)		11	
16.				
17.	ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ (ΠΟ)	17		
18.	ΔΡΟΣΟΥΛΑΚΗΣ (Β)		18	
19.	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ (J)	18		
20.	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. (Β)			ΠΑΝΩΛΙΑΣΚΟΣ
21.	ΛΙΒΑΝΟΣ Π. (Κ)			
22.	ΠΑΝΩΛΙΑΣΚΟΣ Ι. (Κ)	22		
23.	ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (J)		22	
24.	ΛΙΜΠΕΡΙΔΗΣ Γ. (ΠΟ)	24		
25.			22	
26.	ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ. (J)	26		
27.			29	
28.	ΔΗΜΟΣ ΣΤ. (Π/Α)		29	
29.	ΓΑΛΑΝΟΥΔΗΣ Π. (Ζ)	29		
30.				22
31.	ΜΟΣΧΟΒΗΣ Γ. (ΠΟ)	31		
32.			33	
33.	ΜΠΙΚΑΣ Γ. (J)		33	
34.	ΠΑΠΑΖΩΓΛΑΚΗΣ (ΠΑ)	35		
35.	ΡΑΦΤΑΚΗΣ (Κ)		38	
36.				
37.				
38.	ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. (Α)	38		
39.	ΚΟΥΤΡΟΜΑΝΟΣ (ΠΑ)		38	
40.	ΦΙΤΖΙΤΖΟΓΛΟΥ Γ. (J)			

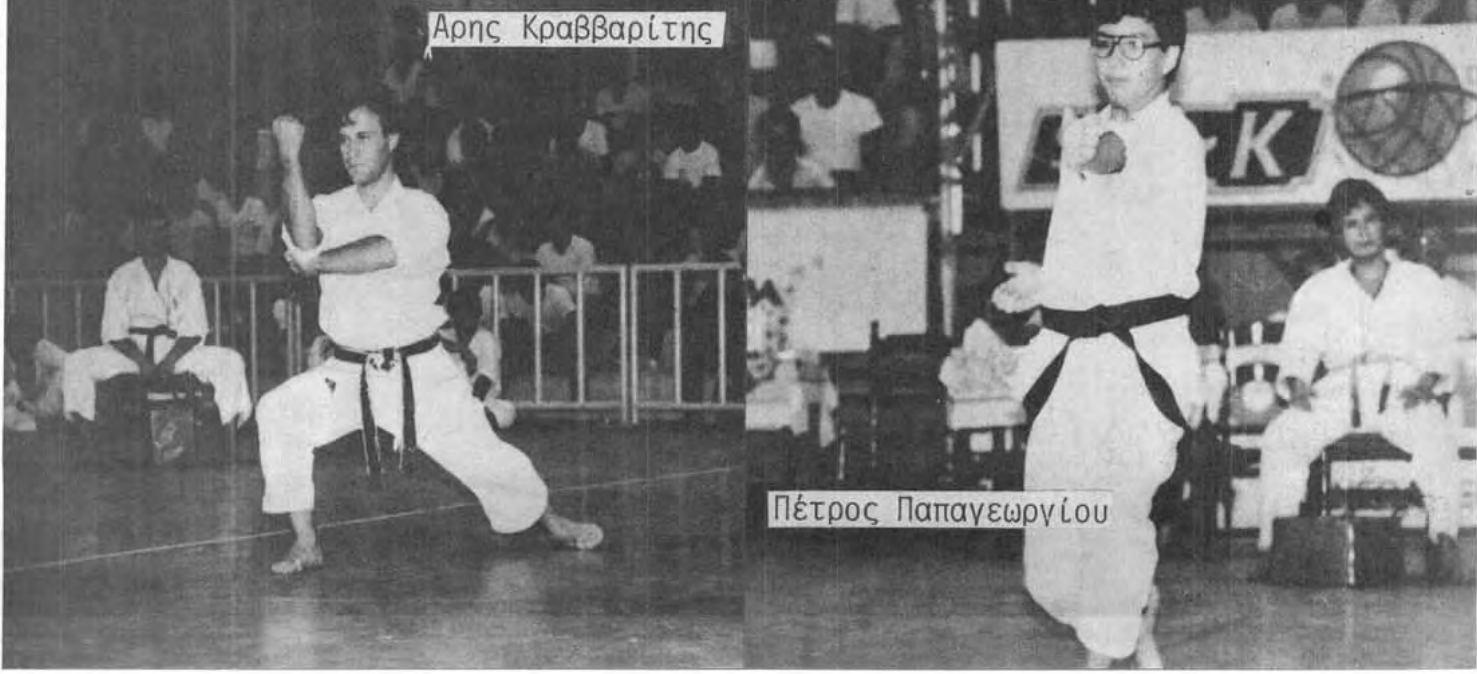
Γιώργος Γερόλυμπος

Γιάννης Παπαγεωργίου

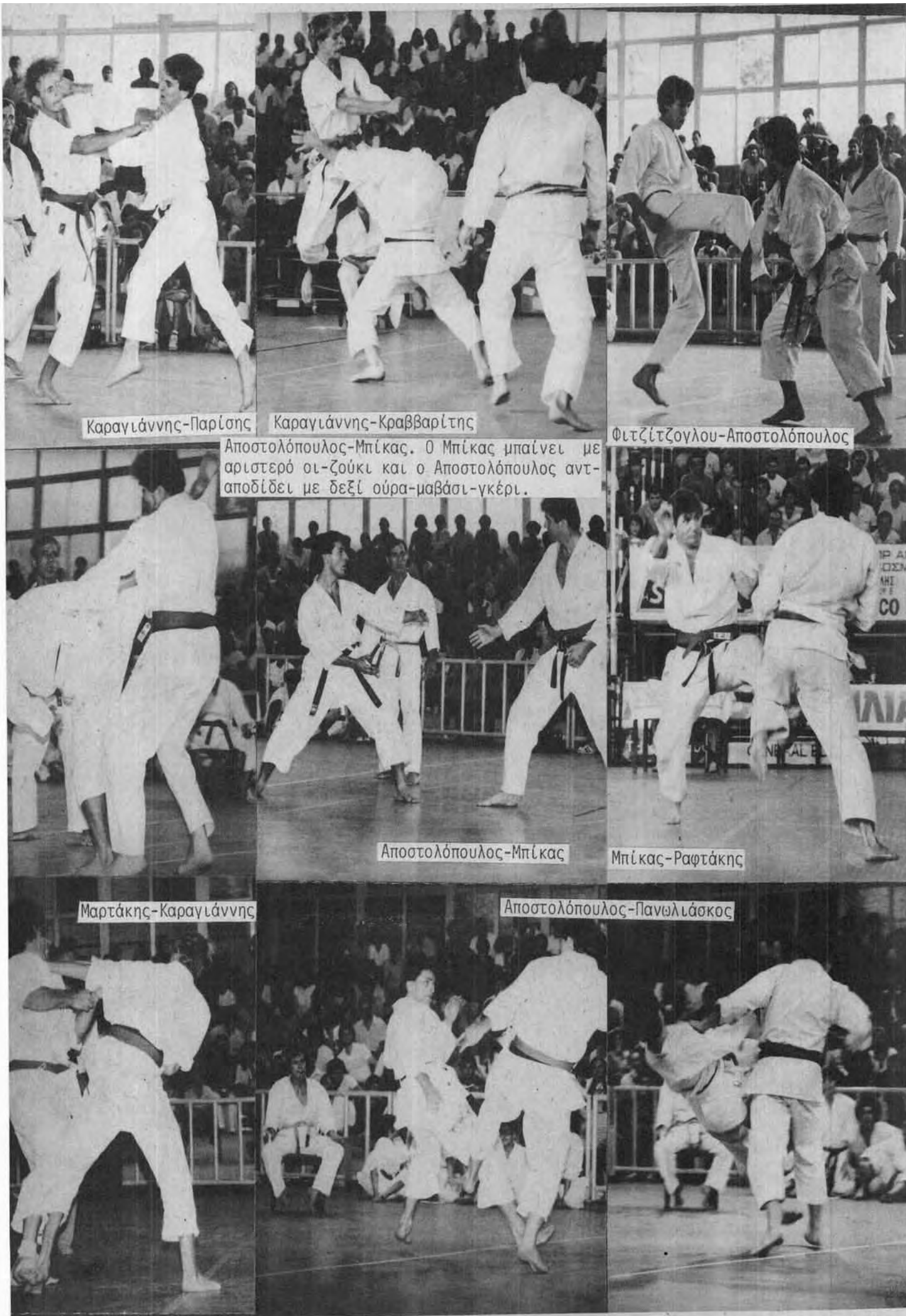
Γιάννης Φιτζιτζογλου

Τάσος Αποστολόπουλος

Αρης Κραββαρίτης

Πέτρος Παπαγεωργίου

Καραγιάννης-Παρίσης

Καραγιάννης-Κραββαρίτης

Φιτζιτζογλου-Αποστολόπουλος

Αποστολόπουλος-Μπίκας. Ο Μπίκας μπαίνει με αριστερό οι-ζούκι και ο Αποστολόπουλος αντι-αποδίδει με δεξί ούρα-μαβάσι-γκέρι.

Αποστολόπουλος-Μπίκας

Μπίκας-Ραφτάκης

Μαρτάκης-Καραγιάννης

Αποστολόπουλος-Πανωλιάσκος

JAPAN KARATE ASSN.
指 定 製造元
TOKAIDO
MADE IN JAPAN
COTTON 100%
WASH IN COLD
WATER DRIP-DRY
DO NOT USE CO-
MMERCIAL DRYERS.

KUNG-FU

ΕΧΟΥΜΕ ΧΟΝΤΡΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΤΩΡΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΦΟΡΜΕΣ JUDO - ΦΟΡΜΕΣ KARATE
ΦΟΡΜΕΣ - TAEKWON DO
ΖΩΝΕΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΟΥΣ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Γάντια σάκκου (πλαστικό)
Γάντια σάκκου (δέρμα)

Στόχος-γάντι.

ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ
KARATE, JUDO, AIKIDO, TAEKWON DO,
TANG SOO DO, KUNG-FU,
ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ
ΤΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

S.SPORT CENTER
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ 90 ΤΗΛ. 7517682
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΗΛ. 7520492

Γάντια
Jeet Kune Do

Στόχος-ασπίδα.

NUNCHAKU με ρουλεμάν

Παραλάβουμε μεγάλη ποικιλία **SURIKEN**

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ 19

Ντίνα Πιερράκου

Εμμανουέλα Ποντίδα

Βίκη Τσόπελα

Πίκυ Μπάμπη

Σ. Παπαδάκου

Νίκα Κωστοπούλου

Η ομάδα κατά της JAMA

Η ομάδα κατά του Πολυτεχνείου

Η ομάδα κατά του Κούσινκαν

Η ομάδα κατά γυναικών της JAMA

Η ομάδα κατά γυναικών του Κούσινκαν

Πανωλιιάσκος-Μαρτάκης

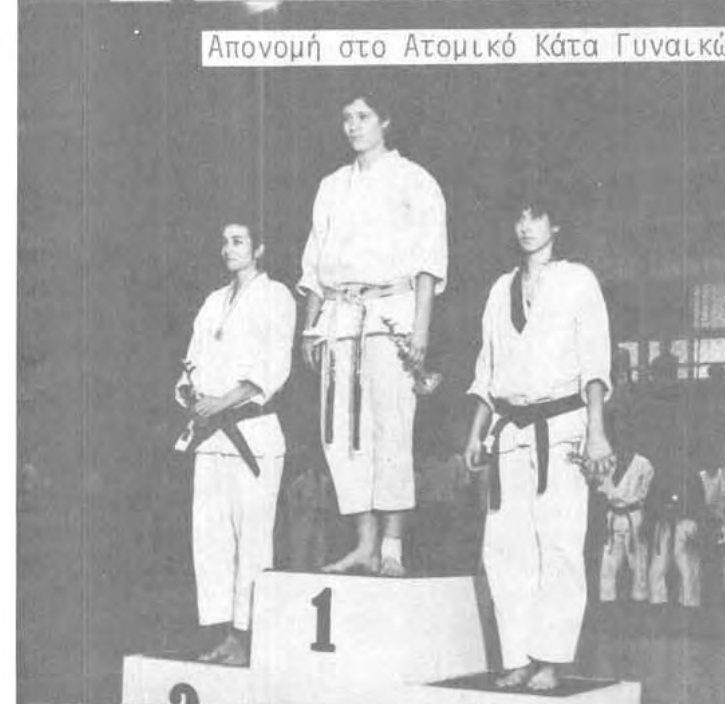
Πανωλιιάσκος-Μαρτάκης

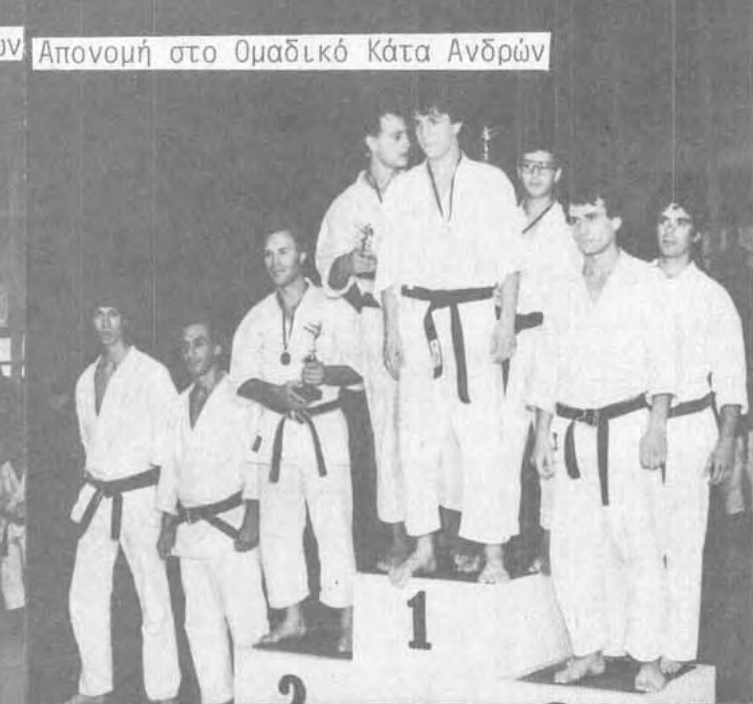
Απονομή στο Ατομικό Κούμιτε

Απονομή στο Ατομικό Κάτα Ανδρών

Απονομή στο Ατομικό Κάτα Γυναικών

Απονομή στο Ομαδικό Κάτα Ανδρών

Απονομή στο Ομαδικό Κάτα Γυναικών

Ο σενσέι Κεϊνσοούκι Ενοέντα επιβλέπει τη διεξαγωγή των αγώνων

Αθλητές των αγώνων με τον Πρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Καράτε.

144 Πανωλιάσκος προηγήθηκε με ένα βαζάρι. Οι φάσεις ήταν καταπληκτικές και διαδέχονταν η μία την άλλη με την έκπληξη του Μαρτάκη με ένα καθαρό ιππόν επί του Πανωλιάσκου. Ακολούθησαν νέες μάχες, και το τέλος των τριών λεπτών έφτασε και βρήκε τον Μαρτάκη με ένα ιππόν και πιο τεχνικό τον Πανωλιάσκο με τρία βαζάρια. Ο διαιτητής ζήτησε από φαση και η νίκη δόθηκε στον Πανωλιάσκο.

ΑΤΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ

Πήραν μέρος οι επόμενοι αθλητές με τις αντίστοιχες βαθμολογίες σε προκριματικούς (ΠΡΟ) και τελικούς (ΤΕΛ):

ΟΝΟΜΑ	ΣΧΟΛΗ	ΠΡΟ	ΤΕΛ
1. Σταυρόπουλος Π.	(J)	19,9	
2. Πανωλιάσκος Ι.	(K)	21,7	21,9
3. Δροσουλάκης Σπ.	(B)	20,3	
4. Γερόλυμπος Γ.	(J)	20,6	20,6
5. Ρωμανός Α.	(ΠΑ)	19,8	
6. Κραββαρίτης Α.	(J)	20,9	21,1
7. Μοσχοβής Γ.	(ΠΟ)	19,8	
8. Παπαγεωργίου Π.	(K)	20,6	21,0
9. Λαμπίρης Π.	(J)	19,6	
10. Φιτζιτζογλου Ι.	(J)	20,3	20,8
11. Κουλουμπής Ι.	(ΠΟ)	18,9	
12. Αποστολόπουλος Α	(Α)	21,0	21,0
13. Παπαγεωργίου Ι.	(K)	20,4	20,8
14. Λυμπερίδης Γ.	(ΠΟ)	20,2	

Από τους τελικούς φαίνονται: 1ος ο Γιάννης Πανωλιάσκος με 21,9, 2ος ο Άρης Κραββαρίτης, και, για την τρίτη θέση αγωνίστηκαν πάλι οι Τάσος Αποστολόπουλος (πήρε 21,5) και Πέτρος Παπαγεωργίου, (πήρε 20,9), από όπου καθορίστηκε 3ος ο Αποστολόπουλος.

ΚΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Πήραν μέρος οι επόμενες αθλήτριες με τις αντίστοιχες βαθμολογίες σε προκριματικούς και σε τελικούς:

ΟΝΟΜΑ	ΣΧΟΛΗ	ΠΡΟ	ΤΕΛ
1. Παπαδάκου Σ.	(ΠΑ)	20,2	
2. Πιερράκου Κ.	(K)	20,7	20,8
3. Ποντίδα Ε.	(J)	20,6	
4. Τσόπελα Β.	(K)	20,8	20,8
5. Κωστοπούλου Ν.	(K)	20,9	21,0
6. Κοτσίφου Μ.	(B)	19,7	
7. Σκουφή Β.	(J)	20,0	
8. Μπάμπη Π.	(J)	21,4	21,5

Από τη βαθμολογία, φαίνονται 1η η Πίκυ Μπάμπη 2η η Νίκα Κωστοπούλου και οι δύο τρίτες αγωνίστηκαν πάλι. Και στη νέα βαθμολογία, όμως, ισοβάθμισαν, οπότε, τελικά, αγωνίστηκαν εκτελώντας κάτω, συγχρόνως. Η απόφαση των κριτών για την 3η θέση, δόθηκε στη Βίκη Τσόπελα.

ΟΜΑΔΙΚΑ ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Θεσπίστηκαν, επειδή γίνονται στους διεθνείς αγώνες και επειδή απαιτούν τη συνεργασία τριών αθλητών σε επίπονη προετοιμασία. Στους άνδρες πήραν μέρος, βαθμούς, θέσεις:

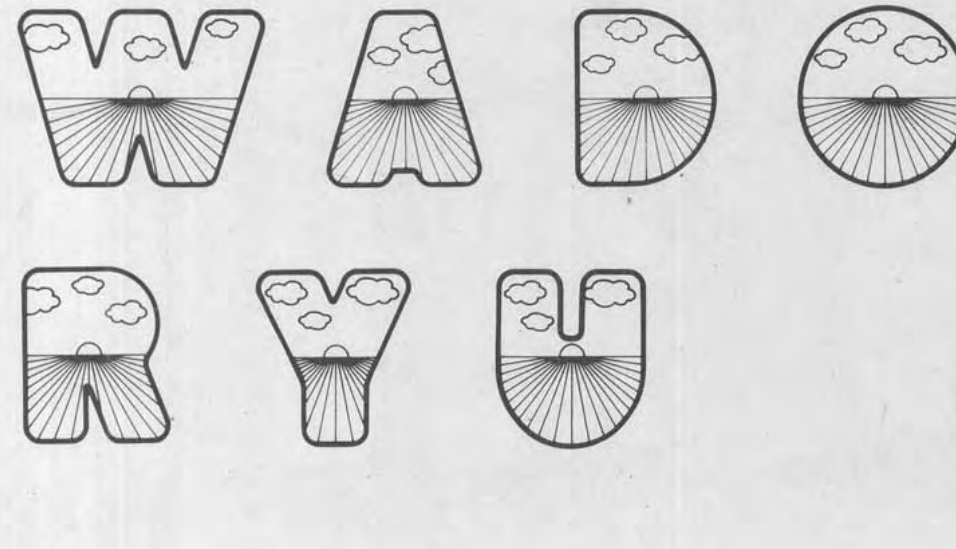
KUSHINKAN	21,4	1η
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ	20,2	3η
J.A.M.A.	21,1	2η

Στις γυναίκες:

KUSHINKAN	21,0	1η
J.A.M.A.	20,8	2η

Η οργάνωση και εξέλιξη των αγώνων ήταν άψογη. Η παρουσία του Ενοέντα σενσέι επιβλητική και αποφασιστική. Η Ελληνική Εταιρεία Καράτε ικανοποιημένη από την πρόοδο των αθλητών. Το HAGAKURE απ' έξω (Κάτι αγώνες ακούσαμε, ότι έκανε δικούς του. Άρα γε ποιοί παίζανε: εμείς με εμάς;)

Θύμιος Περισίδης

ΣΧΟΛΕΣ ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ ΚΑΡΑΤΕ

1. -Πριήνης 22, Νέα Σμύρνη, 9425574
Λειτουργεί 3-10 μ.μ. για Καράτε.
2. Λεωφόρου Βουλιαγμένης 120
(απέναντι από την Αμερικάνικη Βάση)
Λειτουργεί πρωί 10-1 και απόγευμα 5-10
για Καράτε και Μπόντνυ-μπίλντιν.

Τμήματα Ανδρικά, Γυναικεία, Παιδικά
καθώς και ιδιαίτερα μαθήματα.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΤΑΝ ΣΤΟ ΣΟΤΟΚΑΝ

ΚΑΡΑΤΕ

Μόνο φωτογραφικά στιγμιότυπα.
Και πίνακας μαύρων ζωνών (παλιών
και νέων) στο επόμενο τεύχος.

ΓΙΟΓΙΟΓΚΙ ΧΟΜΠΟΥ ΝΤΟΤΖΟ ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ ΚΑΡΑΤΕ-ΝΤΟ

Από τον Κλώντ Γκέιμπλ
Ανταποκριτή από το Τόκιο
Μετάφραση: Εύα Παπανικολάου

Story and Photos: Claud Gable

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ ΑΡΑΚΑΚΙ

Ο Δάσκαλος Αρακάκι είναι κάτοχος έξι Ντάν του Ιαπωνικού Καράτε-Ντο Γκότζου-Ρύου. Διδάχθηκε από τον Δάσκαλο Μόριο Χιγκαόννα, έναν από τους μεγαλύτερους Ιάπωνες Δασκάλους του Καράτε. Ο Δάσκαλος είναι, παράλληλα με την ειδικότητά του στο Καράτε, ειδικός στα όπλα του Κομπούτο. Τον επισκεύθηκα στο παλιό του Ντότζο στο Γιολιόγκι (Τόκιο) τον Σεπτέμβριο του 1984, προκειμένου να μαγνητοφωνίσω την παρακάτω συνέντευξη.

Γκέιμπλ: Σενσέι, πότε άρχισες να διδάσκεις Καράτε;

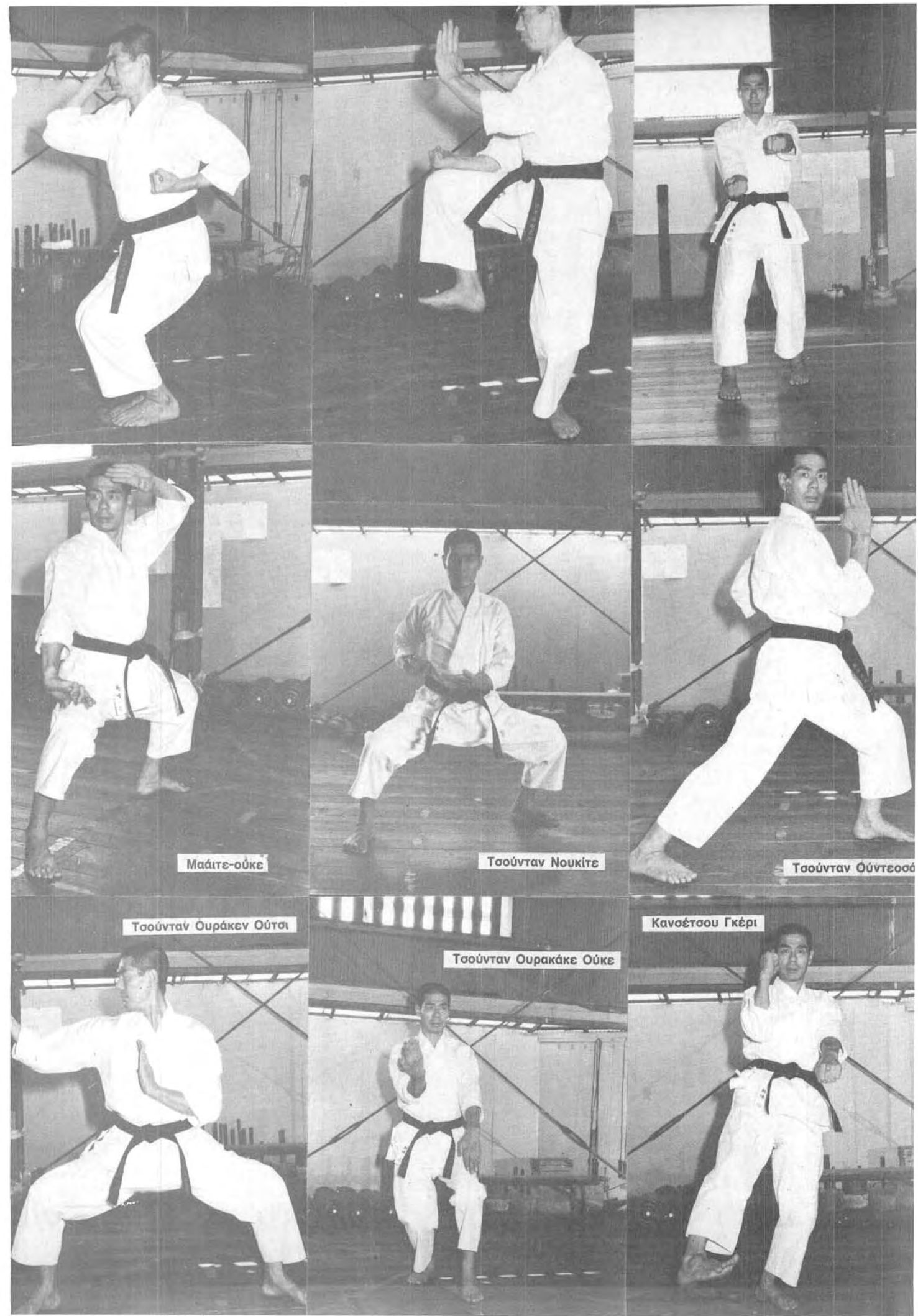
Αρακάκι: Πρωτοάρχισα τη διδασκαλία του Καράτε πριν από 23 χρόνια.

Γκέιμπλ: Γιατί το Ντότζο σου είναι τόσο δημοφιλές στους αλλοδαπούς που ζουν στην Ιαπωνία;

Αρακάκι: Γιατί συνειδητοποιώ την ανάγκη τους και τους βοηθώ στο να εκδώσουν βίζα και μερικές φορές τους βρίσκω στέγη.

Γκέιμπλ: Λοιπόν, διδάσκεις σε αλλοδαπούς εδώ και 23 χρόνια. Ποιές θεωρείς σαν τις κυριώτερες διαφορές στη διδασκαλία αυτών και σε κείνη των Ιαπώνων;

Αρακάκι: Αναμφίβολα, ο τρόπος που σκέπτονται... θεωρώ, ότι οι Ανατολίτες αντιλαμβάνονται και δέχονται πιο εύκολα την εξάσκηση πνεύματος και σώματος, δεδομένου ότι οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι μαθητές, κατά την πλειοψηφία, δύσκολα εκτιμούν αυτή την ιδέα. Οι νέοι άνθρωποι δεν προβληματίζονται για το μέλλον, για παράδειγμα, πώς θα αισθάνονται, όταν θα έχουν περάσει την ηλικία των 40 χρονών ή την ηλικία των 50... Βλέπεις, τώρα, στην ηλικία των 20 και 21 χρόνων, έχεις ωραίο σώμα και είσαι πολύ δυνατός. Κανείς δεν ενοχλεί εσένα. Αλλά, τούτο φυσικά αλλάζει με την πάροδο του χρόνου. Εάν σε όλη σου τη ζωή έχεις βασισθεί στις φυσικές δυνατότητες, τι θα κάνεις Γι' αυτό, πάντοτε τονίζω, ότι το καράτε είναι σίγουρα για όλη σου τη ζωή, όχι μονάχα κάτι το οποίο θα κάνεις στο άνθος της ηλικίας σου. Πάντοτε λέω προς τους μαθητές μου, εάν το πνεύμα σας δεν είναι υγιές, το σώμα σας σύντομα θα καταρ-

Μαάιτε-ούκε

Τσουνταν Νουκίτε

Τσουνταν Ούντεσού

Τσουνταν Ουράκεν Ούτσι

Τσουνταν Ουρακάκε Ούκε

Κανσέτσου Γκέρι

ρεύσει. Βασικά, πριν την ηλικία των 30 ετών, νομίζω, ότι θα έπρεπε να ξοδεύεις ίσο χρόνο στο να εκπαιδεύσεις το πνεύμα και το σώμα προκειμένου να θέσεις γερές βάσεις. Πιστεύω, ότι, εάν είσαι πνευματικά και συγχρόνως σωματικά υγιής, δεν θα υπάρξουν προβλήματα, τα οποία θα αδυνατείς να αντιμετωπίσεις.

Γκέιμπλ: Όταν μιλάτε για "Εκπαίδευση του Πνεύματος", αυτό βρίσκεται πάντοτε στα πλαίσια προετοιμασίας για ενδεχόμενη επίθεση, πράγμα το οποίο μπορεί ούδέποτε να συμβεί στη ζωή;

Αρακάκι: Ποτέ! Βεβαίως, δεν γνωρίζουμε κάτι τέτοιο. Καταλαβαίνω τι εννοείτε, αλλά είναι δύσκολο να απαντηθεί. Συνεπώς, ίσως όχι ικανοποιητικά. Παρ'όλα αυτά, εάν οι αναγνώστες είναι άνθρωποι, που ήδη ασχολούνται με τα Μπούντο και εξασκούνται με αυτά, θα καταλάβουν. Εντάξει, εάν εξασκείσαι στη σωματική εκπαίδευση του Καράτε, θα πρέπει να αναπτύξεις πολύ γρήγορες κινήσεις προκειμένου να προλάβεις τον αντίπαλό σου. Αυτή η ικανότητα, αυτή η αντίδραση θα σου χρησιμεύσει, επίσης, εάν βρίσκεσαι σε αυτοκίνητο, για παράδειγμα, και ξαφνικά, προκύψει κίνδυνος. Θα μπορέσεις γρήγορα να εκτιμήσεις τα επικίνδυνα σημεία, την απόσταση, την ταχύτητα και ποιές εναλλακτικές λύσεις υπάρχουν. Αλλιώς, μπορεί να κοκκαλώσεις. Ένας υγιής καλά ανεπτυγμένος νους, ο οποίος έχει συνηθίσει να λύνει τα προβλήματα, να παίρνει εύκολα αποφάσεις, βοηθάει επίσης στις επιχειρήσεις. Εάν εργάζεσαι για λογαριασμό κάποιου εταίρου, μπορεί να χάσεις εύκολα τη θέση από κάποιο άλλο άτομο, εάν δεν παραμένεις άγρυπνος και οξυδερκής. Γι'αυτό, πάντοτε τονίζω στα άτομα που διδάσκω, ότι δεν εξασκούνται απλώς στο Καράτε μέσα στο Ντότζο. Μαθαίνουν κάτι, που θα καλυτερεύσει κάθε τομέα της ζωής τους. Τώρα, πολλοί από τους αλλοδαπούς καρατερίστες απλώς θέλουν να πολεμούν, να κάνουν Κουμίτε(αγώνα). Δεν συλλογίζονται το μέλλον τους. Γι'αυτό, στις τάξεις μου μιλώ πολύ σχετικά με την εκπαίδευση του νου. Παρ'όλα αυτά, ο τρόπος να πετύχεις την τέλεια ισορροπία είναι να μην σκεφτείς το πνεύμα σου πρώτα, στην αρχή απλώς να συγκεντρωθείς στην εξάσκηση του σώματος. Εξάσκηση, εξάσκηση, εξάσκηση, και, τότε αυτόματα, δια μέσου της σκληρής εκπαίδευσης θα αναπτυχθεί ο νους του μαθητή. Τώρα, δίνω έμφαση στο θέμα "ηλικία - καράτε". Διαφορετικές προσεγγίσεις σε διαφορετικές ηλικίες.

Γκέιμπλ: Νομίζω, ότι οι αλλοδαποί μαθητές θα υποβάλλουν σε σας ερωτήσεις, αντίθετα προς τους Ιάπωνες, οι οποίοι σπάνια, αν όχι ποτέ, σας ερωτούν εδώ στο Ντότζο.

Αρακάκι: Ναι, αυτό είναι αλήθεια. Γι'αυτό, στο τέλος του μαθήματος συχνά ρωτάω, εάν υπάρχουν απορίες. Όταν διδάσκω τεχνική, πάντα εξηγώ, γιατί το κάνω κατ'αυτόν τον τρόπο, και, γιατί ο άλλος τρόπος δεν είναι τόσο καλός. Προσπαθώ να μεταδώσω σε αυτούς την ιδέα, όχι απλώς τη φυσική κίνηση. Οι Ιάπωνες μαθητές, καθώς είπατε, δεν ρωτούν. Απλά, λένε "Ος"! Και, εκτελούν την άσκηση αλλά μερικές φορές δεν την αποδίδουν τόσο καλά. Πιστεύω, πάντως, ότι αυτός ο τρόπος έχει αρχίσει να αλλάζει.

Εδώ, στο Ντότζο μου, φέρομαι πολύ καλά σε εκείνους τους μαθητές που είναι αρχάριοι, διότι

δεν γνωρίζουν τίποτα για το Καράτε ή τι πρόκειται να κάνουν, γι'αυτό πρέπει να εξηγήσω σ'αυτούς τα πάντα. Μετά από 3 μήνες τους διδάσκω κάπως πιο έντονα, μετά από 9, πες, μήνες τους διδάσκω ακόμη πιο έντονα, μετά τη μαύρη ζώνη αρκετά εντονότερα. Έτσι, κατ'αυτόν τον τρόπο, οι μαθητές συνηθίζουν στη σκληρότερη και σκληρότερη εξάσκηση.

Εδώ, στην Ιαπωνία, ειδικότερα στα Πανεπιστήμια, οι μαθητές του Καράτε κατά την πρώτη ημέρα της εξάσκησης τους ορίζεται να γρονθοκοπήσουν, και να κλωστήσουν για μία ώρα. Σκληρά! Σκληρά! Σκληρά! Κι έχω δει πολλούς να λιποθυμούν. Δεν πιστεύω πλέον σ'αυτόν τον τρόπο, ο τρόπος ζωής αλλάζει, συνεπώς πρέπει και η παιδεία να αλλάξει. Ομως, το θέμα είναι, ότι ακόμη καθώς υιοθετείς ιδέες, δεν πρέπει ποτέ να δημιουργήσεις έναν μαθητή ανίσοχυρο.

Γκέιμπλ: Έτσι, λοιπόν, πρέπει να διατηρήσεις ζωντανό το Καράτε, ακόμη κι αν τώρα διδάσκεις μία μέθοδο προσαρμοσμένη περισσότερο στα πρότυπα ζωής των αλλοδαπών;

Αρακάκι: Ναι, αλλά αυτό δεν συνέβηκε από τη μία στιγμή στην άλλη, καθώς ήταν πολύ δύσκολο στην αρχή για μένα να αλλάξω από τον τρόπο που είχα πάντα διδαχθεί. Συνέβηκε διαδοχικά σε διάστημα λίγων χρόνων μετά από συνάντηση περισσότερων αλλοδαπών. Σιγά-σιγά, άλλαξα φυσιολογικά, έτσι ώστε δεν υπήρξε μία ξαφνική αλλαγή.

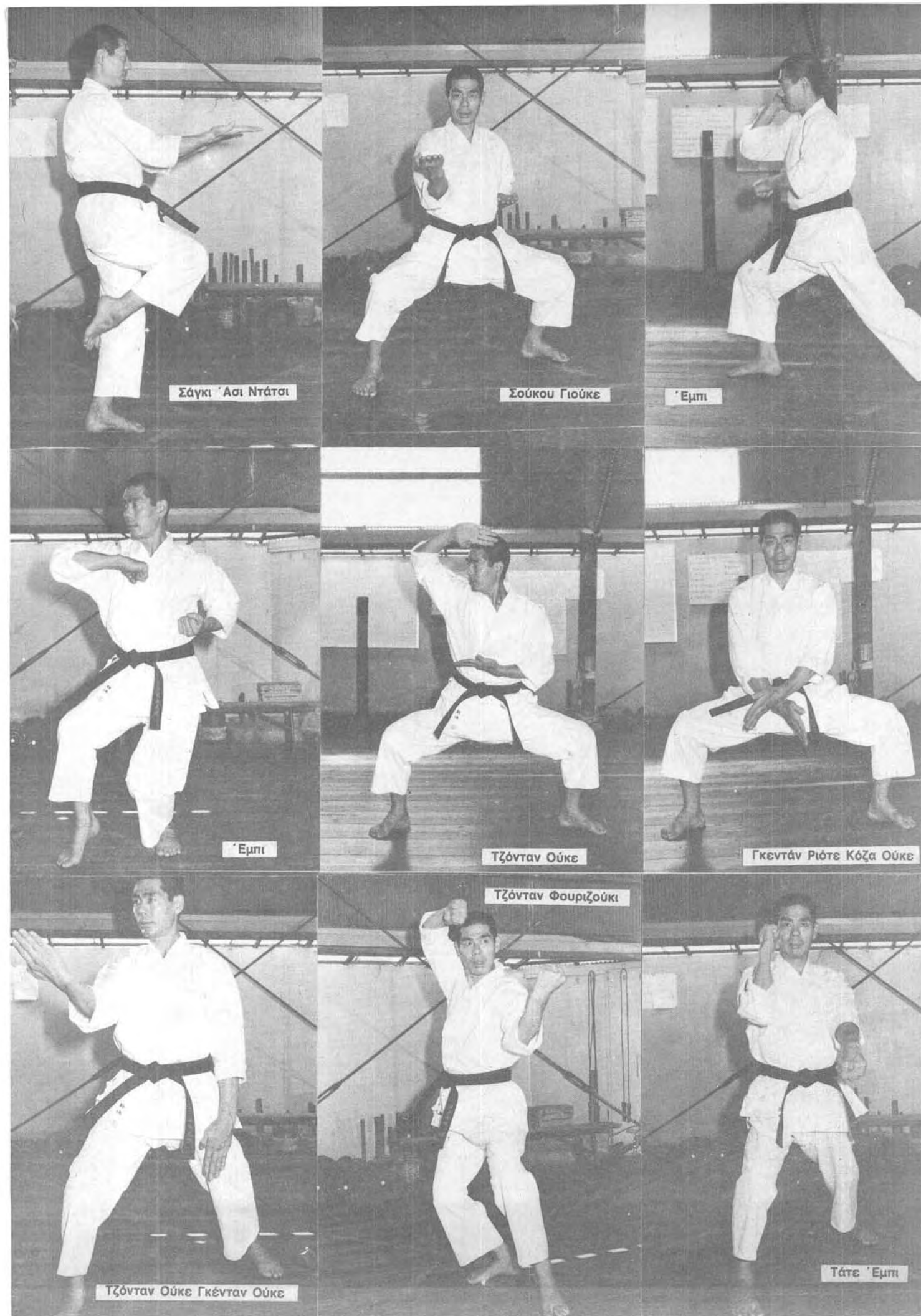
Γκέιμπλ: Πιστεύετε, ότι τα διαφορετικά Ρύου είναι σημαντικά;

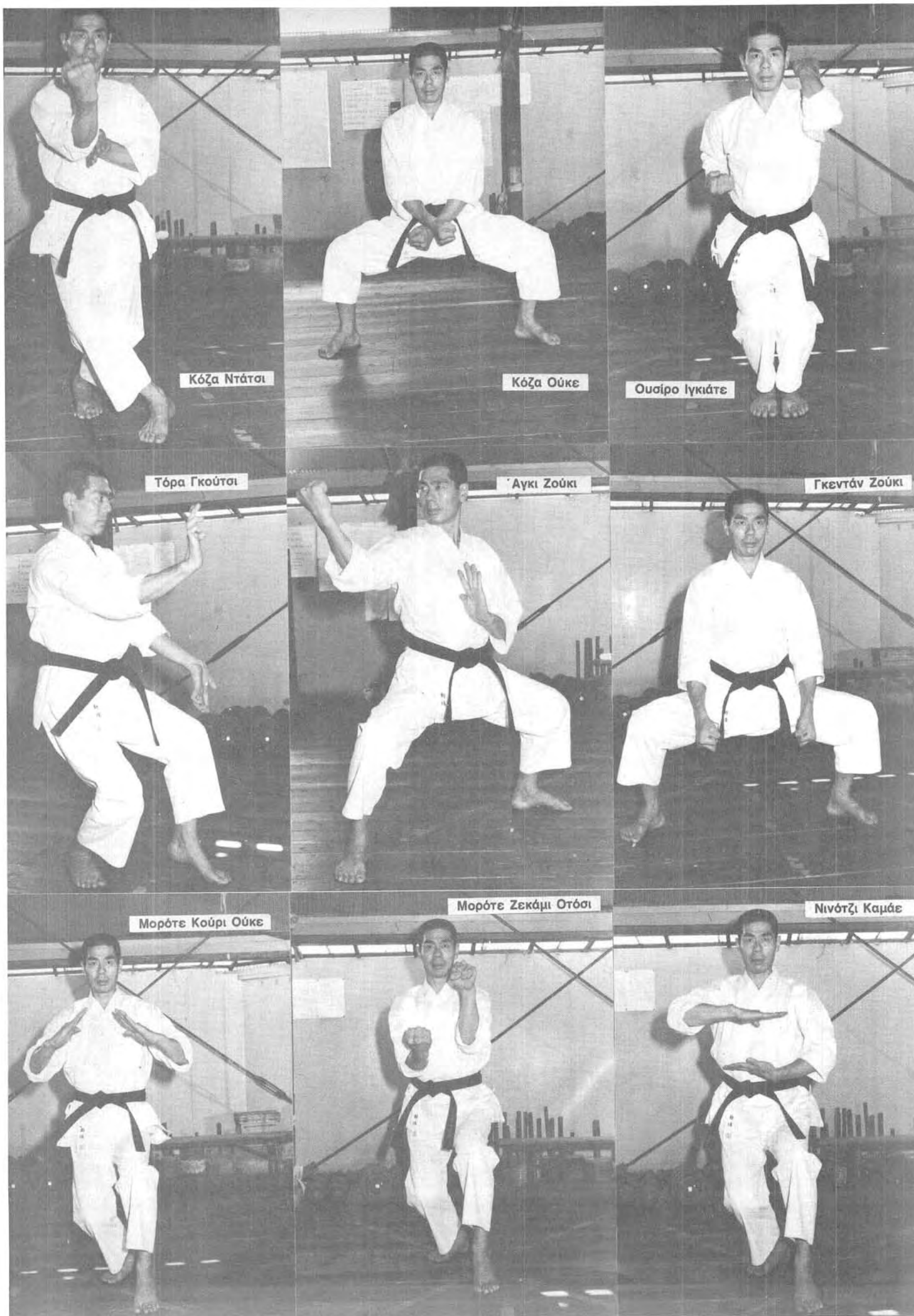
Αρακάκι: Ναι, φυσικά το Ρύου είναι πολύ ενδιαφέρον. Το ύφος και οι εφαρμογές είναι διαφορετικά. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος, γιατί σας αρέσει το δικό σας ύφος, το δικό μου ύφος... Όταν συναντιέστε, ο αγώνας είναι αγώνας. Αλλά, μετά το τέλος του αγώνα, οποιοσδήποτε κι αν είναι ο νικητής, όλοι παραμένουν ακόμη φιλικοί. Αυτός ο τρόπος είναι ωραίος. Στις ημέρες μας, μερικά άτομα αποχωρίζονται το ύφος τους και μετά συναντιούνται. Αυτό, νομίζω, δεν είναι πολύ καλό. Πιστεύω, ότι η παράδοση είναι παράδοση και το καινούργιο είναι καινούργιο. Και τα δύο είναι διαφορετικά.

Γκέιμπλ: Πότε αρχίσατε την εκπαίδευση με όπλα;
Αρακάκι: Ξεκίνησα το Κομπούτο με το Δάσκαλο Νακαζάτο στην Οκινάουα. Στην αρχή μου διδάξε το Σάι, αλλά εκπαιδεύτηκα, επίσης, στα Μπο, Τονφα, Καμαάνο, Νουντσάκου. Διδάχθηκα τις κινήσεις επάνω σε σπαθί Λάι από κάποιον Δάσκαλο ονομαζόμενο Ακαγκάουα. Δεν ήταν επαγγελματίας, αλλά ήταν πολύ-πολύ καλός. Μου έκανε ιδιαίτερα μαθήματα.

Γκέιμπλ: Μόλις, πριν από λίγο, παρακολούθησα κάποια από τις τάξεις σας Λάι και οι μαθητές σας φαίνονται πολύ ενθουσιασμένοι. Πώς εισάγετε τον παραδοσιακό οπλισμό στους μαθητές και σε ποιο επίπεδο εκπαίδευσής τους;

Αρακάκι: Λοιπόν, λέω στους μαθητές μου, ότι Καράτε σημαίνει "άδαιο χέρι" και μία ερμηνεία αυτού σημαίνει, ότι, εάν δεχθίτε επίθεση, τα άδαια χέρια μπορούν να γραπώσουν ό,τιδήποτε, προκειμένου να το χρησιμοποιήσουν σαν όπλο. Πάντα, διδάσκω πρώτα Καράτε και κατόπιν, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα επιδεικνύω μερικά Μπο ή Τόνφα

σε αυτούς, προκειμένου να τους κινήσω το ενδιαφέρον. Εάν κάποιος μαθητής ενδιαφέρεται, ξεκινά τη διδασκαλία κάποιων όπλων έπειτα από 6 ή 9 μήνες εξάσκησης στο Καράτε. Επειδή η εξάσκηση στα όπλα είναι πολύ επικίνδυνη, το πρώτο πράγμα που διδάσκω είναι ο σωστός τρόπος και πώς να μεταχειρίζονται το όπλο. Έπειτα, τους διδάσκω πώς να πολεμούν με αυτά.

Γκέιμπλ: Νομίζετε, ότι η εξάσκηση με όπλα βοηθάει το καράτε φυσιολογικά;

Αρακάκι: Ναι! Αυτό ακριβώς είναι και σου διδάσκει, επίσης, μία πραγματική απόσταση μάχης, ένα πολύ σημαντικό σημείο. Με προηγούμενη εξάσκηση στο Καράτε τα όπλα είναι πιο εύκολο να τα μάθει κανείς, γιατί έχει ήδη εξασκήσει και τις δύο πλευρές του σώματός του στον ίδιο βαθμό, έχει αποκτήσει επιτηδειότητα, συντονισμό των μυών και γρήγορη συγκέντρωση σώματος και πνεύματος, που διδάσκει το Καράτε. Ένας καρατερίστας, όταν ξεκινάει εξάσκηση με όπλο, θα το αρπάξει 3 ή 4 φορές πιο γρήγορα από τους άλλους ανθρώπους.

Γκέιμπλ: Τώρα, σχετικά με τη δική σας εκπαίδευση, τι γίνεται, καθώς αυτή αντιτίθεται στο πλαίσιο διδασκαλίας σας;

Αρακάκι: Λοιπόν, τα βράδια της Δευτέρας και της Πέμπτης πηγαίνω στην τάξη του Καράτε και ο βοηθός μου αναλαμβάνει την τάξη. Έτσι κάνω τα βασικά, Κουμίτε και Κάτα, με τους μαθητές μου και μερικές φορές πηγαίνω μπροστά και παρουσιάζω το

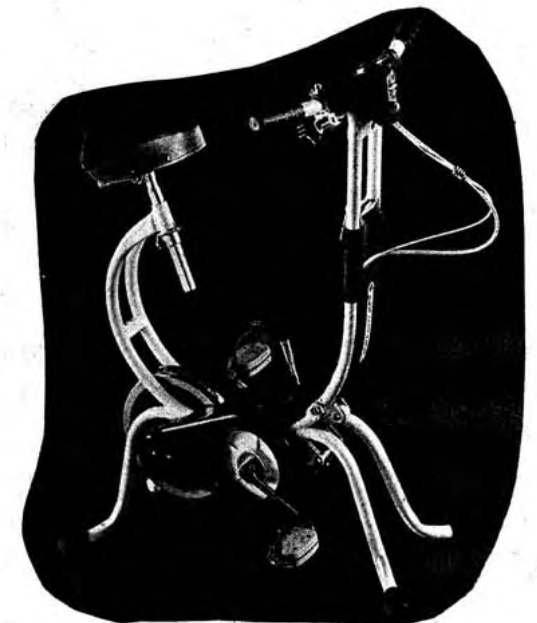
προχωρημένο Κάτα. Αυτό σημαίνει, ότι έχω ανάγκη απόλυτης αυτοσυγκέντρωσης. Δεν υπάρχουν περιθώρια για λάθη ή για επίδειξη των μισών ασκήσεων. Δύναμη. Πρέπει να την παρουσιάσω σωστά σαν παράδειγμα. Επίσης, κάνω εξάσκηση των Λάι-Ντο / Κομπούτο το βράδυ, στο Ντότζο. Μετά την αναχώρηση όλων των μαθητών, σβήνω όλα τα φώτα και κάνω εφ'αρμογή.

Γκέιμπλ: Γιατί κάνετε εξάσκηση στα σκοτεινά;

Αρακάκι: Εάν τα φώτα είναι αναμμένα, πάντα βλέπεις κάτι, με την έννοια, ότι με τα μάτια πραγματοποιείς όλη τη δουλειά. Όμως, εάν δεν μπορείς να δεις, πρέπει να βασισθείς και, προς τούτο να αναπτύξεις τις υπόλοιπες αισθήσεις σου. Αυτοσυγκέντρωση με την ακοή σου, το πνεύμα σου. Είμαι τώρα 48 χρόνων και η σωματική μου δύναμη οπωσδήποτε θα μειωθεί, γι'αυτό πρέπει να κάνω περισσότερη κυκλική κίνηση στον τρόπο της τεχνικής μου περισσότερη χρήση της δύναμης των αντιπάλων μου παρά να αντιταθώ σε αυτά, όπως το θεώρημα του Αλκίντο. Όταν είσαι νέος και έχεις πολλή δύναμη τότε προχωρείς σταθερά όλη την ώρα, αλλά, καθώς μεγαλώνεις, χρειάζεσαι περισσότερα από τα βασικά. Στην ηλικία των 40 ή των 50 χρόνων δεν μπορείς να κάνεις το Καράτε, που κάνεις, όταν είσαι 20 χρόνων. Φυσικά, ακόμη κάνεις τα βασικά, αλλά χρειάζεσαι επίσης διαφορετικά είδη εξάσκησης.

ΚΛΩΝΤ ΓΚΕΙΜΠΛ

ΜΙΑ ΛΥΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΙΣΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΙΑ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Από τον Θύμιο Περισίδη

HAGAKURE:

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

1984 ATHENS SHOTOKAN KARATE COURSE

Από τις 3/9 μέχρι τις 8/9 έγινε στο γυμναστήριο HAGAKURE, στην Αγ. Παρασκευή, το 1984 ATHENS SHOTOKAN KARATE COURSE. Στο σεμινάριο αυτό δίδαξαν οι: Δ. ΚΑΖΑΚΕΑΣ 3 DAN JKA, Η. ΚΑΖΑΚΕΑΣ 2 DAN JKA και Ε. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ 2 DAN JKA. Προσκεκλημένοι, αυτόν τον χρόνο, ήταν ο V. WINGAARDEN 3 DAN JKA από τη Δ. Γερμανία και από την Ιαπωνία ο Κος. ΜΙΚΙΟ YAHARA 6 DAN JKA.

Το σεμινάριο είχε μεγάλη επιτυχία και ήταν μοναδική εμπειρία για κάθε καρατέκα. Υπήρχαν συμμετοχές από αρχάριους και 8 KYU μέχρι και 3 DAN της JKA. Το σημαντικό είναι η συμμετοχή Καρατέκα διαφόρων στυλ Καράτε (εκτός SHOTOKAN) και γυμναστηρίων διαφόρων διεθνών ομοσπονδιών.

Τα γυμναστήρια, που συμμετείχαν, είναι τα εξής:

- HAGAKURE (Αθήναι)
- DERE COLLEGE KARATE CLUB (Αθήναι)
- ZENOKAN (Αθήναι)
- SHIDOKAN (Κόρινθος)
- SHOTOKAN KARATE INTERNATIONAL (Θεσ/νίκη)
- SHOTOKAN KARATE ACADEMY (Αθήναι)
- SHOTOKAN KARATE DO (Αθήναι)
- BUDOKAN (Αθήναι)
- JAPANESE ACADEMY OF MARTIAL ARTS (Αθήναι)

Επίσης, υπήρχε συμμετοχή και από τη Δ. Γερμανία και, συγκεκριμένα, τις εξής πόλεις: Φρανκφούρτη, Ντύσελντορφ, Νυρεμβέργη, Βερολίνο.

Υπήρχαν διάφορα γκρούπ και η προπόνηση είχε την καθοδήγηση του Κου YAHARA.

Στο τέλος του σεμιναρίου απονεμήθηκαν διπλώματα συμμετοχής και έγιναν εξετάσεις για KIU και DAN της JKA. Επίσης, απενεμήθη αναμνηστική πλακέτα στον YAHARA SENSEI για τη συμμετοχή του στην προσπάθειά του σεμιναρίου.

Κατόπιν άδειας από την JKA, ο κ. YAHARA έκανε εξετάσεις για KYU και μέχρι 3 DAN. Τα αποτελέσματα είναι τα εξής:

- ΚΕΝΤΡΙΣΤΑΚΗΣ Γ.	7 KYU KARI
- ΜΑΡΚΑΚΗΣ Γ.	7 KYU
- GESTENBERGER Β.	6 KYU KARI
- ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Α.	3 KYU
- PAGEL FRIEDRICH	3 KYU
- ΣΟΥΡΗΣ Χ.	1 DAN
- ΣΩΝΙΤΗΣ Δ.	1 DAN
- ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Π.	1 DAN
- ΚΑΖΑΚΕΑΣ Η.	3 DAN

Όλοι μείναμε ευχαριστημένοι από την προπόνηση και από τη διοργάνωση του σεμιναρίου.

Ο Κος. YAHARA θα είναι μαζί μας και τον επόμενο χρόνο και, όπως δήλωσε, ελπίζει να μας ξαναδεί όλους μαζί ξανά.

ΔΗΜ. ΚΑΖΑΚΕΑΣ
3 DAN JKA

ληνική ομάδα, γιατί και ο Δημήτρης Καζακέας δήλωσε, πως δεν θα έπαιρνε μέρος στο ομαδικό κατά αν δεν ήταν και ο αδελφός του στην τριμελή ομάδα. Επίσης, διατύπωσε τη γνώμη, πως ο Γιώργος Σανιώτης δεν ήταν δεκτός σαν τεχνικός υπεύθυνος της ομάδας. Σ' αυτό το σημείο, και, προκειμένου να μην εμφανιστεί η Ελληνική ομάδα, ο Γιάννης Πανωλιάσκος υποχώρησε και βρέθηκε έξω από το ομαδικό κατά. Έτσι, πήρε μέρος στους αγώνες ατομικού κατά και κούμπι κάτω από αυτή τη ψυχολογική κατάσταση. (Όλα αυτά έγιναν εδώ και στο Κάιρο, βέβαια, λίγες ώρες πριν τους αγώνες.)

Γυρίσαμε στην Αθήνα με ολοκληρωμένα πέντε σφάλματα, που διογκώνουν με τον καιρό απαράδεκτες καταστάσεις. Το πρώτο ήταν του Ηλία Καζακέα για την επιμονή του να μπει στην ομάδα, το δεύτερο του Δημήτρη Καζακέα για τη στάση του να μην άγωνίζεται χωρίς τον αδελφό του (και για τους δύο η "ιεραρχία", στην οποία τόσο συχνά αναφέρονται, φαίνεται ότι αρχίζει από τους εαυτούς τους... και κάτω), το τρίτο του Γιώργου Σανιώτη που δεν έβγαλε αυτούς αμέσως από την Ελληνική ομάδα, το τέταρτο, πάλι, του Γιώργου Σανιώτη, που δεν έφερε το θέμα στην Ολομέλεια της Ελληνικής Εταιρίας Καράτε, μια και ήταν θέμα όλων μας και όχι μόνο δικό του και το πέμπτο του Γιάννη Πανωλιάσκου για τον ίδιο λόγο.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Κύλησαν οι μήνες και φτάσαμε στην αρχή του καλοκαιριού, οπότε άρχισε να φτιάχνεται το γυμναστήριο HAGAKURE των Η. και Δ. Καζακέα και Γ. Βελώνη στην Αγ. Παρασκευή. Είχα αναλάβει να το εξοπλίσω σε όργανα γυμναστικής.

Πραγματικά, έκανα ό,τι μπορούσα και συγκέντρωνα ό,τι καλό υπήρχε και ό,τι καλό μπορούσε να κατασκευαστεί και τελικά εξόπλισα το HAGAKURE με πάγκους πλέσεων και κοιλιακών, μπαρες, βάρη, αλτήρες μόνιμους επαγγελματικούς, χρωμιωμένα βάρη, μηχανές ποδιών, διάφορα... φοβερά όργανα με νέα υλικά και νέες ιδέες, καθώς και με ποδήλατα, κωπηλατική και διάδρομο τζόγκινγκ. Ακόμα και με σύνθετο πολυόργανο έξι θέσεων με 300 κιλά χρωμιωμένες πλάκες. Το αποτέλεσμα ήταν να δεχτώ αργότερα την κατηγορία, ότι τους φούσκωσα στο λογαριασμό, γιατί είχαμε φύγει 40-50% πάνω από τον προπολογισμό. Η απάντηση είναι, πως στους δύο μήνες της κατασκευής αυξήσανε οι ίδιοι την αρχική παραγγελία κατά 40-50%. Τόσο... ωραία ήταν αυτά που έφτιαχνα!

Δεν θα αναφερόμουν στο θέμα, γιατί τελικά η γνώμη τους δεν με ενδιαφέρει, αλλά αναφέρομαι σ' αυτό για όσους βλέπουν τα όργανα και αλλοιθωρίζουν και θέλουν ίδια. Η απάντηση είναι: ΠΕΡΣΙΔΗΣ! Αναφέρομαι, επίσης, στο θέμα, γιατί σε τελευταία συνάντηση για εκρεμμότητες με τον πατέρα των Η. και Δ. Καζακέα, μου δηλώθηκε κατάμουτρα, ότι έχασα πελάτη, που έστειλαν σε άλλον κατασκευαστή, ο οποίος είδε και του άρεσαν τα όργανα του HAGAKURE. Θυμίζω στον κ. Καζακέα (πατέρα) πως, όταν εγκατέστησα τα όργανα στο γυμναστήριο, και οι δύο γυμναστές μου είπαν κατά λέξη: "Εμείς, που έχουμε γυμναστεί σε γυμναστήρια της Αμερικής, σου λέμε, πως τα όργανα αυτά "χτυπάνε" τα Αμερικάνικα."

1984 ATHENS SHOTOKAN KARATE COURSE

Από το γκρούπ των μαύρων ζωνών διακρίνονται στο κέντρο:

ο κ. Mikio Yahara και δίπλα του οι διοργανωτές του σεμιναρίου Η. Καζακέας, Ε. Καραμήτσος και Δ. Καζακέας.

Από τον Θύμιο Περισίδη

Ένα πέπλο μυστηρίου καλύπτει μια υπόθεση που άρχισε εδώ και ένα χρόνο, περίπου, και συνεχώς εξελίσσεται "προς άγνωστη κατεύθυνση".

Αν θέλαμε να ονομάσουμε την υπόθεση με μιά λέξη, ίσως αυτή να ήταν: "HAGAKURE".

Και, εξηγούμαι:

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΠΡΩΤΟ

Το πρώτο περίεργο συνέβη στους Παγκόσμιους Αγώνες Καράτε της ΙΑΚΦ στο Κάιρο, το Νοέμβριο του 1983.

Ο Γιάννης Πανωλιάσκος στους ατομικούς αγώνες κατά έκανε λάθος κίνηση στο κατά του και βγήκε από τους προκριματικούς. Σκέφθηκα, ότι θα σκεφτόσασταν κι εσείς: "Στην Ελλάδα μας κάνει τον έξυπνο και εδώ βρήκε να κάνει το λάθος!"

Βέβαια, δεν είμαι σε θέση να τον κρίνω απόλυτα, αλλά μια γνώμη έχει ο καθένας μας.

Αλλά τα πράγματα δεν ήταν ακριβώς και μόνον έτσι! Μεταξύ των μελών της ομάδας είχε διαδραματιστεί κάποια αντίθεση. Η εξής απ' ό,τι έμαθα μετά:

Ο Ηλίας Καζακέας, θεωρώντας ότι απέδιδε καλύτερα στην τριάδα του ομαδικού κατά (με τον Θ. Καραμήτσο και τον Δημ. Καζακέα) απ' ό,τι ο Γιάννης Πανωλιάσκος ήθελε να πάρει αυτός τη θέση του. Ο Γιώργος Σανιώτης, προπονητής και αρχηγός ομάδας είχε εντελώς αντίθετη γνώμη. Αλλά η υπόθεση οδηγώταν στο να μην πάρει μέρος στο ομαδικό κατά η Ελ

Μια και τόφερε η κουβέντα, και στο άλλο παράπονο του κ. Καζακέα (πατρός), πως δεν παρουσιάστηκα στο σεμινάριο του Μίκιο Γιαχάρα, απαντώ θυμίζοντας, πως εγώ (εγώ, εγώ, εγώ!) διαφήμισα δωρεάν το HAGAKURE από απλή φιλία και ευχαρίστηση, όταν πρωτοάνοιξε, ενώ τα τρία συνεταιρικά θέλανε να έχουν οικονομικά ωφέλη, αν φωτογραφίζα τα όργανα, που έφτιαξα, μέσα στο γυμναστήριο αυτών. Και, αφού πήγα δύο φορές με τις μηχανές και όλο το σκέπτονταν, την τρίτη μου είπαν, πως αποφάσισαν να μην φωτογραφίσω. Έτσι, αποφάσισα και εγώ να μην ξαναπατήσω! (Ίσως, ήθελαν να τα παρουσιάσουν για δικές τους κατασκευές.)

Και πάλι επειδή το έφερε η κουβέντα, όσον αφορά το καταλογάκι που κυκλοφορεί με είδη της επιχείρησης "E & D" των Η. και Δ. Καζακέα, μέσα στα οποία είναι και τα όργανα με τα οποία εξόπλισα το HAGAKURE, και για σας που θα πάτε να σας δείξουν, να θυμάστε: Εκείνα, που θα δείτε στο HAGAKURE, τα κατασκεύασα εγώ! Οι Η. και Δ. Καζακέας δεν έχουν κατασκευάσει ακόμη τίποτα. Αν το κάνουν στο μέλλον, με γεια τους με χαρά τους. Αλλά μέχρι τότε μπορείτε, όσοι ενδιαφέρεστε, να πηγαίνετε να τα βλέπετε με την άνεσή σας και για παραγγελίες ΔΥΝΑΜΙΚΟ, Ζαΐμη 38, τηλ.8224794 Μερσί!

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΡΙΤΟ

Από,τι ξέρουμε όλοι μας το Καράτε διοικείται από τη Ελληνική Εταιρεία Καράτε, της οποίας τα μέλη συγκεντρώνονται κάθε τόσο για να συζητούν τα θέματα του Καράτε. Προ 3-4 μηνών, όμως, ο Γενικός Γραμματέας της Εταιρείας, Γιώργος Σανιώτης, μου ζήτησε να στείλω στο HAGAKURE με τον υπάλληλό μου ένα ειδοποιητήριο για σύσκεψη στο KUSHINKAN. Όταν τον ρώτησα, γιατί δεν το πάει ο ίδιος, μου είπε, πως ο κ. Καζακέας (πατήρ) του είπε σε προηγούμενη επίσκεψή του, ότι "είναι ανεπιθύμητος στο HAGAKURE." Αυτό επιβεβαιώθηκε και από τον ίδιο κ. Καζακέα (πατέρα) σε συζήτησή μας και μάλιστα με το αιτιολογικό ότι: "Αφού είπε στα παιδιά μου να μην ξαναπάνε στον KUSHINKAN, έτσι του είπα κι εγώ να μην ξανάρθει εδώ."

Να με συγχωρείτε και με όλο το θάρρος: Στο KUSHINKAN έχει γνώμη και ο Γιάννης Πανωλιάσκος, ο οποίος με το δίκιο του μετά τη συμπεριφορά του Καΐρου δεν ήθελε να έχουν οι Η. και Δ. Καζακέας κλειδί της σχολής του, όπου γυμνάζονται χρόνια, και έτσι, είπε στον Σανιώτη να τους το

ζητήσει. Σε όλες τις συσκέψεις, όμως, που κάναμε στο KUSHINKAN, όλοι ήσαν δεκτοί και ποτέ δεν ακούστηκε για κάποιον σε κανένα άλλο γυμναστήριο, τα τελευταία 20 χρόνια, η κουβέντα "εσύ είσαι αν επιθύμητος εδώ μέσα". Με το να διώξετε τον Σανιώτη, όπου τόσα έχει προσφέρει στο Καράτε, είναι σαν να διώξατε το 90% του καράτε από το HAGAKURE Αδεξιότητα! Αντί να μειώνουμε τις αντιθέσεις τις διογκώνουμε ανεπανόρθωτα.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Σε όλες τις τελευταίες συσκέψεις της Ελληνικής Εταιρείας Καράτε, καθώς και των Αντιπροσώπων των Συλλόγων Καράτε για τη δημιουργία Ομοσπονδίας, το HAGAKURE απουσίαζε. Χρονικά, αυτό άρχισε από τους Πανελληνίους Αγώνες (18-9-84). Μέχρι τρεις μέρες πριν το HAGAKURE έπαιρνε μέρος ακόμα και στην κλήρωση. Την ημέρα των αγώνων το HAGAKURE δεν κατέβηκε σαμποτάροντας την οργάνωση των αγώνων. Μόνο ο Τάσος Αποστολόπουλος ξέκοψε και κατέβηκε στους αγώνες. (Φυσικά του είπαν να μην ξαναπατήσει στο HAGAKURE.) Του αξίζουν συγχαρητήρια για το διαυγές πνεύμα, εκτός από αυτά για το τρόπο με τον οποίο αγωνίζεται.

Συγχρόνως μαθαίνουμε, πως το HAGAKURE κάνει κινήσεις να ιδρύσει δική του ομοσπονδία δημιουργώντας μικρές σχολές-συλλόγους σε Αθήνα και επαρχία. Δηλαδή, έχετε στραφεί αποκάλυπτα εναντίον μας.

Με μία λέξη απαντάμε: Μάταιο κόπο!

Είμαστε 17 σύλλογοι και η ομοσπονδία είναι θέμα ημερών. Για τα πρώτα σωματεία-ιδρυτικά μέλη είναι για λίγο ακόμα εύκολο να μπουν στην ομοσπονδία. Μετά όμως ο κάθε σύλλογος θα περνάει από πολύ ψιλό κόσκινο για να γίνεται δεκτός.

Για την ώρα, όμως, το HAGAKURE εργάζεται εναντίον του συμφέροντος του Καράτε στην Ελλάδα. Πολύ αθλητική απόφαση!

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Αυτά για να περνάνε και στην ιστορία. Και αν έχετε απαντήσεις ή σχόλια, το ΔΥΝΑΜΙΚΟ είναι ελεύθερο για όλους: Διατυπώστε τα!

Μερσί
Θύμιος Περισίδης

ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ: Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ «ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ» ΜΕ ΤΟ ΤΑΝΓΚ-ΣΟΥ-ΝΤΟ

Μετάφραση: Δέσποινα Πλέσσα

Στην Ιταλία της Αναγέννησης, κάποιος ρώτησε τον Μιχαήλ Άγγελο πως μπορούσε να μετατρέψει το συμπαγές και άψυχο μάρμαρο στους αριστουργηματικά σμιλευμένους αγγέλους του. Απάντησε, πως απλά αποκόπτει κάθε τι που δεν ανήκει στη μορφή του αγγέλου. Το ίδιο πιστεύει για τις ανθρώπινες δυνατότητες, ο εκπαιδευτής του τανγκ-σου-ντο στο Σαν Ντιέγκο, Λόιντ Φράνσις.

"Ο άνθρωπος είναι περίπου σαν το μάρμαρο", είπε. "Αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να βγάλεις και να απομακρύνεις οτιδήποτε δεν ταιριάζει. Δεν πιστεύω πως κάθε τι βρίσκεται έξω από το ανθρώπινο μυαλό. Νομίζω πως αυτά που αντλούμε από το εξωτερικό μας περιβάλλον είναι λιγότερα από αυτά που βρίσκονται μέσα μας και που μας μένει απλώς να τα ανακαλύψουμε και να τα αξιοποιήσουμε. Και νομίζω πως η η πνευματική μας αποδοτικότητα και η αυτοκυριαρχία μας βρίσκεται ήδη μέσα μας από την αρχή. Υπάρχει ο σπόρος. Αλλά εξωτερικεύεται και καρποφορεί μόνο όταν τον καλλιεργήσεις".

Ο Φράνσις, ο οποίος γεννήθηκε στην Ινδιάνα, καλλιέργησε αυτόν τον "σπόρο" επτά χρόνια, όσα δηλαδή χρόνια μαθήτευσε στο τανγκ-σου-ντο, με δάσκαλο τον Τζιόνγκ Λήη. Μετά από αυτά τα επτά χρόνια (κατά τη διάρκεια των οποίων ο Φράνσις κατέβαλλε πολλές προσπάθειες), ο Λήη απομακρύνθηκε από τον μαθητή του, λέγοντας ο Φράνσις ότι "μου δίδαξε οτιδήποτε μπορούσε να διδάξει". Για λίγο ο Φράνσις νόμιζε ότι ένα μέρος της ζωής του, τόσο φυσικό όσο η αναπνοή του, του είχε αφαιρεθεί.

"Αλλά για να είμαι ειλικρινής", είπε, "νομίζω πως ήταν το πιο σημαντικό πράγμα από όσα είχε κάνει για μένα. Γιατί από εκείνο το σημείο, σταμάτησα πλέον να ζητώ από αυτόν να μου μάθει, αλλά άρχισα να ψάχνω μέσα στον εαυτό μου, και τότε άρχισαν όλα".

"Όλα", στα οποία συμπεριλαμβάνει μια πιο βαθύτερη μάθηση πάνω στη γιόγκα και στην αυτοσυγκέντρωση και στη μεγαλύτερη προσήλωσή του στο καράτε, για τα οποία ενδιαφερόταν και από παιλιά. Και επίσης ένα μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την ύπνωση και τη δυνατότητα του ανθρώπινου μυαλού, πράγματα τα οποία τον βοήθησαν να εξελιχθεί σε καλύτερο αθλητή των μαχητικών τεχνών και σε καλύτερο δάσκαλο.

Μποξέρ με "Χρυσά Γάντια" στην εφηβεία του, ο Φράνσις πρόστεσε στο καράτε του στοιχεία από τη

γιόγκα, την αυτοσυγκέντρωση και τον μοντέρνο χορό.

"Όταν παρακολουθώ χορό, νομίζω πως βλέπω καράτε. Και έχω μερικούς φίλους που έρχονται να με δουν να διδάσκω και βλέπουν χορό", είπε. "Εξαρτάται προς ποιά κατεύθυνση πέφτει η αντίληψή σου και ποιά είναι το επίκεντρο του ενδιαφέροντός σου".

Η ανεπαίσθητη ομοιότητα μεταξύ αυτών των δυο δεν βρίσκεται στις βασικές φόρμες ή στην φυσική άσκηση, αλλά σ' αυτό που ο Φράνσις ονομάζει "ροή".

"Δεν προσπαθώ να βάλω μεγάλη δύναμη στις προσπάθειές μου. Νομίζω πως η ενέργεια "κυλάει" μέσα σου όλη την ώρα. Και αυτό είναι που ονομάζουμε "ροή". Προσπαθείς απλά και μόνο να αντλήσεις τη δύναμη που υπάρχει γύρω σου και να την αφήσεις να "κυλήσει" μέσα σου".

Θεωρεί αυτή τη "ροή" σαν μια δύναμη του "κι"; "Ναι", απαντά, "οποσδήποτε έτσι είναι. Τη θεωρώ σαν μια δεύτερη παιδική μου ηλικία. Όπως στα πρώτα σου παιδικά χρόνια, που ανακαλύπτεις σιγά-σιγά τα χέρια σου, τη μύτη σου και τον έξω κόσμο και αρχίζεις να μεγαλώνεις. Η δεύτερη παιδική ηλικία είναι αυτή, κατά την οποία αρχίζεις να κοιτάζεις μέσα σου. Πραγματικά προσπαθείς να μάθεις ποιός είσαι, και όχι μόνο εξωτερικά.

"Νομίζω πως συνδέουμε την εσωτερική "ροή" με το "κι". Μαθαίνεις μια τεχνική και κάνεις ό,τι θέλεις. Αντί απλώς να χτυπάς ή να λακτίζεις ή οτιδήποτε άλλο, μπορείς να χτυπήσεις σωστά χωρίς να χάσεις χρόνο και ενέργεια".

Αλλά ο Φράνσις περισσότερο προτιμά να μην παρομοιάζει τη "ροή" με το "κι" ή με οτιδήποτε άλλο. "Είναι σαν να θέλουμε να προσδιορίσουμε τη θλίψη. Όλοι συμφωνούμε ότι εκεί βρίσκεται η θλίψη, και ότι η ζωή σταματάει όταν δεν ξέρεις που είναι. Ίσως αυτή να 'ναι η έννοια του "κι". Άμα το ξέρεις, το καταλαβαίνεις.

Όσον αφορά τις τεχνικές, θα τις συσχετίζα με το πρίσμα (γενική έννοια της γιόγκα), κατά το οποίο ελέγχεται και η αναπνοή. Αισθάνομαι κάτι σαν φυσικό συναίσθημα, που θα μπορούσε να δώσει πολύ οξυγόνο στο αίμα, όταν το σώμα μου πάλλεται και αισθάνομαι μια ζαλάδα και ένα "κύμα" ενέργειας και μπορώ να νιώσω τι προξενώ. Τώρα δεν ξέρω αν είναι μια φυσική ή μια πνευματική ικανότητα. Αλλά όσο διαρκεί, γιατί πρέπει οποσδήποτε να της δώσουμε έναν ορισμό;

ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΑΕ-ΚΒΟΝ ΝΤΟ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΩΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ

Από τον Σάββα Σαλγκάμη

ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Αλεξ/λη 20-11-84

Κύριε Περισίδη,

Για άλλη μια φορά σας συγχαίρω για την προσπάθεια που καταβάλλεται να μείνει το ΔΥΝΑΜΙΚΟ "υγιές" και να έχει στόχους αθλητικούς. Μπράβο σας και για το "κυνηγητό" που κάνετε, έναντι στους κάθε είδους "τεχνικούς" (αρέσκονται βέβαια σ' αυτή την φράση και τον τίτλο).

Όπως ίσως θυμάστε είμαι πολύ παλιός αναγνώστης και συχνά σας στέλνω ειδήσεις, γύρω από τον κόσμο του ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ στην Ελλάδα. Επομένως τα λόγια μου είναι ειλικρινή.

Στις 14 Οκτωβρίου διεξήχθη στην Αλεξ/λη το 4ο Πανθρακικό Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ, με την συμμετοχή των συλλόγων Κομοτηνής, Αλεξ/λης, Φερών, Διδυμοτείχου και Ορεστιάδας, απ' όπου είναι και η φωτογραφία που σας στέλνω. Οι αγώνες σημείωσαν μεγάλη επιτυχία από μέρους των αθλητών και των διαιτητών-κριτών, όσον αφορά την αθλητική συμπεριφορά βέβαια. Παρουρέθησαν ο πρόεδρος του ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ ΣΕΓΑΣ κ. Χατζηανδρέου Ανδρέας, ο πρόεδρος της Τοπικής Επιτροπής ΣΕΓΑΣ ΘΡΑΚΗΣ και άλλοι επίσημοι καθώς και πολλοί φίλαθλοι. Σχεδόν εξ' ολοκλήρου τα συγχαρητήρια της διοργάνωσης και της καλής διεξαγωγής ανήκουν στον κ. Γραμμα-

τόπουλο Γιώργο (3 DAN) W.T.F. πρόεδρο της Τεχνικής Επιτροπής ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ Θράκης. Οι αγώνες τελέστησαν υπό την αιγίδα του ΣΕΓΑΣ και πολυνίκης σύλλογος αναδείχθηκε ο Σύλλογος ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ Αλεξανδρούπολης.

Δεν ξέρω τι μάθατε για το Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ, που διεξήχθη τον Οκτώβριο στην Στουτγκάρδη. Ένα είναι το γεγονός, το σπουδαιότερο, ότι η Ελληνική Εθν. Ομάδα καθώς και η Κυπριακή δεν αγωνίσθηκε, επειδή οι διοργανωτές δέχθηκαν την συμμετοχή της Τουρκοκυπριακής ομάδας, σαν ανεξάρτητο κράτος και έτσι όλοι γύρισαν πίσω άπραγοι. Μπράβο στα άλλα δημοκρατικά κράτη.

Άλλη είδηση τώρα, στην Αλεξανδρούπολη, στο κλειστό γυμναστήριο, στις 24-25 Νοεμβρίου θα διεξαχθεί το πρώτο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ παιδών-παμπαίδων, κορασίδων-παμκορασίδων υπό την αιγίδα του ΣΕΓΑΣ. Ελπίζουμε σε μεγάλη συμμετοχή συλλόγων, απ' όλη την Ελλάδα και επιτυχία της εκδήλωσης γενικά. Νεότερα από το Πρωτάθλημα αυτό θα σας στείλω, περί του τέλους του μηνός, ελπίζω. Αυτά προς το παρόν από την Ακριτική Αλεξ/λη κ. Περισίδη, ευχαριστώ που με διαβάσατε και σύντομα θα με ξαναανεχθείτε.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΣΑΛΓΚΑΜΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Αλεξ/πολη, 28/11/84

Κύριε Περισίδη, γεια σας.

Στις 24-25 Νοεμβρίου διεξήχθη το 1ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ Παίδων - Παμπαίδων, Κορασίδων - Παγκορασίδων, στο κλειστό γυμναστήριο της Αλεξ/πολης.

Έλαβαν μέρος περίπου διακόσια παιδάκια-αθλητές από τους εξής συλλόγους ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ:

1. Όμιλος ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗΣ
2. " " ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
3. " " ΦΕΡΩΝ
4. " " ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ
5. " " ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ
6. " " ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
7. " " ΑΘΗΝΑΣ
8. " " ΑΙΓΑΛΕΩ
9. " " ΧΟΛΑΡΓΟΥ
10. " " ΒΟΛΟΥ
11. " " ΛΑΡΙΣΑΣ
12. " " ΑΡΙΔΑΙΑΣ
13. " " ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
14. " " ΠΟΛΙΧΝΗΣ
15. " " ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
16. " " Μ. ΖΩΝΩΝ (ΘΕΣ/ΝΙΚΗ)
17. " " ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Οι τρεις πρώτοι Σύλλογοι:

- α. Πολίχνης
- β. Αιγάλεω
- γ. Καστοριάς

Όπως βλέπετε, ήλθαν αθλητές από τα τέσσερα άκρα της Ελλάδας, άν και για πρώτη φορά έγινε τέ-

τοια διοργάνωση στην Αλεξ/πολη, σημείωσε επιτυχία και υπ' όψιν, ότι όλα τα έξοδα κίνησης κ.λ.π. βάρυναν εξ ολοκλήρου τους συλλόγους, ενώ σε άλλες διοργανώσεις πληρώνει ο ΣΕΓΑΣ. Φυσικά το πρωτάθλημα τελούσε υπό την αιγίδα του ΣΕΓΑΣ. Επειδή, όμως, είναι τέλος του έτους ο προϋπολογισμός για το ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ εξαντλήθηκε για φέτος.

Παρουρέθηκε ο Πρόεδρος του ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ Ελλάδας Κος. Χατζηανδρέου, ο Πρόεδρος της Τεχνικής Επιτροπής ΣΕΓΑΣ Θράκης, καθώς και άλλοι επίσημοι, οι φίλαθλοι δε ήταν υπερδιπλάσιοι από τις κερκίδες του κλειστού γυμναστηρίου και έφυγαν στο τέλος ενθουσιασμένοι.

Εκτός από το Σύλλογο ΤΑΕΚΒΟΝΔΟ Αθήνας, που δεν μετείχε στην εκδήλωση, όλοι οι άλλοι των διοικήσεων των Συλλόγων συμφώνησαν να γίνουν τα Πρωταθλήματα (Πανελλήνια) στην επαρχία για μεγαλύτερη ανάπτυξη του αθλήματος. Αυτή η απόφαση παρήχθη και έγινε πεποίθηση και στην δεξίωση, που έδωσε ο Πρόεδρος Κος. Χατζηανδρέου το βράδυ της 24ης Νοεμβρίου, 1984, στον "Αστέρα", που δυστυχώς πάλι βρέθηκαν ένας-δύο Σύλλογοι, που σνομπάρισαν και τον Πρόεδρο, ακόμη.

Όλοι σχεδόν οι αθλητές διακριθήκαν για την αγωνιστικότητά τους και την πειθαρχία τους, παρ' ό τι ήσαν παιδάκια. Εκείνο, που θέλει ακόμη δουλειά και αμεροληψία, είναι η διαιτησία, διότι, δυστυχώς, σημειώθηκαν μικρο-περιπτώσεις αδικιών.

Αυτά από το 1ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Παίδων-Παμπαίδων, Κορασίδων-Παγκορασίδων και από την ακριτική Αλεξ/πολη.

ΣΑΒΒΑΣ ΣΑΛΓΚΑΜΗΣ
ΑΛΕΞ/ΠΟΛΗ

ΜΑΧΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ 41

ΝΙΝΤΖΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Από τον Claude Gable

Μια πλευρά της τέχνης του νίντζα είναι η ικανότητά του να προσαρμόζεται στο περιβάλλον, ώστε να περνά απαρατήρητος. Γι' αυτό θα πρέπει να μην εκπλήσσεται κανείς αν αυτή η προσποίηση της "φυσικότητας" δεν αναπτύσσεται από κάποιον αυταρχικό δάσκαλο που στέκεται μπροστά στην τάξη και φωνάζει κάποια διαταγή για να "κινηθείς επιφανειάκά".

Ακριβώς συμβαίνει το αντίθετο. Υπάρχει μικρή ή και καθόλου τυπική διαδικασία στην εκπαίδευση του νιντζούτσου - δεν υπάρχουν τυποποιημένα κατά και καθόλου υποχρεωτικά χαρακτηριστικά που ανήκουν σε κάποια συστήματα. Οι εξασκούμενοι μαθαίνουν μαζί, διορθώνουν ο ένας τον άλλο με ήρεμο τρόπο και δέχονται τη φιλική καθοδήγηση του δασκάλου. Τουλάχιστον στο σύστημα Τογκακούρε - ρίου του νιντζούτσου οι μαθητές μαθαίνουν με παραδείγματα.

"Νομίζω πως μερικοί άνθρωποι περιμένουν διφορούμενα μαθήματα, στα οποία κρατάμε ένα φυτό και δείχνουμε ποιο τμήμα του φυτού προκαλεί τη ναυτία και ποιο είναι θανατηφόρο και οτιδήποτε σχετικό", είπε ο Στέφεν Χέιζ, ο οποίος σπούδαζε νιντζούτσου στην Ιαπωνία για μερικά χρόνια. Στην πράξη, ο κάθε μαθητής είναι ο ίδιος ο δάσκαλός του σε μεγάλη έκταση.

"Αν παρουσιάζομουν στο δόκτωρα Χατσούμι και τον ρωτούσα να μάθω ποιά φυτά θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω, για να αποκτήσω γνώσεις για τα δηλητηριώδη, θα μου απαντούσε να πήγαινα στη βιβλιοθήκη και να μελετούσα για τα φυτά" εξήγησε ο Χέιζ. "Αλλά όταν επέστρεφα και του έλεγα ότι διάβασα πως ο μίσχος του φυτού ραβέντι είναι διαφορετικός από τα φύλλα του και πως το ένα μέρος του είναι δηλητηριώδες και πως μπορείς να φας το άλλο, θα μου απαντούσε, πως ναι θα μπορούσα να έβραζα τις ρίζες. Έτσι αν έχω μια συγκεκριμένη ερώτηση, δεν θα με αφήσει να οδηγηθώ σε λανθασμένο δρόμο. Αλλά εκείνο που συμβαίνει είναι πως όταν ένας μαθητής είναι έτοιμος για κάτι, κάνει μια ερώτηση", είπε ο Χέιζ.

Πολλά από τα μαθήματα που διδάσκονται στο ντότζο, δεν γίνονται φανερά σε εκείνους που περιμένουν να τους δοθεί η γνώση σε ασημένιο πιάτο. "Όταν είχα βρεθεί εκεί για λίγο, στενοχωρήθηκα που δεν ήμουν πια μαθητής", ανέφερε ο Χέιζ. "Μετά την προπόνηση, η γυναίκα του δόκτωρα Χατσούμι πάντα του έφτιαχνε το φαγητό του και τον σερβίριζε, ενώ καθόμαστε γύρω και συζητούσαμε για θέματα που είχαν παρουσιαστεί. Καθόταν εκεί με ένα φύλλο μαρουλιού στο χέρι του και του πρόσφερα μερικά μπι

σκότα από ρύζι και μου απάντησε "όχι, ευχαριστώ". Μετά ένας από τους μαθητές, μου είπε ότι ποτέ δε τρώει κάτι τέτοια, πως πάντα διαλέγει σίγουρα είδη τροφής, που αποτελούν τη διαίτα ενός νίντζα.

Αναρωτήθηκα "διαίτα των νίντζα - και γιατί δεν μας έχει πει ποτέ γι' αυτήν;" και ο συνομιλητής μου μου απάντησε πως μας την έχει διδάξει, αλλά ποτέ με άμεσο τρόπο, αλλά πάντα με το παράδειγμα. Και φυσικά, ενώ καθόταν απέναντί μου, το μόνο που είχα να κάνω ήταν να τον παρακολουθώ και έτσι θα μάθαινα πολλά", είπε ο Χέιζ. "Περιμένα πως θα τα έβρισκα όλα μέσα από διαλέξεις δυτικού τύπου. Έτσι αφού συνειδητοποίησα το τι συνέβαινε, άρχισα να παρακολουθώ, και ανακάλυψα πως υπήρχαν πολλά μαθήματα σαν και αυτό".

Επειδή η όψη του νιντζούτσου σαν "η τέχνη του δολοφόνου", είναι μόνο μια από τις δευτερεύουσες πλευρές του συστήματος τογκακούρε, δεν δίνουν καμιά ιδιαίτερη σημασία κατά την εκπαίδευση του ντότζο.

"Ποτέ δεν έχουμε μια τυποποιημένη εκπαίδευση στους θορύβους των ζώων ή στην περιστροφή μιας πέτρας. Μπορεί να έχουμε βραδινή προπόνηση - ένα είδος φημισμένου "κρυφτού" και φυσικά, αν κάποιος κάνει κάτι φανερά λανθασμένο, και οι άλλοι τον βρουν, οι δάσκαλοι τους εξηγούν τη λανθασμένη κίνηση. Πρωτεύοντα ρόλο παίζει το μυαλό - υπάρχει μια αίσθηση στο μυαλό, που φαίνεται πως τραβά τους ανθρώπους. Όσο περισσότερο σκέφτομαι πως δεν πρέπει να με δουν, τόσο ευκολότερα με βρίσκουν. Η λύση είναι να σβήνεις από το μυαλό σου όλες αυτές τις ισχυρές αρνητικές σκέψεις που ελκύουν τους ανθρώπους", εξήγησε ο Χέιζ. "Πηγαίνουμε σε ένα γήπεδο του γκολφ ή σε κάποιο άλλο μέρος σχετικό", είπε ο Χέιζ, εξηγώντας για τη νυχτερινή εκπαίδευση. "Δυο από μας πηγαίνουν μαζί και εξασκούνται μόνοι τους, σκαρφαλώνοντας σ' ένα δέντρο ή κάτι παρόμοιο και συνεχίζουν μέχρις ότου κατορθώσουν την τεχνική. Με αυτό τον τρόπο γίνεται μεγάλο μέρος της εκπαίδευσης".

Στην ερώτηση αν η εκπαίδευση γινόταν από ανέκαθεν έτσι, ο Χέιζ απάντησε, πως τα παλιά χρόνια όταν ένας μαθητής ήθελε να δουλέψει όταν ήταν έφηβος, τις περισσότερες φορές ο πατέρας του και ο δάσκαλός του του έλεγαν τι να κάνει. "Εκείνο που θα συνέβαινε ήταν ότι ο πατέρας θα έπαιρνε το γιο του σε ένα δοκιμαστικό ταξίδι και θα τον άφηνε πολλά χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι του. Θα τον εγκατέλειπε, να επιστρέψει μόνος του σπίτι, κάτι το οποίο μοιάζει πολύ με το έθιμο που ακολουθούσαν και οι Αμερικανοί Ινδιάνοι. Υπάρχουν πολλές

ομοιότητες μεταξύ των Ινδιάνων και των νίντζα - η απομονωμένη περιοχή που ζούσαν, η προσέγγισή τους στα ζώα και στη φύση. Η βάση είναι η προσπάθεια για επανάκτηση του ένστικτου της αυτοσυντήρησης μέσα στην πρωτόγονη φύση, κάτι που ο πολιτισμός κατέστρεψε".

Σύμφωνα με τον Χέιζ, το κατά δεν θεωρείται απαραίτητο κατά την εκπαίδευση του νιντζούτσου.

"Το πλησιέστερο στα κατά που κάνουμε είναι μεταξύ δυο αντρών, όταν ο ένας επιτίθεται και ο άλλος πραγματοποιεί μια ειδική τεχνική. Αλλά αν αυτό γίνεται πολύ τυπικά και με μεγάλη λεπτομέρεια, οι δάσκαλοι γελούν με τους μαθητές τους, τους λένε να σταματήσουν να το πάρουν στα σοβαρά και να ενεργήσουν πιο φυσικά και περισσότερο χαλαρωμένοι. Δεν υπάρχουν κατά, που κάνει κάποιος μόνος του. Ακόμα και η παραπάνω άσκηση με τους δυο άντρες, πρέπει να γίνεται όπως στην πραγματικότητα και να μη μοιάζει με προπόνηση" έτσι κάθε φορά φαίνεται ότι γίνεται διαφορετικά". Πρόσθεσε ότι προσωπικά πιστεύει πως τα κατά είναι ωραία και σέβεται αυτούς που μπορούν να τα κάνουν. "Δεν τα απορρίπτω με" είπε, "απλώς θεωρούμε πως δεν είναι απαραίτητα στη δική μας εκπαίδευση".

Επειδή μέσα στις ικανότητες ενός νίντζα συμπεριλαμβάνεται και η ψυχοπνευματική συνείδηση, ο Χέιζ παρουσίασε μια άσκηση με τέσσερα βήματα, που μπορεί να αναπτύξει την ικανότητα να αντιλαμβάνεται την παρουσία των άλλων.

Στο πρώτο βήμα, ο μαθητής στέκεται αναπαυτικά στο μέσο ενός ξέφωτου με λίγους θορύβους. Μετά χρειάζεται κάποιο χρονικό διάστημα για να ηρεμήσει και να αρχίσει μια σειρά από αργές, βαθιές αναπνοές, χρησιμοποιώντας το στομάχι για να μετακινεί τον αέρα. Μετά από μερικές αναπνοές κλείνει τα μάτια του και φαντάζεται ένα πεδίο ισχύος, που ο Χέιζ το περιγράφει ως εξής: "Φαντάζεσαι πως το σώμα σου περιστοιχίζεται από το δικό σου πεδίο ισχύος που μοιάζει με ραντάρ, και που εκπέμπεται προς τα έξω από την επιφάνεια του δέρματος προς όλες τις διευθύνσεις. Με τα μάτια κλειστά, πνευματικά φαντάζεσαι τα σύνορα του αόρατου πέλλου της δύναμης που σε περιβάλλει".

Στο δεύτερο βήμα ένας δεύτερος μαθητής προχωρά αργά και σιγά προς το μπροστινό μέρος του πρώτου μαθητή, ο οποίος είναι συγκεντρωμένος στη φανταστική εικόνα του πεδίου ισχύος. Ο δεύτερος μαθητής εκτείνει το χέρι του σιγά, δείχνοντας το σημείο που βρίσκονται τα μάτια του πρώτου μαθητή, σε απόσταση ενός μέτρου και συνεχίζει να προχωρά πολύ αργά προς το μέρος του. "Καθώς πλησιάζεις το πρόσωπό του", λέει ο Χέιζ, "φαντάζεσαι ότι ο βραχίονας και τα δάχτυλά σου μοιάζουν με ένα σωλήνα νερού που μεταφέρει νερό από το κέντρο του σώματός σου σε ένα μακρινό στόχο. Φαντάζεσαι ότι μπορείς να αισθανθείς και να δεις αυτό το αόρατο ρεύμα ενέργειας, καθώς πετάγεται έξω από τις άκρες των δαχτύλων σου. Βλέπεις τη φανταστική ενέργεια σαν μια ακτίνα φωτός, με την οποία στοχεύεις το πρόσωπο του αντιπάλου σου στην προπόνηση".

Στο τρίτο βήμα, ο πρώτος μαθητής περιμένει να αισθανθεί την παρουσία των άκρων των δαχτύλων του δεύτερου μαθητή και μετά κάνει νόημα σηκώνοντας λίγο το χέρι του, καθώς παραμένει στη χαλαρωμένη στάση του. Ο δεύτερος μαθητής ακινητοποιείται όταν βλέπει το σηκωμένο χέρι και διατηρεί την απόσταση μεταξύ των δαχτύλων του και του προσώπου του πρώτου μαθητή.

Στο τέταρτο βήμα, ο πρώτος μαθητής ανοίγει αργά τα μάτια του και επαληθεύει τη θέση του χεριού του αντιπάλου του. Και τα τέσσερα βήματα πρέπει να γίνουν με ηρεμία, αποφεύγοντας οποιαδήποτε βιασύνη. Επίσης, ο δεύτερος μαθητής θα πρέπει να αλλάζει τα χρονικά διαστήματα μεταξύ της αρχής της άσκησης και του σημείου όπου σημαδεύει με το χέρι του, για να αποφευχθούν προβλέψιμες επαναλήψεις. Μετά από μερικές προσάθειες, οι υποτιθέμενοι αντίπαλοι θα πρέπει να αλλάξουν θέσεις.

"Θα 'πρεπε να τονιστεί", είπε ο Χέιζ, "ότι αυτή είναι μόνο μια εκπαιδευτική άσκηση, κατά την οποία και οι δυο μαθητές θα πρέπει να βοηθούν ο ένας τον άλλο στην αποκάλυψη των δυνατοτήτων τους. Κανένας μαθητής δεν πρέπει να προσπαθήσει να μπερδέψει ή να ξεγελάσει τον άλλο, αλλά να συγκεντρώσει την προσοχή του στη σωστή εκτέλεση της άσκησης, ώστε να μπορέσει ο παρτεναίρ του να αναπτύξει την ικανότητα και την αυτοσυγκέντρωσή του. Ο σκοπός της άσκησης είναι να μπορέσει ο μαθητής να αισθανθεί στην πράξη την παρουσία του παρτεναίρ του, και όχι μόνο να υποθέσει σωστά την ακριβή θέση του χεριού". (Ο Χέιζ αναφέρει τις παραπάνω, καθώς και παρόμοιες ασκήσεις στο βιβλίο του "The Shadows of Iga", το οποίο συνιστά σε όποιον ενδιέφερε να μάθει περισσότερα σχετικά με το θέμα).

Στην Ιαπωνία σήμερα, έχουν ιδρυθεί αρκετά "νίντζα κλαμπς", που διδάσκουν το σύστημα Τογκακούρε-ρίου του Χατσούμι. Και αυτό γίνεται για να προστατευθεί η τέχνη από τις απάτες. "Φαντάζομαι πως ακόμα δεν πρέπει να έχουν ανοίξει σχολεία νίντζα, που διδάσκουν και λίγο καράτε με μερικά όπλα, για να βγάλουν περισσότερα χρήματα. Πιστεύω πως κανείς δεν το έχει κάνει ακόμα, γιατί αυτό γίνεται με όλες τις άλλες τέχνες", είπε ο Χέιζ.

Αλλά ύστερα, καθώς κανένας δεν μπορεί να διαταχθεί να "κινείται επιφανειακά", οι μέθοδοι της διδασκαλίας της "φυσικότητας" δεν είναι εύκολο να γίνουν εμπορεύσιμες. Στο νιντζούτσου, ο μαθητής πρέπει να βρει τα δικά του μαθήματα.

Claude Gable

Από τον Ιλάν Γκατένο
Ισραήλ
Μετάφραση: Εύα Παπανικολάου

ΤΟ ΤΕΣΤ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ένα στενό μονοπάτι οδηγεί από τον κεντρικό δρόμο προς το σπίτι του Τανεμούρα Σιχάν, ενός από τους Ηγέτες - Δασκάλους της παλιάς μαχητικής τέχνης Νινζούτσου. Οριζόντες θερισμένοι λίγο καιρό πριν περικυκλώνουν το σπίτι στο Μασουμπούσι Μούρα, ένα χωριό δύο μόλις ώρες μακριά από το Τόκυο.

Στο Ντότζο, στο σπίτι, όλα σιωπούν. Ο Μεγάλος Δάσκαλος Μασαάκι Χατσούμι πήρε ένα σπαθί που κρεμιόταν στον τοίχο. "Ντορόν - κουν", παράγγειλε στον Ισραηλίτη μαθητή του, "κάθησε μπροστά από εμένα."

Όλοι γνώριζαν τι επρόκειτο να συμβεί. Ο Ντορόν Ναβόν, ο πρώτος αλλοδαπός που θα μάθαινε το Τογκακούρε - Ριου Νινζούτσου, θα υποβαλλόταν στη Δοκιμασία της Αλήθειας. Περίπου δέκα από τους κορυφαίους μαθητές του Χατσούμι - Σενσέι βρίσκονταν στο Ντότζο. Όλοι είχαν υποβληθεί στην ίδια δοκιμασία.

Το Τεστ της Αλήθειας, στο οποίο όποιος υποβληθεί, παίρνει τη ζώνη των πέντε Νταν, διαφέρει από δοκιμασίες σε παρόμοιες ζώνες σε όλες σχεδόν τις υπόλοιπες μαχητικές τέχνες. Ο μαθητής κάθεται στη στάση σέιζα με την πλάτη του γυ-

ρισμένη προς τον Μεγάλο Δάσκαλο. Ο Δάσκαλος σηκώνει το ξίφος του επάνω από το κεφάλι του, και τότε, εντελώς ξαφνικά, το κατεβάζει στο κεφάλι του μαθητή του. Μόλις η διαφορά ενός δευτερολέπτου χωρίζει τον μαθητή από το μοιραίο χτύπημα. Στο παρελθόν, γινόταν χρήση πραγματικού σπαθιού. Εάν ο μαθητής νοιώσει το σπαθί να πλησιάζει και ξεφύγει, τα κατάφερε, αλλιώς ...

Σήμερα, χρησιμοποιείται ένα μπο - κεν (ξύλινο σπαθί), αλλά το χτύπημα είναι επίσης φοβερό. Μέχρι εκείνο το βράδυ, μόλις πέντε μαθητές του Χατσούμι - Σενσέι είχαν προκριθεί στη δοκιμασία με την πρώτη προσπάθεια. Οι υπόλοιποι, λίγοι και αυτοί, δέχθηκαν το σπαθί μία, δύο, ακόμη και τρεις φορές στο κεφάλι τους.

Οι προχωρημένοι μαθητές παρακολουθούσαν άγρυπνοι. Ήταν η πρώτη φορά, που ένας αλλοδαπός (όχι Ιάπωνας) θα υποβαλλόταν σε αυτήν τη δοκιμασία. Οι πέντε Σιχάν (Δάσκαλοι) γνώριζαν επίσης τον Ντορόν, αφού μαζί εκπαιδεύονταν εδώ και εννέα χρόνια. Κατόπιν, μετά από οκτώ χρόνια, με δάσκαλό του τον Χατσούμι - Σενσέι, επέστρεψε στη πατρίδα του, το Ισραήλ, και ίδρυσε δικό του Ντότζο του Νινζούτσου. Επί πλέον, συνέχισε μόνος του την εξάσκηση και έφτασε το στάδιο του Τεστ της Αλήθειας. Διέσχισε όλη την απόσταση από την Μέση Ανατολή μέχρι την Άπω Ανατολή για να αντικρύσει τον Μεγάλο Δάσκαλο.

Ο Χατσούμι στάθηκε ακίνητος, το ξίφος ορθωμένο και τα μάτια του κλειστά. Ο Ντορόν κάθησε στα πόδια του περιμένοντας. Ξαφνικά, ο Χατσούμι χτύπησε. Το ξίφος κινήθηκε γρήγορα προς το κεφάλι του Ντορόν. Συγχρόνως, έμοιαζε σαν να είχε κάποιος σπρώξει παράμερα τον Ντορόν. Κύλησε προς τα δεξιά μόλις για να αφήσει το σπαθί να περάσει και να πλησιάσει το σημείο, όπου βρισκόταν το στομάχι μια στιγμή μόλις πριν. Τα μάτια του Χατσούμι ήταν ακόμη κλειστά. Βεβαιώθηκε για τη λαβή του σπαθιού του και άνοιξε τα μάτια του. "Χάι" (Ναι), είπε, "γκο Νταν" (πέμπτο Νταν).

Καθόμουν στη γωνία του Ντότζο μη μπορώντας να πιστέψω στα μάτια μου. Ο Χατσούμι - Σενσέι στράφηκε προς το μέρος μου, έδειξε τον Ντορόν και είπε: "Μίτα" (το είδες αυτό), "Τώρα πες το σε όλους."

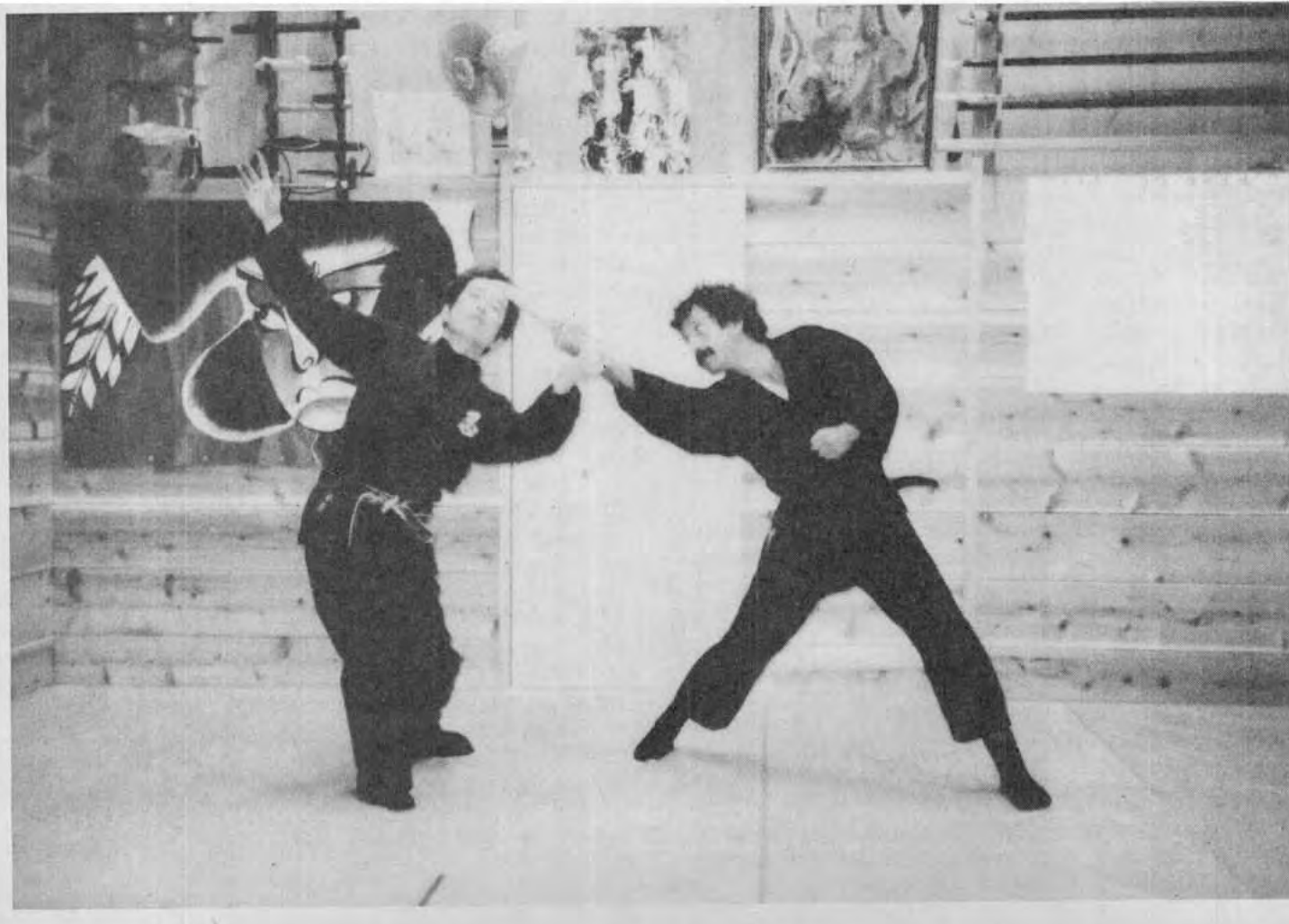
Οι Ιάπωνες φίλοι του Ντορόν δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τη χαρά τους. Τον πλησίασαν όλοι, του έσφιξαν γερά το χέρι και του απηύθυναν χαιρετισμό. Ο ίδιος ο Ντορόν δεν μπορούσε καλά - καλά να καταλάβει, τι είχε γίνει. Μόνο μετά από μερικές ημέρες κατάλαβε τη σημασία του κατορθώματός του. Ο Χατσούμι - Σενσέι του παρουσίασε ένα χρυσό μετάλλιο που είχε φτιάξει πολύ καιρό πριν για να ανταμείψει τον πρώτο μαθητή που θα περνούσε τη δοκιμασία με την πρώτη προσπάθεια. Χρειάστηκε περισσότερα από πέντε χρόνια για να το δώσει σε κάποιον.

"Χομόνο - Σιντόσι", ένας πραγματικός δάσκαλος, ένας τίτλος που συνοδεύει τη δοκιμασία και τη νέα ζώνη έξω από την Ιαπωνία. Ο Ντορόν Ναβόν είναι ο πρώτος και μοναδικός αλλοδαπός, μέχρι τώρα, που την κατέχει. Κάθε "Σιντόσι - Χο" (νεαρός διδάσκαλος) χρειάζεται αρκετά χρόνια μέχρι να προσεγγίσει την αλήθεια.

Ακόμη και στην Ιαπωνία υπάρχουν μετρημένοι στα δάκτυλα Χομόντο - Σιντόσι. Μέχρι τα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του '60, όταν έπεσε φως στη τέχνη του Νινζούτσου, δεν υπήρξε αρκετή ανταπόκριση για να μάθουν την τέχνη μέχρι το τέλος. Η μελέτη του Νινζούτσου απαιτεί αρκετά χρόνια δουλειάς, εξάσκησης και περισσότερης εξάσκησης. Ο Μεγάλος Δάσκαλος Χατσούμι λέει, ότι χρειάστηκε κάπου 40 χρόνια για να φτάσει στο σημείο που βρίσκεται τώρα, και, ακόμη, "συνεχίζει" προς ένα σκοτεινό μέλλον. Στα 56 του χρόνια, ο Χατσούμι - Σενσέι δεν βασίζεται στη δύναμη και τη μυϊκή ανάπτυξη. "Εάν η τεχνική σου στηρίζεται στη δύναμη, κάποια μέρα, ένας νεαρός τάυρος θα σε νικήσει με τους νεαρούς μυώνες του", είπε.

Η τέχνη την οποία εξασκεί ο Μεγάλος Δάσκαλος Χατσούμι παίρνει χαρακτήρα "Όχι Δύναμης". Η "Ναγκάρε" (ροή) της κίνησής του δεν βρίσκεται, παρ'όλα αυτά αντίσταση. "Εάν νομίζεις ότι εξασκείς δύναμη στον αντίπαλό σου, δεν έχεις κατανοήσει την πραγματική τέχνη." λέει ο Χατσούμι - Σενσέι. Αυτό δεν σημαίνει, ότι είναι αδύναμος. Το αντίθετο. Εξασκεί την τέχνη κατά έναν τρόπο που δεν έχει αντίπαλο, ακόμη και στους νεαρότερους μαθητές του, που έχουν εξασκηθεί μαζί του για περισσότερα από 20 χρόνια "πάντοτε, έχει άλλο κουνέλι στο καπέλο του", λέει κάποιος Νινζούτσου Σιχάν, "και επίσης έχει πολλά πολλά καπέλλα..."

Ίλαν Γκατένο

ΚΟΥΝΓΚ-ΦΟΥ: ΣΑΝ ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Μετάφραση: Δέσποινα Πλέσσα

"Ανεξάρτητα με το αν ασχολείστε με τα σκληρά στυλ ή με τα μαλακά στυλ πρέπει να "κυλάτε". Πρέπει να μπορείτε να κυλάτε από το ένα πράγμα στο άλλο. Και συγχρόνως δεν πρέπει να κρατάτε τον ίδιο ρυθμό σ' όλη τη διαδρομή, αλλιώς η κίνησή σας δεν θα έχει συναίσθημα. Είναι σαν ένα τραγούδι, τραγουδάς το ρεφραίν και μετά αλλάζεις στροφή. Αλλάζεις τα πάντα για να το κάνεις πιο ενδιαφέρον".

Με τη δήλωση αυτή η Κάρεν Τάρνερ, η οποία ασχολείται μ' ένα από τα στυλ του κουνγκ-φου, χωρίς να το καταλάβει περιέγραψε σύντομα αλλά περικτικά τις απόψεις της γύρω από τις μαχητικές τέχνες. Αντικομφορμίστρια από την αρχή της καριέρας της στις μαχητικές τέχνες, η ζωρή, ενθουσιώδης αθλήτρια του κουνγκ-φου, χωρίς αμφιβολία τόνισε τα σημεία που επιθυμούσε. Μίλησε για το πως χρησιμοποιεί την ιδιαίτερη φιλοσοφία και μεθοδολογία της για να μεταδώσει στους άλλους όλες τις γνώσεις και την πείρα που έχει.

Παρ' ότι η ξανθιά και γοητευτική κάτοικος του Ντένβερ προπονείται σ' ένα στυλ του κουνγκ-φου πολύ λίγο γνωστό, το βαν-χοπ-κουέν, η ίδια ισχυρίζεται ότι είναι ένα στυλ που διαμορφώνει έναν αθλητή μαχητικών τεχνών. Χαμογελώντας η Τάρνερ, κάνει μια αναδρομή στον τρόπο που ξεκίνησε τη μαθητεία της στις μαχητικές τέχνες.

"Δεν ήταν συγκεκριμένα το κουνγκ-φου που με ενδιέφερε" λέει. "Μ' ενδιέφερε να βρω έναν εκπαιδευτή που θα μου μάθαινε κάτι που να αξίζει τον κόπο. Το στυλ δεν ήταν στην πραγματικότητα τόσο σημαντικό για μένα, όσο ο εκπαιδευτής που δίδασκε".

Ξεκίνησε, πριν από επτά και περισσότερα χρόνια, στο τάε-κβον-ντο, η ίδια εξηγεί ότι απογοητεύτηκε από τον τρόπο διδασκαλίας. "Συμπεριφέρονταν στα κορίτσια με διαφορετικό τρόπο", λέει δείχνοντας τη δυσφορία της. "Ήταν πάντα πολύ πιο ευγενικοί μαζί τους και οι μέθοδοι διδασκαλίας ήταν υπερβολικά άκαμπτοι. Δεν υπήρχε ίχνος προσωπικότητας".

"Οι γυναίκες προπονούνταν σε ξεχωριστά γυναικεία τμήματα. Κατά διαστήματα, πηγαίναμε στις τάξεις των αντρών, αλλά μας αγνοούσαν. Έτσι είχα αρχίσει να ψάχνω για άλλη σχολή στην περιοχή, όπου βρήκα τους Αλ και Μάλια Ντακάσκος".

Αφού παρακολούθησε επί τρεις μήνες σαν απλός θεατής τον τρόπο διδασκαλίας των Ντακάσκος, η Τάρνερ μεταπήδησε από το τάε-κβον-ντο στο κουνγκ-φου. Το σύστημα βαν-χοπ-κουέν ντο είναι δημιουργία των Ντακάσκος. "Είναι βασικά ο τρόπος που εκείνοι αποδίδουν το κουνγκ-φου" λέει. Απ' όλα τα στυλ που παρακολούθησε, διάλεξε και συνδύασε εκείνα τα στοιχεία που θεώρησε σπουδαιότερα. Το βαν-χοπ-κουέν είναι συνδυασμός των βορείων και νοτίων στυλ του κουνγκ-φου.

Από την Μασάε Ματσουμότο

Σ' όλη της την καριέρα, η Τάρνερ παραδέχεται, οι πράξεις της έφεραν δυσανασχέτιση σ' αυτούς που ακολουθούν πιστά την παράδοση και ποτέ δεν θα άλλαζαν στυλ ή δεν θα συνδύαζαν συστήματα σε τόσο χαλαρή μορφή.

Αλλά λέει ότι όλες οι πράξεις της σχετικά με τις μαχητικές τέχνες σκόπευαν σ' ένα στόχο:

"Πρέπει να βρεις τον εαυτό σου μέσα στο στυλ που ασχολείσαι. Η κλωτσιά είναι κλωτσιά και η γροθιά είναι γροθιά, αλλά δεν είναι απαραίτητο να το βλέπεις πάντα έτσι. Πρέπει να ανακαλύψεις πως αυτή η κλωτσιά ή αυτή η γροθιά πρόκειται να λειτουργήσουν για σένα".

Ο δρόμος είναι μακρύς" δηλώνει η Τάρνερ. "Προχωρώντας και μαθαίνοντας όλο και περισσότερα γύρω από την τέχνη με την οποία ασχολείσαι, αρχίζεις να ανακαλύπτεις περισσότερο τον εαυτό σου και να βλέπεις αυτό που πραγματικά είσαι".

Από τους Ντακάσκος η Τάρνερ κληρονόμησε τον τρόπο σκέψης και τον αυθορμητισμό. "Κοντά τους έμαθα πράγματα που αληθινά μ' ενδιέφεραν. Επανηλθειμένα μας έδειχναν τρόπους αντιμετώπισης καταστάσεων που θα μπορούσαν να συμβούν στην καθημερινή ζωή, στο δρόμο. Επίσης, μας ενθάρρυναν να λαμβάνουμε μέρος σε αγώνες και αυτό ήταν κάτι που πραγματικά ήθελα".

Για όποιον ξέρει να μετράει, η επιθυμία αυτή της Τάρνερ γίνεται αμέσως φανερή, όταν μετρήσει τα τρόπαια και τα βραβεία της που ξεπερνούν τα 150.

Πριν αποσυρθεί από την ενεργό δράση η χαριτωμένη αλλά και δυναμική αθλήτρια του κουνγκ-φου, σάρωσε τα εθνικά και περιφερειακά τουρνουά. Το 1977 η Τάρνερ κέρδισε οχτώ περιφερειακά τουρνουά, τη Μάχη της Ατλάντα και το Πρωτάθλημα του Τέξας. Τόσο στα κάτω όσο και στο κούμιτε η Τάρνερ ξεχώρισε από όλες τις γυναίκες που συναγωνίστηκε.

Με τους αγώνες απόκτησε πείρα και ξεχώρισε για την επιδεξιότητά της στο ελεύθερο στυλ. Αργότερα άρχισε να διδάσκει και σε άλλους αυτά που της είχε προσφέρει η πολύχρονη πείρα της. Αλλά ποτέ δεν δίδαξε σε κανονικές τάξεις και, όπως η ίδια υποστηρίζει, δεν πρόκειται ποτέ να ασχοληθεί συστηματικά με τη διδασκαλία.

"Δεν νομίζω ότι θα το κάνω", λέει η Τάρνερ. "Θα μου ήταν εξαιρετικά δύσκολο να διδάσκω, ξέροντας ότι με πληρώνουν γι' αυτό. Αν διδάσκεις σε τριάντα άτομα για παράδειγμα, ο καθένας έχει έρθει για διαφορετικούς λόγους. Μερικοί έχουν έρθει πράγματι γιατί τους ενδιαφέρει να μάθουν την τέχνη, μερικοί από περιέργεια και ίσως οι μισοί γιατί δεν έχουν κάτι καλύτερο να κάνουν. Το ότι έχεις απέναντί σου ανθρώπους που ήρθαν για διαφορετικούς λόγους ο καθένας κάνει πολύ δύσκολη τη διδασκαλία. Όταν όμως έχεις κάποιους που θέλουν να μάθουν, η διδασκαλία είναι κάτι το συναρπαστικό. Εργάζονται σκληρά, δίνουν προσοχή σ' ό,τι τους λές και έτσι μπορείς μέρα με τη μέρα να τους βλέπεις να βελτιώνονται".

Η Τάρνερ θεωρεί την κατ' άτομο διδασκαλία περισσότερο αποτελεσματική.

Προχωρημένοι αθλητές μαχητικών τεχνών επιζητούν τη διδασκαλία της όταν τη δουν να παίζει σε αγώνα ή να κάνει επίδειξη με την ομάδα της.

Δουλεύω μ' οποιονδήποτε έρθει στο Ντένβερ και θέλει να προπονηθεί στα όπλα ή στιδήποτε άλλο", εξηγεί. "Τις περισσότερες φορές έρχονται σε μένα για να μάθουν τη χρήση ενός όπλου και το πως να κάνουν επιδείξεις ή πως να προετοιμαστούν για τους αγώνες. Θέλουν να κάνουν την κίνησή τους πιο ρευστή, πιο ανάλαφρη. Δεν έρχονται σε μένα για να μάθουν ένα συγκεκριμένο στυλ, όσο έρχονται για να μάθουν να αγωνίζονται".

Η Τάρνερ γελάει καθώς τη ρωτάμε αν οι άντρες έρχονται για να αποκτήσουν τις γνώσεις που μπορεί να προσφέρει. "Εξαρτάται" απαντάει "γιατί ενδιαφέρονται. Βέβαια, δεν έχω πολλά αγόρια που έρχονται σε μένα για να μάθουν να μάχονται. Είναι κυρίως γυναίκες. Τα αγόρια δεν μπορούν να διανοηθούν ότι μια γυναίκα είναι σε θέση να τους μάθει να αγωνίζονται".

Η Τάρνερ σημειώνει ότι δυο φορές πήγε σ' εκείνη άντρας για να τον βοηθήσει να ετοιμάσει μια νικητήρια επίδειξη με σπαθιά. "Ήρθε και δούλεψα μαζί του για δυο μέρες. Του δίδαξα το όπλο, τις βασικές αρχές της επίθεσης και τον τρόπο να το χρησιμοποιεί παρ' ότι δεν ξέρω ένα συγκεκριμένο στυλ. Απλώς συνδύασα τις γνώσεις μου, φτιάχνοντας μια μέθοδο ειδικά για εκείνον, ώστε να μπορέσει να αγωνιστεί. Έπειτα ξαναήρθε και ζήτησε να μάθει να χειρίζεται δυο σπαθιά".

Παρ' ότι παραδέχεται ότι οι ιδέες και οι μέθοδοι της ίσως είναι ανορθόδοξοι, η Τάρνερ έχει συγκεντρώσει τις γνώσεις της σ' αυτό που η ίδια αποκαλεί "Βιβλίο των μαχητικών τεχνών". "Όλοι το βλέπουν αστειό", λέει γελώντας και πάλι. "Είναι μόνο σημειώσεις και σημειώσεις και σημειώσεις, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι δεν σκέφτονται όταν αγωνίζονται".

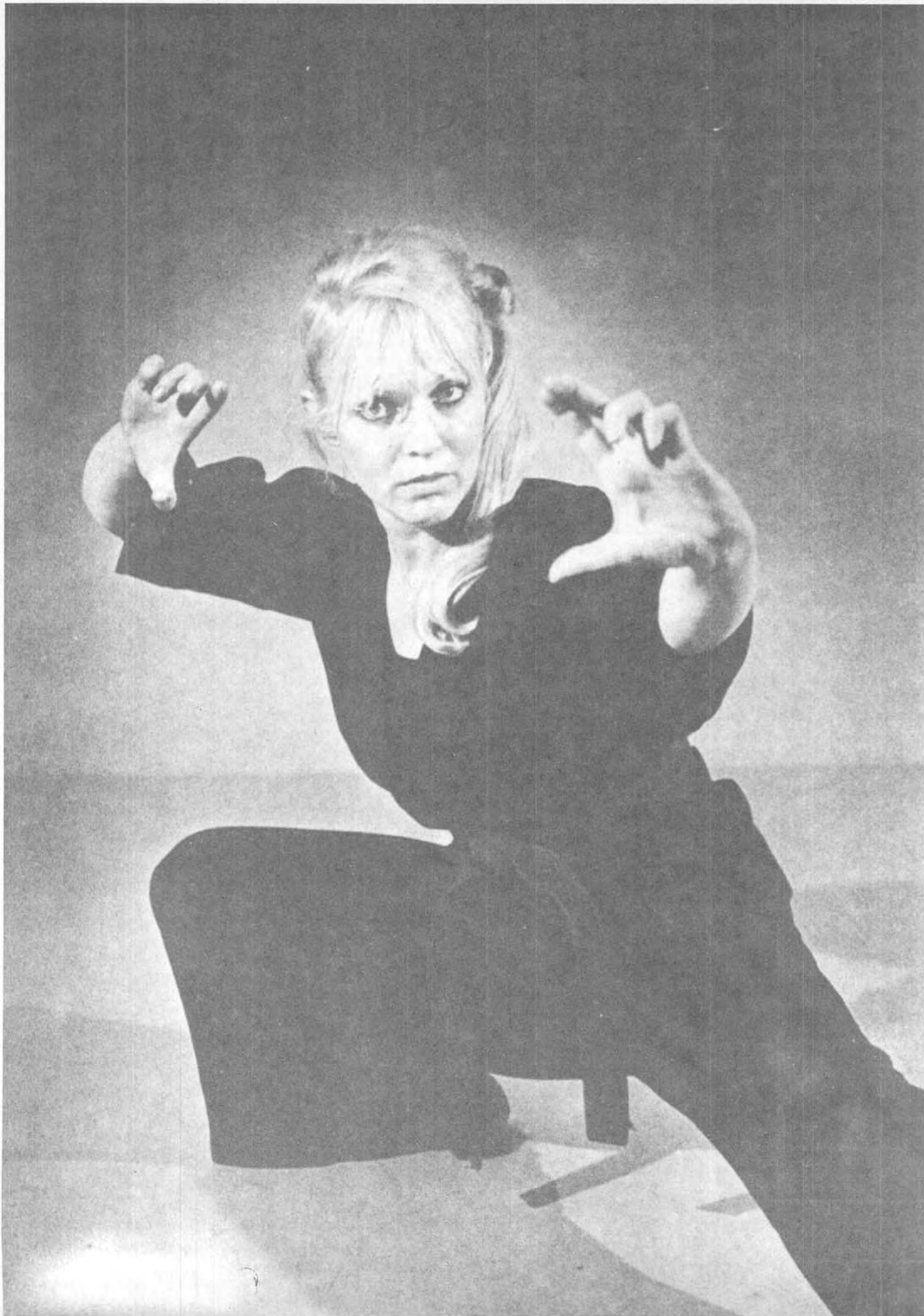
Η Τάρνερ εξηγεί ότι η βίβλος της περιέχει τα σημεία που πρέπει να προσεχθούν για να αντιμετωπισθούν σωστά οι τρεις τύποι αντιπάλων που υποστηρίζει ότι υπάρχουν.

"Υπάρχουν τρεις τύποι αντιπάλων", λέει η Τάρνερ "και αυτό που πρέπει να κάνεις μπαίνοντας σ' έναν αγώνα είναι να προσπαθήσεις με διάφορες κινήσεις να καταλάβεις σε ποιο τύπο ανήκει ο δικός σου".

Η Τάρνερ περιγράφει τους τρεις τύπους αντιπάλων που συνάντησε στα τρία χρόνια που συμμετείχε σε αγώνες: "Ο επιθετικός, αυτός που βγαίνει μπροστά, ο αμυντικός, αυτός που σε περιμένει και ο τρίτος, αυτός που σε ξεγελάει, που κάνει υπεκφυγές. Είμαι η μόνη που "αγωνίζεται" στα χαρτιά". Όπως η ίδια λέει ίσως να έχει επιδράσει η άλλη της ασχολία. Κρατάει τα λογιστικά βιβλία μιας οικογενειακής επιχείρησης. "Βρίσκεις τρεις κατηγορίες αντιπάλων και μετά βρίσκεις τις τεχνικές που θα έχουν αποτέλεσμα όταν έχεις να αντιμετωπίσεις τον καθένα τους. Να τι κάνω. Τους χωρίζω σε κατηγορίες στα χαρτιά".

Για να πετύχει, λέει η Τάρνερ, αφού χώρισε τις τρεις κατηγορίες, ήταν απαραίτητο να συνδυάσει τις τακτικές των δυο πρώτων κατηγοριών. "Κάποιος πρέπει να κάνει κάτι", λέει. "Αν ο αντίπαλος δεν είναι ενεργητικός, τότε πρέπει να γίνεις εσύ. Είναι σημαντικό, να είσαι επιδέξιος. Έτσι αντί να μαθαίνεις εκατοντάδες τεχνικές, είναι καλύτερο να αποκτήσεις επιδεξιότητα σε τρεις ή τέσσερις. Αν βάλεις αυτές τις τεχνικές μαζί, θα έχεις πολύ περισσότερες".

Η πιο επικίνδυνη κατηγορία", συνεχίζει "είναι η τρίτη, αυτοί δηλ. που κάνουν υπεκφυγές" αυ

τού του είδους ο παίκτης μπορεί να κουράσει τον αντίπαλό του και να τον θέσει εκτός μάχης. Αυτό που έχεις να κάνεις, είναι να τον ξεγελάσεις παριστάνοντας τον εξουθενωμένο και μετά ξαφνικά να τον αιφνιδιάσεις με μια επίθεση".

Η Τάρνερ υποστηρίζει ότι δεν έχει σημασία αν εσύ ή ο αντίπαλος ανήκετε στα σκληρά ή τα "μαλακά" στυλ. "Οι βασικοί κανόνες του παιχνιδιού είναι ίδιοι περίπου σ' όλα τα στυλ".

Όσοι ζήτησαν τη συμβουλή της Τάρνερ γύρω από τη στρατηγική στο ρινγκ, είδαν ότι επιμένει σ' ό,τι είναι αποτελεσματικό και όχι σ' ό,τι είναι εντυπωσιακό. Παρόλα αυτά προτιμά τις χαμηλές στάσεις για τα κατά και τις επιδείξεις, γιατί είναι ευχάριστες στο μάτι.

Σε κάθε αγώνα ενυπάρχει ο κίνδυνος, αλλά η Τάρνερ ποτέ δεν πηγαίνει ψυχικά απροετοίμαστη. "Όταν πηγαίνω να αγωνιστώ", λέει, "δεν πηγαίνω έτοιμη να δεχτώ τη μοίρα μου. Σ' έναν αγώνα δεν μετράει τόσο το ποιός είναι ο πιο σκληρός, όσο μετράει η σωστή τακτική. Είναι σημαντικό το ποιός θα πάρει τον πρώτο πόντο. Έτσι έχω σκεφτεί πολύ γύρω από τους τρόπους επίθεσης και την αποφασιστική κίνηση.

Είναι καλό ν' αλλάζεις τρόπους επίθεσης, έτσι ώστε να ξεγελάς τον αντίπαλό σου.

Όταν λαμβάνεις μέρος σε αγώνες εκείνο που σ' ενδιαφέρει είναι να κερδίσεις πόντους. Θέλεις τη νίκη και τα παίζεις όλα για όλα".

Πάντα έτοιμη για καινούργιες εμπειρίες και αφού κέρδισε περισσότερα από μια ντουλάπα γεμάτη τρόπαια, η Τάρνερ στράφηκε στις επιδείξεις και στην κατ' άτομο διδασκαλία που πιστεύει ότι είναι η πιο αποτελεσματική.

"Κάτι που δεν θα ήθελα ποτέ ήταν να πέσω χαμηλά, ενώ είχα φτάσει στην κορυφή", λέει η Τάρνερ με ειλικρίνεια.

"Έτσι όταν άρχισα να ενδιαφέρομαι για τους "Χαρντ Νοκς" (την ομάδα μου επιδείξεων), και δούλεψα σκληρά για να τους δημιουργήσω, είδα ότι δεν είχα χρόνο για συμμετοχή σε τουρνουά. Γι' αυτό προκειμένου να λάβω μέρος απροετοίμαστη και να έχω μειωμένη απόδοση, σταμάτησα να αγωνίζομαι και συγκέντρωσα το ενδιαφέρον μου στις επιδείξεις".

Παραδέχτηκε επίσης ότι είχε κουραστεί να σιωπει συνεχώς τη μύτη της, πράγμα που της δημιούργησε πρόβλημα και χρειάστηκε εγχείρηση σε κάποιο σημείο για να διορθωθεί.

Η Τάρνερ εξηγεί ότι εκείνη και μερικοί άλλοι αθλητές μαχητικών τεχνών στην περιοχή του Ντένβερ, έφτιαξαν μια ομάδα δύομισι χρόνια πριν, για να ψυχαγωγούν τους θεατές με κατά από τις μαχητικές τέχνες, εμπλουτισμένα με θεαματικά εφέ και μουσική υπόκρουση. Το γκρουπ αποτελείτο από άτομα που ανήκαν σε διάφορα στυλ και είχαν γνώσεις στο κουνγκ-φου, το τζούντο, το τάε-κβον-ντο και το καράτε. Αλλά η Τάρνερ παραδέχεται ότι πολλές φορές χρειάστηκε να ψάχνει με αγωνία για κάποιο αντικαταστάτη, όταν κάποια θέση του γκρουπ τύχαινε να μείνει κενή. Έτσι άρχισε πάλι τη διδασκαλία κατ' άτομο.

"Έχω τους "Χαρντ Νοκς" σαν κύρια ομάδα επιδείξης", λέει "και ξεκίνησα μια νέα "B" ομάδα που καλύπτει τα κενά της πρώτης ομάδας. Πριν όταν έχανα κάποιο μέλος της κύριας ομάδας μ' έπιανε πανικός, γιατί δεν ήταν εύκολο να βρω αντικαταστάτη".

Η Τάρνερ εξηγεί ότι εκείνη και άλλα μέλη της "A" ομάδας εργάζονται για να αναπτύξουν τις ικανότητες των μελών της "B" ομάδας, τόσο στις μαχητικές τέχνες, όσο και στην επίδειξη.

"Τους διδάσκω πως να χρησιμοποιούν τα όπλα, να συγχρονίζονται στην επίδειξη, να ακολουθούν σωστά τη μουσική", λέει η καθηγήτρια του κουνγκ-φου. "Έτσι όταν κάνουν επίδειξη δεν χρειάζεται να κοιτάνε ο ένας τον άλλο, αλλά συγχρονίζονται μετρώντας τα βήματα από μέσα τους και ακολουθώντας τη μουσική".

Η Τάρνερ λέει, ότι πιστεύει πως το να μαθαίνει να κάνει επίδειξη - να κινείται με εκφραστικό τρόπο - βοηθάει τον αθλητή μαχητικών τεχνών είτε κάνει σόου είτε αγωνίζεται. "Είναι πραγματικά σημαντικό, γιατί όταν συμμετέχεις σ' έναν εθνικό διαγωνισμό έχεις πέντε κριτές που σε κρίνουν και είκοσι-πέντε άλλες μαύρες ζώνες που συμμετέχουν όπως και εσύ στα κατά. Δεν νομίζεις ότι είναι βαρετό για τους κριτές;" ρωτάει. "Καλύτερα να ξεριζώσεις από τους άλλους αν θες να σε προσέξουν οι κριτές, γιατί αν είσαι ο δέκατος που κάνει κατά δεν υπάρχει τρόπος να σε θυμηθούν. Μια εντυπωσιακή εμφάνιση είναι πολύ σημαντική.

Προχώρησα προς το κέντρο του ρινγκ, εκτέλεώντας την τριπλή κλωτσιά πεταλούδας και μετά υπόκλιση. Αυτό προσφέρει δυο πράγματα. Πρώτον, οι κριτές ξαφνικά αναρωτιούνται τι είναι αυτό που κάνω, έτσι έχω τραβήξει την προσοχή τους. Δεύτερον, η εντυπωσιακή εμφάνιση με βοηθάει να ξεπεράσω τη νευρικότητά μου και να νοιώσω μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση".

Η Τάρνερ επιμένει ότι εκείνη και η ομάδα της έχουν μέλλον στις μαχητικές τέχνες. "Σκοπεύω να εργαστώ σκληρά με την ομάδα επιδείξεων" εξηγεί. "Πιστεύω ότι υπάρχει πάντα θέση για την επίδειξη, παρόλο που οι προσκολλημένοι στην παράδοση υποστηρίζουν ότι η ομάδα είναι θάνατος για την τέχνη. Βάψουμε τα πρόσωπά μας, χρησιμοποιούμε προβολείς και φωτιστικά εφέ, μηχανές ομίχλης. Πρόκειται για καθαρά μαχητική τέχνη, αλλά παρουσιάζεται με μουσική και εφέ για να είναι πιο ευχάριστη στο κοινό. Το ξέρω πως υπάρχει θέση για την ομάδα".

Η επιμονή της Τάρνερ ότι υπάρχει θέση για τους "Χαρντ Ροκς" είναι ένα ακόμα στοιχείο ενδεικτικό του χαρακτήρα της. "Νομίζω ότι είναι σαν ο τιδήποτε μαθαίνεις" εξηγεί. "Αν αποφασίσεις να το πάρεις σοβαρά και εργαστείς πραγματικά σκληρά, φθάνεις σ' ένα σημείο που θες να δείξεις αυτό που έμαθες. Θέλεις να δεις αν είσαι καλή ή όχι. Δεν είμαι ευτυχημένη όταν κάνω κάτι μόνο για τον εαυτό μου. Ή θα το πάρω στα σοβαρά και θα είμαι πραγματικά καλή ή θα τα παρατήσω".

ΑΓΩΝΕΣ-ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΤΙΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΕΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ, ΣΧΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ

Για όλους τους Συλλόγους, τις Σχολές και τα Γυμναστήρια:
Στείλτε μας νέα και φωτογραφίες για τις δραστηριότητές σας. Ευχαρίστως θα τα δημοσιεύουμε (πάντα βέβαια μέσα στα λογικά πλαίσια.)

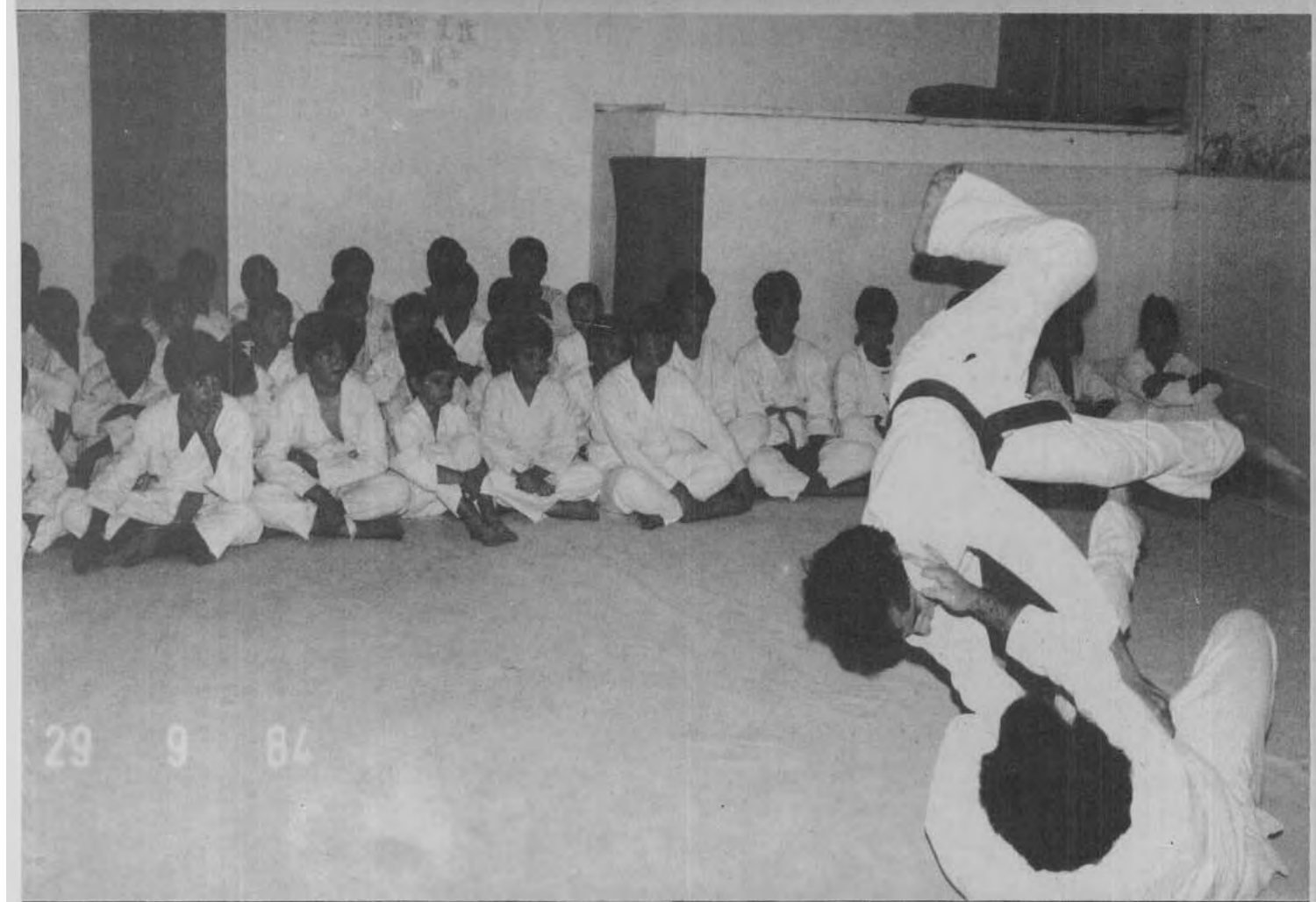
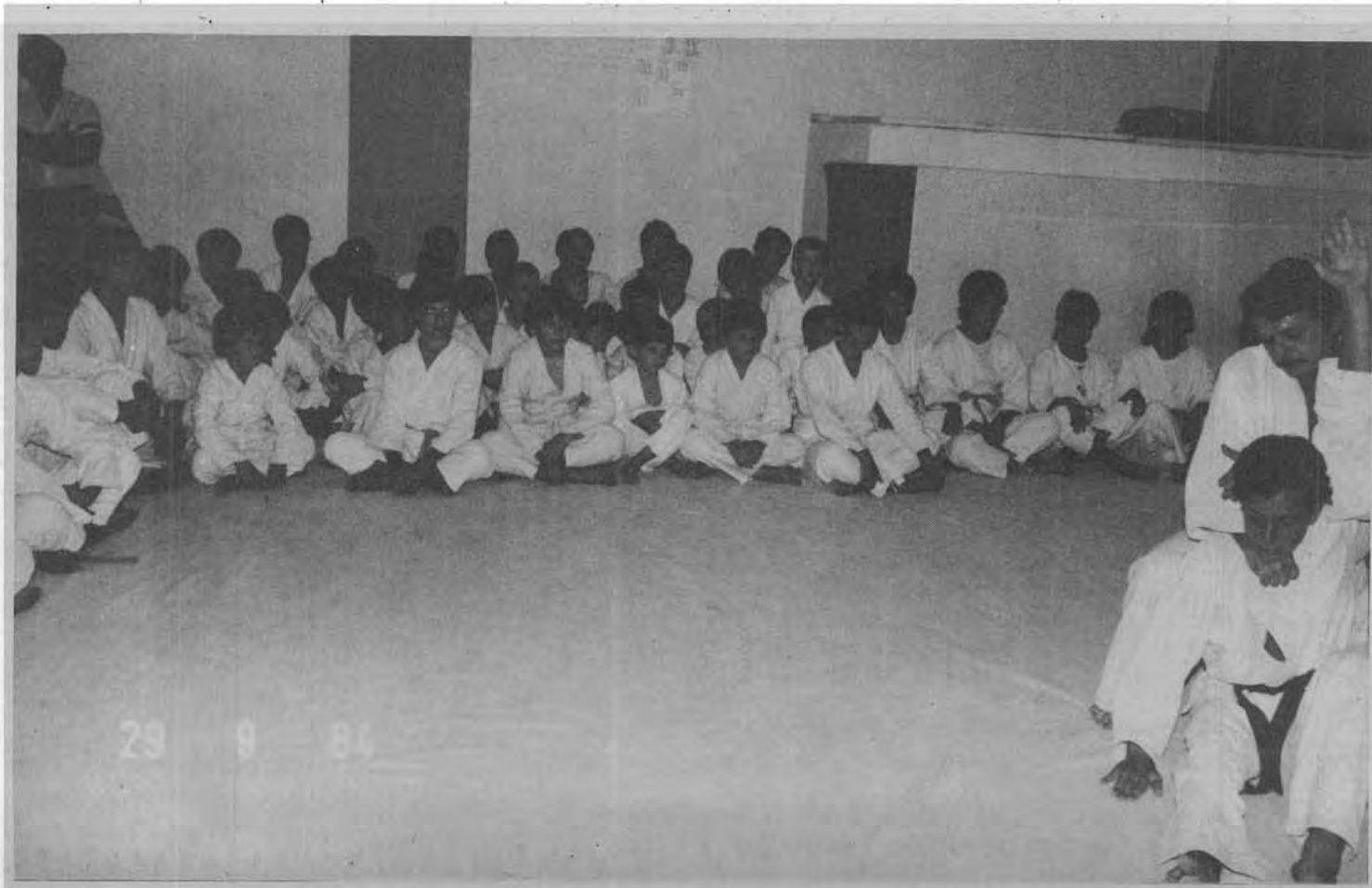
ΤΖΟΥΝΤΟ, ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Μια πολύ ωραία επίδειξη οργάνωσε ο ΔΑΟ Πετρούπολης στις 21-10-84 στο μικρό του γυμναστήριο.

Στον απaráδεκτα μικρό χώρο που διαθέτει ο ΔΑΟΠ ανάλογα με τα παιδιά που γυμνάζει ο προπονητής του Θεόδωρος Γεωργιάδης παρουσιάστηκαν οι τεχνικές του Τζούντο σε παιδιά και γονείς από μικρούς αθλητές και από τον προπονητή του συλλόγου.

Για άλλη μια φορά τονίζουμε πως η προσφορά του συλλόγου αυτού στο παιδικό τζούντο είναι μεγάλη, ενώ η υλική και ηθική βοήθεια από τον ΣΕΓΑΣ και την Τεχνική Επιτροπή του Τζούντο είναι απaráδεκτα μηδενική. Αυτά τα γράφουμε και τα αποδεικνύουμε γιατί ο ΔΑΟΠ δεν έχει ούτε ένα τατάμι (ενώ σύλλογοι ΧΩΡΙΣ δραστηριότητα έχουν) και αδικήθηκε καταφανώς στην αξιολόγηση συλλόγων με αποτέλεσμα την μη δικαίωση των προσπαθειών του ηθικά και υλικά.

Μόλις όμως περάσουμε τη μεταβατική περίοδο ίδρυσης της Ομοσπονδίας Τζούντο θα πρέπει να αναδιοργανωθούν σε δίκαιη βάση οι κανονισμοί λειτουργίας της.

ΓΟΥΑΝΤΟ-ΡΥΟΥ, ΑΘΗΝΑ

Μια νέα σχολή Γουάντο-ρύου Καράτε έκανε πρόσφατα τα εγκαίνιά της στη Λεωφόρο Βουλιαγμένης απέναντι από την Αμερικάνικη Βάση.

Προπονητής ο Γιάννης Κανέλλης, 2 νταν Γουάντο-ρύου και μια εντυπωσιακή επίδειξη στα εγκαίνια με την έντονη παρουσία του αγέραστου Τατσούο Σουζούκι, 8 νταν.

Στις φωτογραφίες βλέπετε αθλητές του Γουάντο-ρύου σε επίδειξη τεχνικών και τον Τατσούο Σουζούκι με τον Χρήστο Μπουλούμπαση και τον Θύμιο Περισίδη.

ΟΚΙΝΑΟΥΑ ΓΚΟΤΖΟΥ-ΡΥΟΥ, ΧΑΝΙΑ

7 Νοεμβρίου 1984

Κύριε Περισίδη,

Στις 23 Σεπτεμβρίου 1984 έγινε η πρώτη βιντεοσκόπηση μαθήματος και επίδειξης από τμήμα του συλλόγου στο στυλ ΟΚΙΝΑΩΑ ΓΟΥ-ΡΥΟΥ. Το μεγαλύτερο μέρος της επίδειξης κάλυψαν οι εκτελέσεις ΚΑΤΑ, οι τεχνικές σπασιμάτων (TAMESIWARI) και οι τεχνικές αυτοάμυνας από τους:

Sensei Τζουγανάκη Ανδρέα 2 DAN
Καπαδωκάκη Αντώνη 1 DAN και
Τζουγανάκη Γιώργο 2 KYU

Ήταν μια ευκαιρία για να παρουσιαστεί συνοπτικά το στυλ με τις τεχνικές και τα ΚΑΤΑ του, όπως επίσης και ένα βήμα για να εμπλουτισθεί το Αρχείο του συλλόγου. Θέλω ακόμα να κάνω γνωστή τη τελευταία αξιολόγηση αθλητών μελών του συλλόγου μας για kyu στις 15-10-1984:

Αλεξανδράκης Μανώλης	8 Kyu	
Κανουπάκης Γρηγόρης	8 Kyu	
Τσιφάκης Αντώνης	7 Kyu	Κίτρινη ζώνη
Ματσαμάκης Δημήτρης	7 Kyu	" "
Ντουντουνάκης Αντώνης	7 Kyu	" "
Κερπινής Μάνος	6 Kyu	Πορτοκαλί "
Μπερβανάκης Μάρκος	5 Kyu	Πράσινη "
Βλαμάκης Γιώργος	4 Kyu	Μπλε "

Για το σύλλογο Χανίων
Καπαδουκάκης Αντώνης
1 DAN
ΟΚΙΝΑΩΑ ΓΟΥ-ΡΥΟΥ

ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ, ΒΟΛΟΣ

Βόλος 15/11/1984

ΠΡΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΔΥΝΑΜΙΚΟ"

ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ ΜΟΝΟΜΑΧΙΩΝ-ΠΟΥΜ-ΣΕ ΣΠΑΣΙΜΑΤΩΝ ΒΟΛΟΥ

Κύριε Περισίδη,

Σας στέλνω τι έγραψαν οι Τοπικές εφημερίδες Βόλου για το 1ο ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ ΒΟΛΟΥ με κανονισμούς της WORLD ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ FEDERATION και πάνω σε αυτά τα Δημοσιεύματα κάντε το δικό σας ρεπορτάζ. Επίσης σας στέλνω και την διαμαρτυρία του άλλου τμήματος ΚΙΟΝΚΟΥΣΙΝ-ΚΑΙ (ΚΑΡΑΤΕ) του Γ.Σ.Β. Σαν αθλητής και προπονητής του τμήματος ΤΕΙ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ του Γ.Σ.Β. θα απαντήσω πολύ απλά. Η κάθε πολεμική τέχνη διαφέρει μεταξύ τους έτσι διαφέρει και από το ΤΕΙ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ στις ΩΡΟΛΟΓΙΕΣ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ-ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ και πολλά άλλα, εκτός αυτού ήταν Πρωτάθλημα δεν ήταν επίδειξη. Προσωπικά εγώ, οι αθλητές, οι αθλήτριες και γονείς μετά λύπης μας δεχθήκαμε αυτή την διαμαρτυρία. Σαν παλιός αθλητής του ΤΑΝΓ-ΣΟΥ-ΝΤΟ και ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ και σαν φίλος των άλλων πολεμικών τεχνών ξέρω τις διαφορές. Ευχόμεθα να γίνει άλλο πρωτάθλημα ΚΙΟΝΚΟΥΣΙΝ-ΚΑΙ (ΚΑΡΑΤΕ) και από τις κερκίδες με φίλαθλο πνεύμα θα το χειροκροτήσουμε.

Ευχαριστούμε τον Ο.Φ.Γ.Τ.Κ.Δ Λαρίσης τον Α.Σ. Αχαρνών Τ.Κ.Δ. και τον Α.Σ. ΓΑΛΗΝΗΣ Τ.Κ.Δ. που έλαβαν μέρος και ευχόμεθα του χρόνου τον ίδιο μήνα (Νοέμβριο) να γίνουν περισσότεροι οι Σύλλογοι που θα λάβουν μέρος στο 2ο ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΧΡΩΜΑ ΖΩΝΩΝ ΤΗΣ WORLD ΤΑΕ-ΚΒΟΝ-ΝΤΟ FEDERATION ΒΟΛΟΥ.

Σας ευχαριστώ
Μετά τιμής
Χρήστος Αθανασίου
Μαύρη Ζώνη 1 NTAN
ΤΑΕΚΒΟΝ-ΝΤΟ (WTF)

Από την τοπική Εφημερίδα: ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 11/11/84

Διασυλλογικό πρωτάθλημα Τεκ-Βον-Ντο θα γίνει στο Βόλο.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ "ΚΛΕΙΣΤΟ"

Σήμερα από τις 2.30 μ.μ. στο κλειστό γυμναστήριο του Βόλου θα γίνει το διασυλλογικό πρωτάθλημα Τεκ-Βον-Ντο που οργανώνει η ομάδα του Γ.Σ. Βόλου, με τη συμμετοχή και άλλων συλλόγων.

Στις 10 το πρωί σήμερα στο "κλειστό" θα γίνει σεμινάριο διαιτητών κριτών, αλυτάρχου, υπεύθυνων χώρων και γραμματέων.

Στις 11 π.μ. θα γίνει η ζύγιση των αθλητών και αθλητριών που θα πάρουν μέρος ο ΓΣ Βόλου, ο όμιλος Φιλιάθλων Γυμναστικής Λάρισας, ο ΑΣ Αχαρνών και ο Γ.Σ. Γαλήνης.

Ορίστηκε ο Αλυτάρχης αγώνων και θα είναι ο Έφορος του τμήματος Τεκ-Βον-Ντο ΓΣΒ κ. Κατσαρός Δημήτριος και υπεύθυνος χώρου κ. Διαμαντής Νικόλαος Έφορος Γ.Σ.Β.

Θα γίνουν ενδιαφέρουσες αυτοάμυνες από τον κ. Καλφούτζο Παναγιώτη 2 NTAN, ο οποίος είναι σπασιολίστας στις αυτοάμυνες. Θα παρουσιάσουν και οι άλλοι προπονητές Συλλόγων μαύρες ζώνες 1 NTAN Ζεμπέκης Σταύρος, Αθανασίου Χρήστος, Παλαιολόγου Παναγιώτης, Μπαργιώτας Μανώλης, Τσαούσης Ιωάννης, Γαλανόπουλος Γεώργιος.

Διαιτητές Αγώνων: Καλφούτζος Παναγιώτης δύο NTAN και Ζεμπέκης Σταύρος 1 NTAN.

Κριτές Αγώνων: Μπαργιώτας Εμμανουήλ, Αθανασίου Χρήστος, Γαλανόπουλος Γεώργιος, Τσαούσης Ιωάννης, Παλαιολόγου Παναγιώτης 1 NTAN.

Τα μετάλλια όπως και 3 κύπελλα τα προσφέρει ο Γ.Σ.Β., ένα κύπελλο προσέφερε το Επαγγελματικό και Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Βόλου, δύο κύπελλα προσέφερε το Γραφείο ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ Σεραφείμ Αθανασίου η "ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ" Παγασών 133, ένα κύπελλο προσέφερε ο φαρμακοποιός Σουλτανιάς Δημήτριος και δύο κύπελλα προσέφερε ο Διευθυντής ΧΥΤΟΧΑΛΥΒΕΣ Ελλάδος κ. Καμπάκας Ηλίας.

Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.
ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πήραμε την παρακάτω επιστολή:
"Ως γονείς Αθλητών και Αθλητριών του Ιαπωνικού τμήματος ΚΑΡΑΤΕ του Γ.Σ. Βόλου θέλουμε να εκφράσουμε την βαθύτατη μας λύπη και το μεγάλο παράπονο προς τη Διοίκηση του Συλλόγου για την απόφασή της όπως στους φιλικούς αγώνες του Τεκ-Βον-Ντο δεν συμμετάσχει το Ιαπωνικό τμήμα ΚΑΡΑΤΕ Η απόφαση αυτή η οποία ελήφθη μετά από πρόταση του προπονητού του Τεκ-Βον-Ντο πιθανώς να δημιουργήσει αντιθέσεις και εχθρότητα στα δύο τμήματα και πολλά ερωτήματα στους αθλητές του Ιαπωνι-

κού. Πιστεύουμε ότι όλοι οι αθλητές ακόμη και μεμονωμένοι στα πλαίσια αθλητικού πνεύματος μπορούν να λάβουν μέρος σε παρόμοιες εκδηλώσεις εφ' όσον είναι φιλικές και δεν έχουν προγραμματισθεί από το ΣΕΓΑΣ. Δεν πρέπει να στερήσουμε από τους αθλητές την ικανοποίηση ν' αγωνισθούν και να κερδίσουν ακόμη και αν ασήμαντοι λόγοι το καθιστούν αδύνατο. Μετά από πιέσεις των αθλητών και δικές μας ο προπονητής του τμήματός μας Κ. Κοσμίδης Γεώργιος πρότεινε με έγγραφο όπως αυτό λάβει μέρος στους αγώνες με την υπόσχεση να ακολουθήσει και να σεβαστεί τους κανονισμούς του ΤΕΚ-ΒΟΝ ΝΤΟ την στιγμή μάλιστα που θα τους εποπτεύσει και καθηγητής Κορεάτης. Είναι αδιανόητη η άρνηση αυτή και προσβάλλει την αθλητική ιδέα για την οποία θα αγωνίζονται να μεταδώσουν στους αθλητές και προπονητές. Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στους αγώνες και στην Διοίκηση του Συλλόγου όπως στο μέλλον βοηθήσει τους αθλητές του Ιαπωνικού τμήματος με το ενδιαφέρον και την συμπαράστασή της".

Μετά τιμής
Τουφεξής Νικ., Μπατάνης Παν., Μπαμπαλίτσας Παν.
και Χαν. Ιωάν.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

Το ΔΥΝΑΜΙΚΟ πιστεύει ότι η άποψη της Διαμαρτυρίας του τμήματος Ιαπωνικού Καράτε του Γυμναστικού Συλλόγου Βόλου είναι κοινωνικά σωστή αλλά όχι και ουσιαστικά. Απευθυνόμαστε στους αθλητές αυτού του τμήματος και τους γονείς τους. Ουσιαστικά επιδιώξατε να πάρετε μέρος στους αγώνες ενός αθλήματος διαφορετικού από το δικό σας, με άλλες τεχνικές, άλλα κριτήρια, άλλους κανονισμούς. Για να βγάλετε ποιο συμπέρασμα;

Μάλλον δεν έχει νόημα. Λίγη υπομονή και η Ελληνική Ομοσπονδία Καράτε θα καλύψει αυτό το κενό.

ΣΙΝΤΟΚΑΝ ΚΑΡΑΤΕ, ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Κόρινθος 29/8/1984

κ. Περίδη,

Εν αρχή σας χαιρετώ και σας εύχομαι καλό χειμώνα.

Μετά από απουσία αρκετών μηνών της Σχολής μου από το αγαπητό "ΔΥΝΑΜΙΚΟ" επανέρχομαι και σας στέλνω ορισμένο υλικό, από έξι φωτογραφίες από ύπαιθρον. Η προπόνησις στο SHIDOKAN τώρα συνδιάζεται και με ύπαιθρον χωρίς παπούτσια επάνω στις πέτρες και σ' αγκάθια αφηφώντας κάθε δυσκολία, στις αντιξοότητες της φύσεως και κατ' αυτόν τον τρόπον σφυρηλατείται ο κάθε ΚΑΡΑΤΕΚΑ και γίνεται, αν όχι άτρωτος, αλλά δυνατός αθλητής. Η αρχή είναι δύσκολος, αλλά το αποτέλεσμα θετικό. Συνδιάζοντας διά την προπόνησιν, βουνό και θάλασσα, το κάθε ένα έχει τις δικές του περιπτώσεις, οι οποίες δεν είναι και τόσο εύκολες.

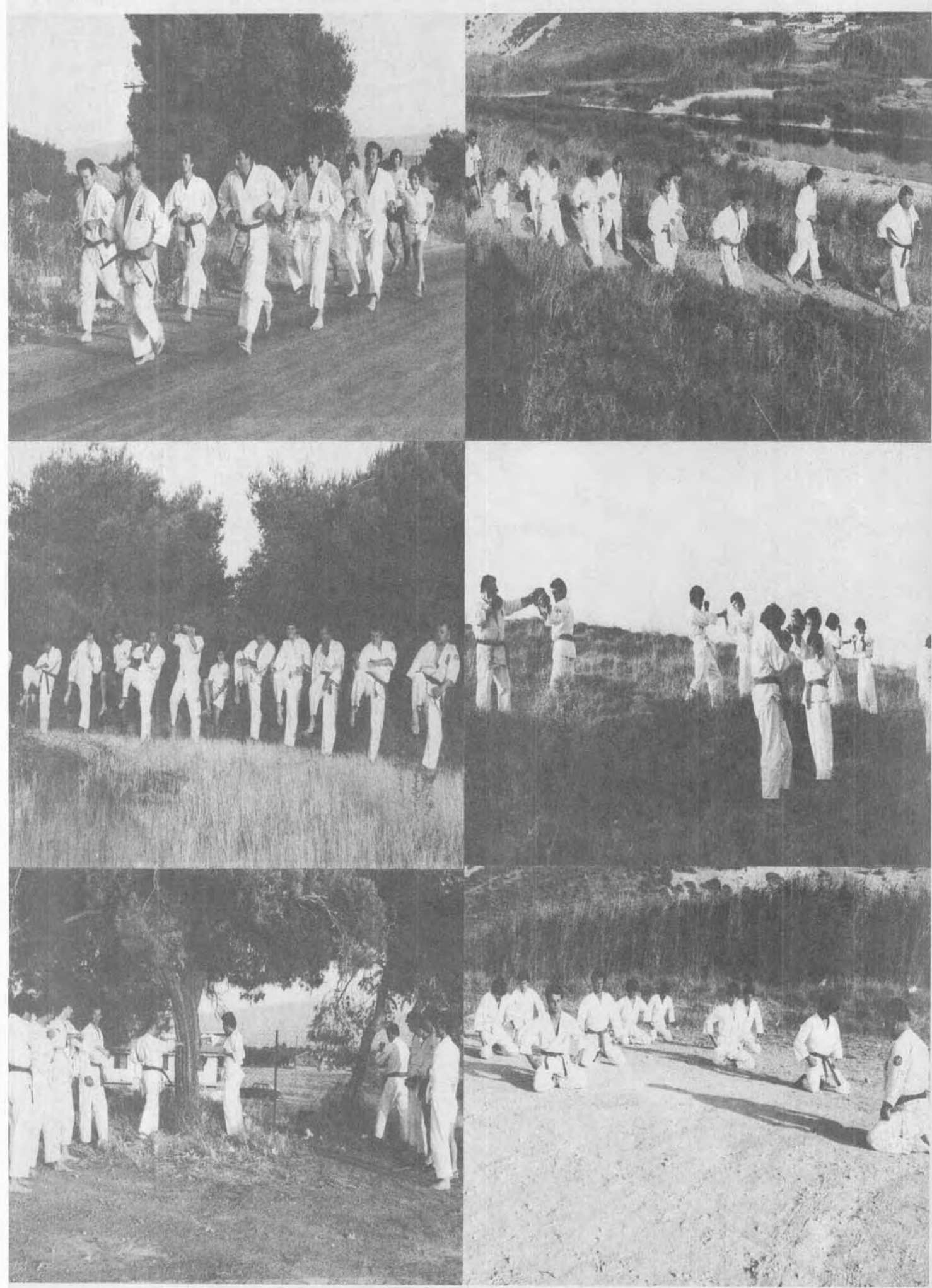
Δεν παραλείπω να ζητήσω συγγνώμη από τον αγαπητόν μου φίλον Σπύρο ΚΟΛΟΒΟ καθηγητή στο

SHIDOKAN στα Γιάννενα και να τον βεβαιώσω διά τα καλά μου αισθήματα, προς αυτόν και προς την Σχολήν του.

Πράγματι η Κόρινθος, η σχολή μου απουσίασε από τους αγώνες, τα παράπονά του είναι δίκαια, όμως εγώ είμαι δικαιολογημένος και αυτό θα του το αποδείξω σε πρώτη συνάντηση που θα έχουμε.

Αγαπητέ Σπύρο, στην Ελλάδα λίγοι γνωρίζουν την πραγματικότητα, οι πλείστοι τα θέλουν όλα χωρίς να κοπιήσουν, δεν πειράζει, εμείς θα προσφέρουμε αυτό που μπορούμε και ας ελπίσουμε ότι κάποτε θα βρεθούν άνθρωποι να μας εννοήσουν. Ευχαριστώ το "ΔΥΝΑΜΙΚΟ" που τόσο χαρά και αγαλίαση μας παρέχει η φιλοξενία του. Πάντα η Διεύθυνσίς του, υπό τον κ. Θ. Περίδη να μας καλωσορίζει, το ευχόμεθα.

Μετ' εκτιμήσεως
Ιωάννης Π. Καρούμπαλης
Μαύρη ζώνη 1 DAN
SHIDOKAN

ΤΖΟΥΝΤΟ, ΤΡΙΠΟΛΗ

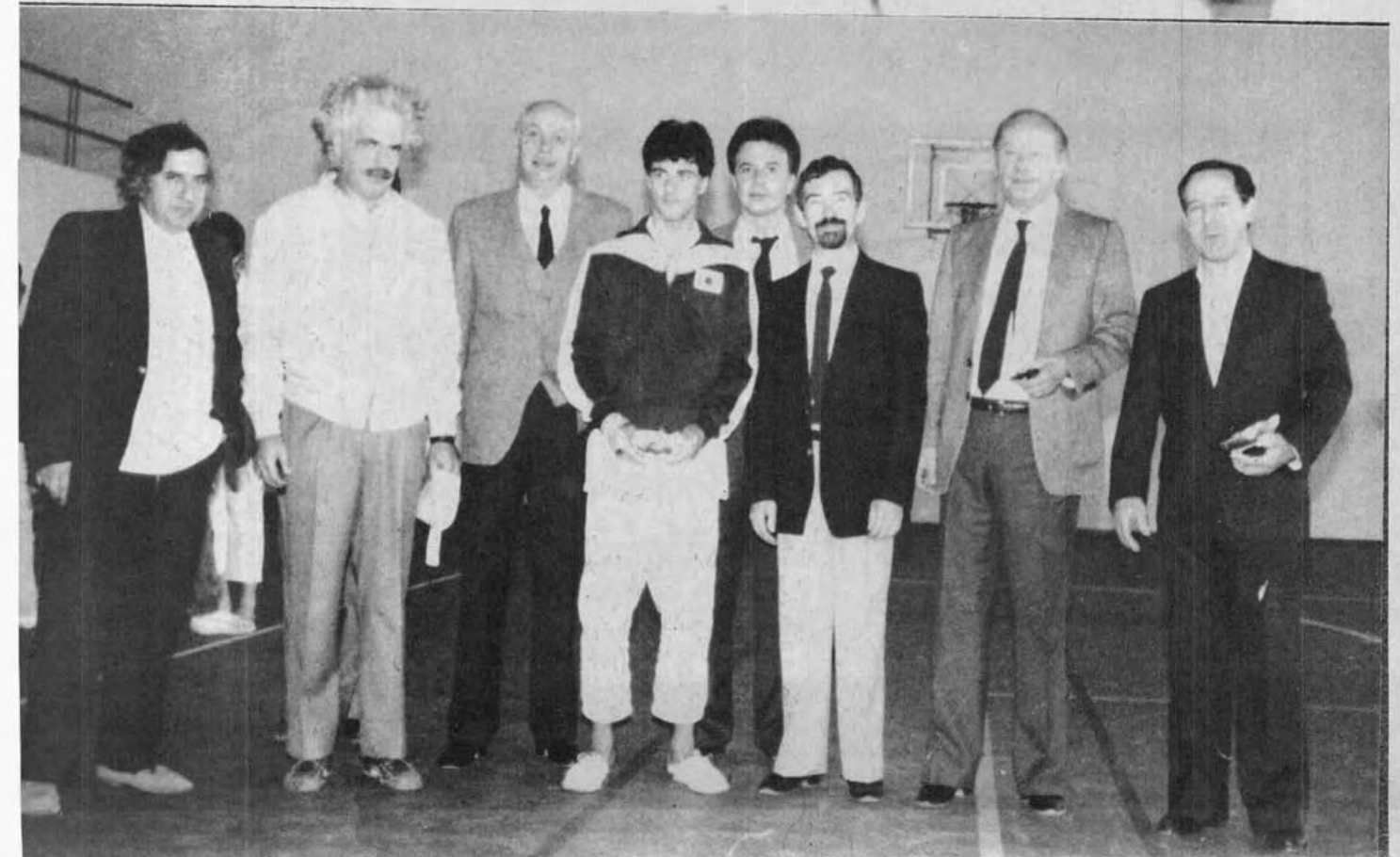
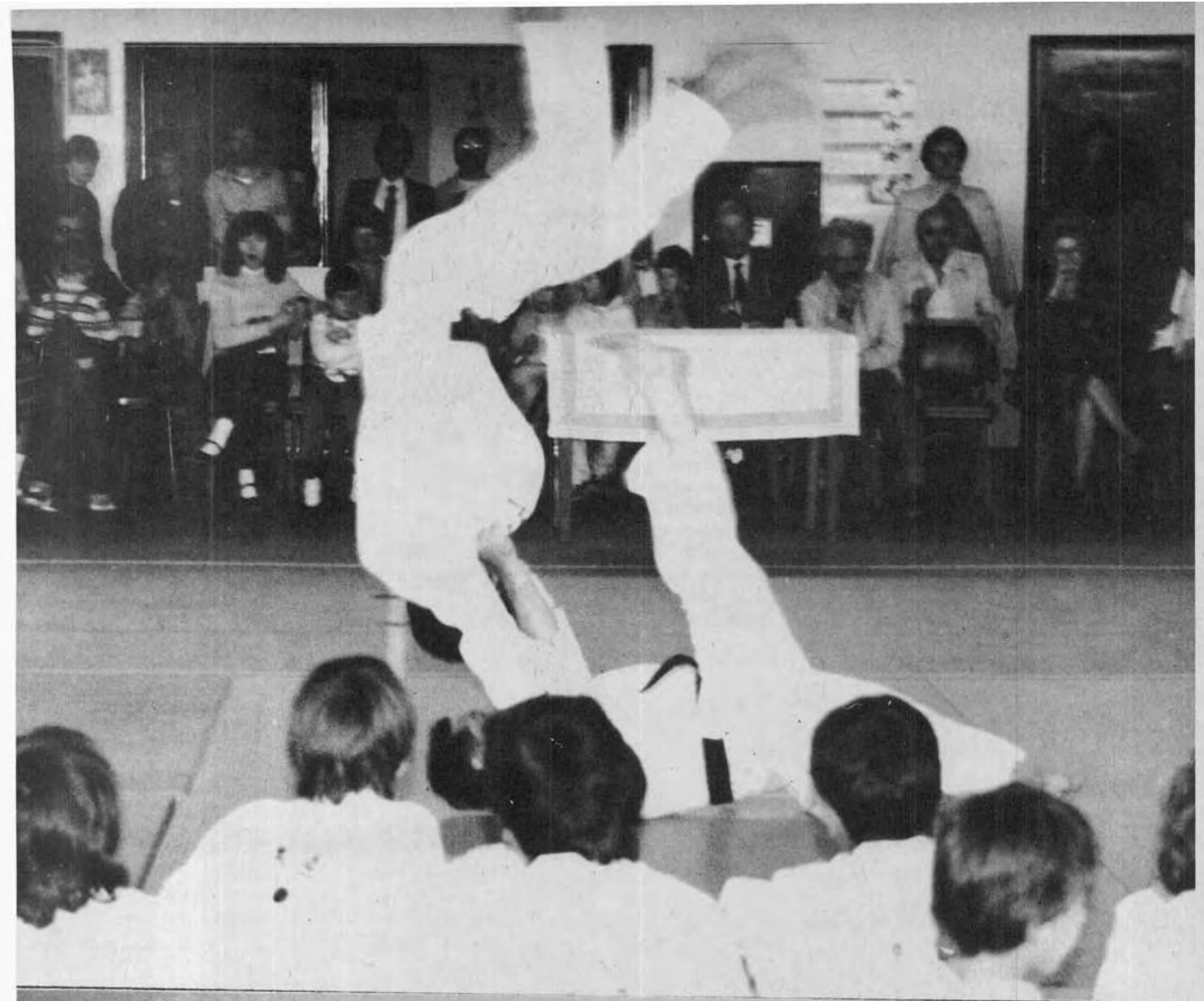
Μια εντυπωσιακή εκδήλωση τζούντο οργάνωσε ο "ΣΕΦ ο Αρκαδικός" στο εθνικό στάδιο Τρίπολης στις 21-10-84. Με ανακοινώσεις από τα μέσα ενημέρωσης συγκέντρωσε αρκετό κόσμο σε μια εκδήλωση εξετάσεων - αγώνων - επιδείξεων από τους πληθθείς μικρούς αθλητές τζούντο της Τρίπολης.

Κινητήριοις δύναμη για τέτοιες εκδηλώσεις ο προπονητής του κ. Αντύπας με τη βοήθεια γονιών των αθλητών θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να βρίσκουν κάθε βοήθεια και ενίσχυση από τη Διοίκηση του συλλόγου για την ανάπτυξη του αθλήματος μια και η Τρίπολη μέχρι τώρα είναι επάξια η τρίτη πόλη της Ελλάδας με "ζωντανό" το άθλημα του τζούντο, μετά την Αθήνα και τη Θεσ/νίκη.

Στην εκδήλωση της 21ης-10-84 είχαν κληθεί ο αθλητής Γιώργος Μπουντάκης και Θύμιος Περσίδης μέλος της Τ.Ε. Τζούντο του ΣΕΓΑΣ, στους οποίους απονεμήθηκαν αναμνηστικά κύπελλα για την προσφορά τους στο άθλημα.

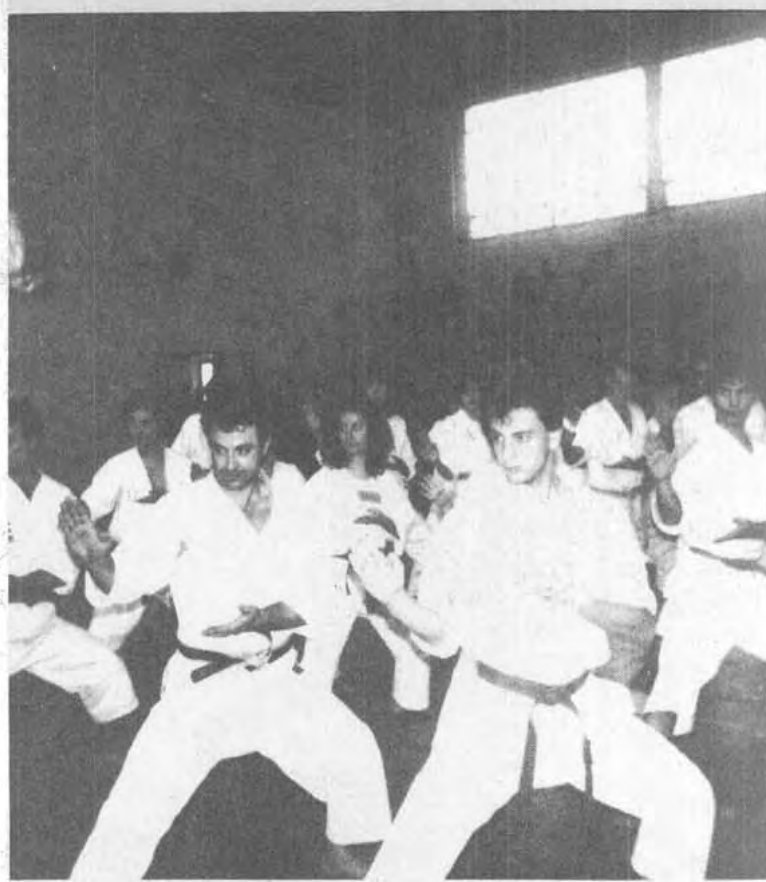
Από πληροφορίες μας, έγινε και άλλη επίσκεψη αθλητών της Εθνικής ομάδας από Αθήνα στην Τρίπολη για κοινή προπόνηση με τους αθλητές του ΣΕΦΑ μετά από το ιδιαίτερο ενδιαφέρον που δείχνουν ο κ. Αντύπας και ο κ. Γαλαντής (πατέρας αθλητή του ΣΕΦΑ). Αλλά τελευταία μαθαίνουμε ότι επικρατεί ένα άσχημο και αφιλόξενο κλίμα για το τζούντο μέσα στον ΣΕΦΑ. Πιστεύουμε ότι η νέα Ομοσπονδία Τζούντο θα παίρνει δραστικές αποφάσεις σε τέτοια θέματα. Όσο δεν θέλουν το τζούντο, δεν τους θέλει ούτε αυτό.

Θύμιος Περσίδης

ΑΚΣΑ ΑΘΗΝΑ

Το Σάββατο στις 10 Νοεμβρίου 1984 εορτάστηκε η επέτειος ιδρύσεως του συλλόγου ΑΚΣΑ. Το πρωί έγινε σε γήπεδο μπάσκετ τριώρη εκπαίδευση σεμινάριο μαζί με τα παραρτήματα ΑΘΗΝΣ ΚΑΡΑΤΕ ΣΗΟΤΟΚΑΝ που είναι στο Γκύζη και ΚΑΡΑΤΕ ΣΗΟΤΟΚΑΝ που είναι στο Αιγάλεω. Την εκπαίδευση που έκανε ο τεχνικός διευθυντής του συλλόγου Δημ. Σαράφης, 4 DAN ΣΗΟΤΟΚΑΝ πρέπει να τονισθεί ότι ήταν η τελευταία εκδήλωση της ΑΚΣΑ σαν σύλλογος διότι όλα τα παραρτήματα της γίνανε σύλλογοι και ενώνονται για να γίνει ομοσπονδία. Το βράδυ έγινε στον σύλλογο ΑΘΗΝΣ ΚΑΡΑΤΕ ΣΗΟΤΟΚΑΝ (που υπεύθυνος εκπαιδευτής είναι ο Δημ. Ζεύκης 1 DAN) πάρτυ όπου ο Γενικός Γραμματέας της ΑΚΣΑ Ίων Ιωάννου μίλησε στους αθλητές για τους σκοπούς και τις επιδιώξεις της ΑΚΣΑ τονίζοντας ότι τώρα που θα ενωθούν οι σύλλογοι και θα γίνει ομοσπονδία χρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια εκπαιδευτών και εκπαιδευομένων για ένα καλύτερο μέλλον του καράτε στο χώρο της πατρίδας μας και εν συνεχεία μια διεθνής προβολή. Μετά την ομιλία επηκολούθησε χορός και διασκέδασις μέχρι αργά.

**ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ
ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ,
ΣΩΣΤΑ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΤΟ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ
ΕΛΑΤΕ
ΝΑ ΤΟ ΣΥΖΗΤΗΣΟΥΜΕ**

ΤΑ ΣΤΥΛ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΦΟΥΜΙΟ ΝΤΕΜΟΥΡΑ ΚΑΙ ΣΙΤΟ-ΡΥΟΥ

Από την Μασάε Ματσουμότο

Το σιτορίου είναι ένα σύστημα με δυνατά χτυπήματα και αμυντικές τεχνικές, και ένα από τα τέσσερα σημαντικότερα Γιαπωνέζικα στυλ.

Κανένας δεν μπορεί καλύτερα να εξηγήσει το στυλ σιτορίου από τον Φούμιο Ντεμούρα, ο οποίος πήγε στις Η.Π.Α. το 1965, με πολλά πιστοποιητικά στο ντότζο.

Ήταν νικητής στους Πανιαπωνικούς αγώνες όλων των στυλ το 1961. Επαινέθηκε σαν ένας από τους πρώτους οχτώ αθλητές στην Ιαπωνία από το 1961 - 1965. Ο Ντεμούρα, που έχει ύψος 1,75 μ. έχει επίσης εκπαιδευτεί στο κέντο, στο αϊκίντο και στο τζούντο, και είναι ειδικευμένος στο κλασικό καράτε με όπλα, στα οποία περιλαμβάνονται τα μπο, σάι, τόνφα, κάμα και νουντσάκου. Διδάσκει σε επτά ή οχτώ τάξεις, έξι (και μερικές φορές επτά) μέρες την εβδομάδα και διευθύνει τις ανάλογες τάξεις στο University of California στο Ίρβιν, στο Orange Coast College και στο California State University στο Φούλερτον.

Γεροδεμένος, με στιβαρά χέρια και πόδια ο Ντεμούρα, έχει μια ήρεμη προσωπικότητα που προδίδει την προσωπικότητα ενός μαχητή. Είναι ένας υπερήφανος και ευγενικός άνδρας, τους αρέσει πολύ να διδάσκει και προσπαθεί να περιορίσει τη γνώμη πολλών, οι οποίοι ισχυρίζονται πως αυτό που κάνει είναι έξω από τη διασκέδαση και τα παιχνίδια.

"Δεν με πειράζει να διδάσκω σε επτά με οχτώ τάξεις τη μέρα", είπε χαμογελώντας. "Αυτό είναι που θέλω. Μ' αυτόν τον τρόπο μεγάλωσα. Πολλοί με ρωτάνε γιατί δεν φεύγω για διακοπές. Τους λέω πως δεν τις χρειάζομαι. Για μένα κάθε μέρα είναι απόλαυση. Κάνω αυτό που μου αρέσει και που είναι η διδασκαλία.

Είναι αστείο πως αντιλαμβάνεσαι τα πράγματα αργότερα στη ζωή σου. Όταν ήμουν έφηβος στο γυμνάσιο, δεν είχα καιρό να τριγυρνάω με τα άλλα παιδιά γιατί ο πατέρας μου είχε γεμίσει τις ώρες μου με άλλες ασχολίες. Εργαζόμουνα, γυμναζόμουνα (αρχικά στο κέντο) και πήγαινα σχολείο. Και τότε είχα αρχίσει να απογοητεύομαι. Αλλά τώρα ενώ θυμάμαι τα νεανικά μου χρόνια και τις παραδοσιακές αξίες με τις οποίες ανατράφηκα, καταλαβαίνω γιατί με βοήθησαν στη ζωή μου. Πραγματικά μ' αρέσει ο τρόπος που ζω. Πόσοι άνθρωποι μπορούν να πουν ότι αγαπούν τη δουλειά τους; Μερικές φορές αισθάνομαι ένοχος που το διασκεδάζω τόσο πολύ, και ίσως θα έπρεπε να κάνω και κάτι άλλο. Αλλά ξέρω ότι διάλεξα σωστά. Εκτιμώ τον εαυτό μου και ελπίζω να το μεταβιβάσω αυτό και στους μαθητές μου.

Και αυτό δεν αφορά μόνο το καράτε. Αν ένας άνθρωπος βρει κάτι που του αρέσει, θα πρέπει να ασχοληθεί μαζί του.

Πολύ συχνά, διάσημοι δάσκαλοι αναθέτουν στους βοηθούς τους, κατόχους μαύρης ζώνης, μερικά καθήκοντα της εκπαίδευσης, αλλά ο Ντεμούρα χαιρέται που του δίνεται η ευκαιρία να δοκιμάζει τις ικανότητες των αρχάριων μαθητών του.

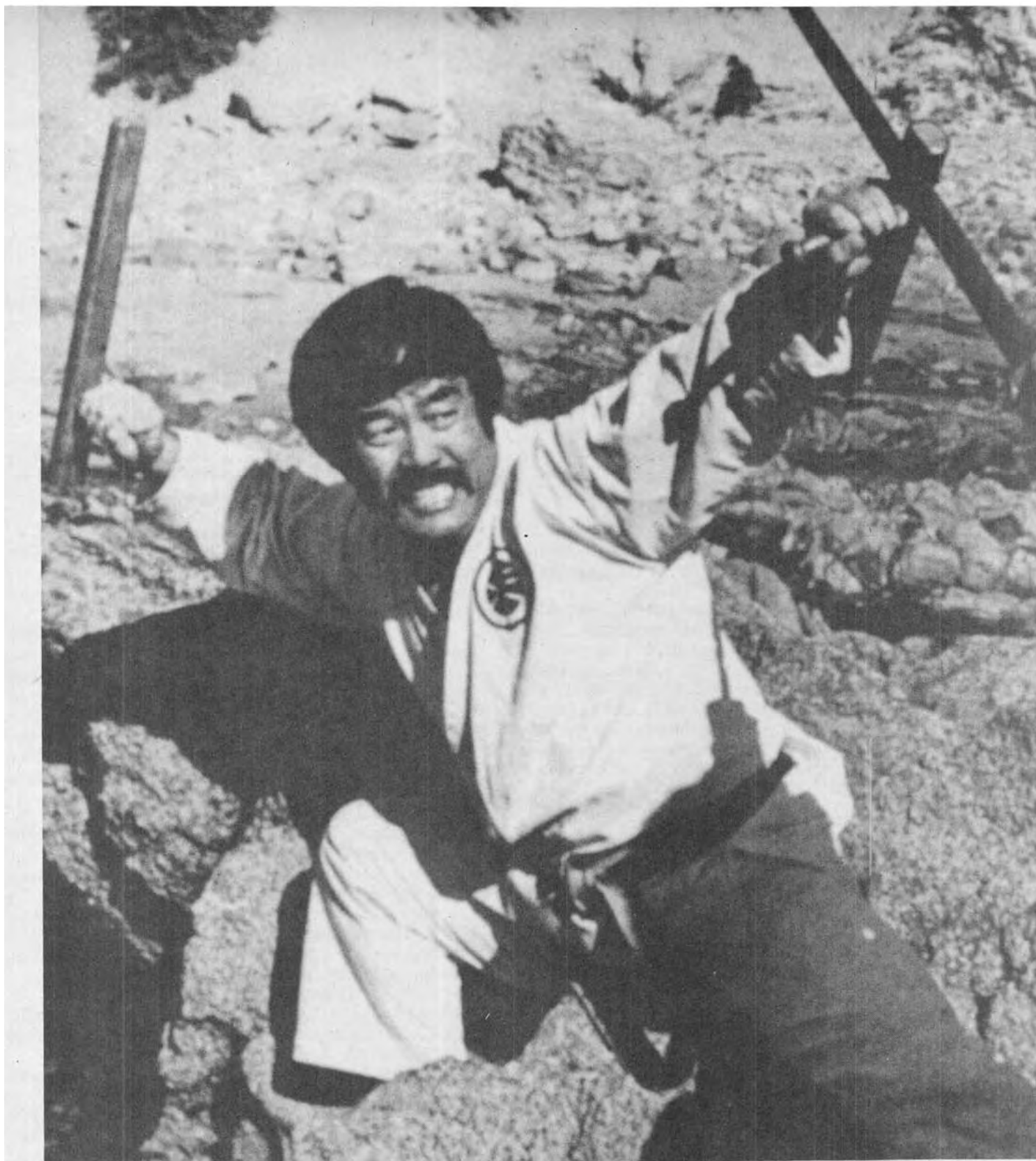
Στο ντότζο, ζωντανεύει σαν ένας μάστρος της μουσικής, διευθύνει μια συναρπαστική, γρήγορη συμφωνία μαχητικής τέχνης, που είναι υπολογισμένη και χορογραφημένη μέχρι και το τελευταίο λεπτό της κάθε μονόωρης διδασκαλίας του. Τα Αγγλικά του δεν είναι τέλεια, αλλά εύκολα τον καταλαβαίνεις, και πολλές φορές μεταξύ των ασκήσεων έντονης αυτοσυγκέντρωσης κάνει σύντομα διαλείμματα με αστεία, ανέκδοτα και τεχνικές αυτοάμυνας.

Ισχυρίζεται ότι έχει βρει "τη χρυσή τομή" με ταξί των παραδοσιακών εκπαιδευτικών μεθόδων της εφηβείας του και των περισσότερων πρόχειρων επινοήσεων του σύγχρονου Αμερικανικού πραγματισμού. Είναι μάλλον, ένας παραδοσιακός δάσκαλος που έχει ανακαλύψει ότι η εγκαρδιότητα, η τιμιότητα και ο ενθουσιασμός είναι προσωπικά χαρακτηριστικά, που αμέσως αναγνωρίζονται και πρόθυμα απομολώνονται από τους μαθητές του.

"Ένα πράγμα που δεν μπορώ να διδάξω είναι η καλή συμπεριφορά", εξήγησε. "Μπορώ να είμαι γι' αυτούς ένα παράδειγμα, αλλά ένα άτομο μαθαίνει να συμπεριφέρεται σωστά από μόνο του.

Νομίζω πως οι περισσότεροι άνθρωποι δεν μαθαίνουν καράτε μόνο για να λακτίζουν και να χτυπούν. Δεν πιστεύω πως επιδιώκουν τον πρωταθλητισμό ή την ικανότητα να μπορούν να εξουδετερώσουν δέκα ανθρώπους μεμιάς. Σίγουρα, θέλουν να είναι ικανοί να αυτοαμύνονται, αλλά επίσης ζητούν την καλή φυσική και πνευματική κατάσταση. Είναι ένα ολοκληρωμένο σύστημα ανάπτυξης της προσωπικότητας. Αλλά πραγματικά, το καράτε δεν είναι για τον καθένα και ένας εκπαιδευτής δεν μπορεί να διδάξει τον κάθε μαθητή με τον ίδιο τρόπο. Αλλά άσχετα με το πως αισθάνεσαι προτού πας στο ντότζο, πάντα θα πρέπει να νιώθεις καλά όταν φεύγεις από αυτό. Και αυτό είναι που επιδιώκω. Να δημιουργώ και να προσφέρω χαρά".

Επίσης του αρέσει να κάνει φίλους και πιστεύει ότι το να πουλάς μια ποιοτική υπηρεσία σε λογική τιμή δεν είναι μόνο μια καλή επιχείρηση, αλλά επίσης και ο καλύτερος τρόπος για να αποκτήσεις καλή υπόληψη και σταθερές φιλίες.

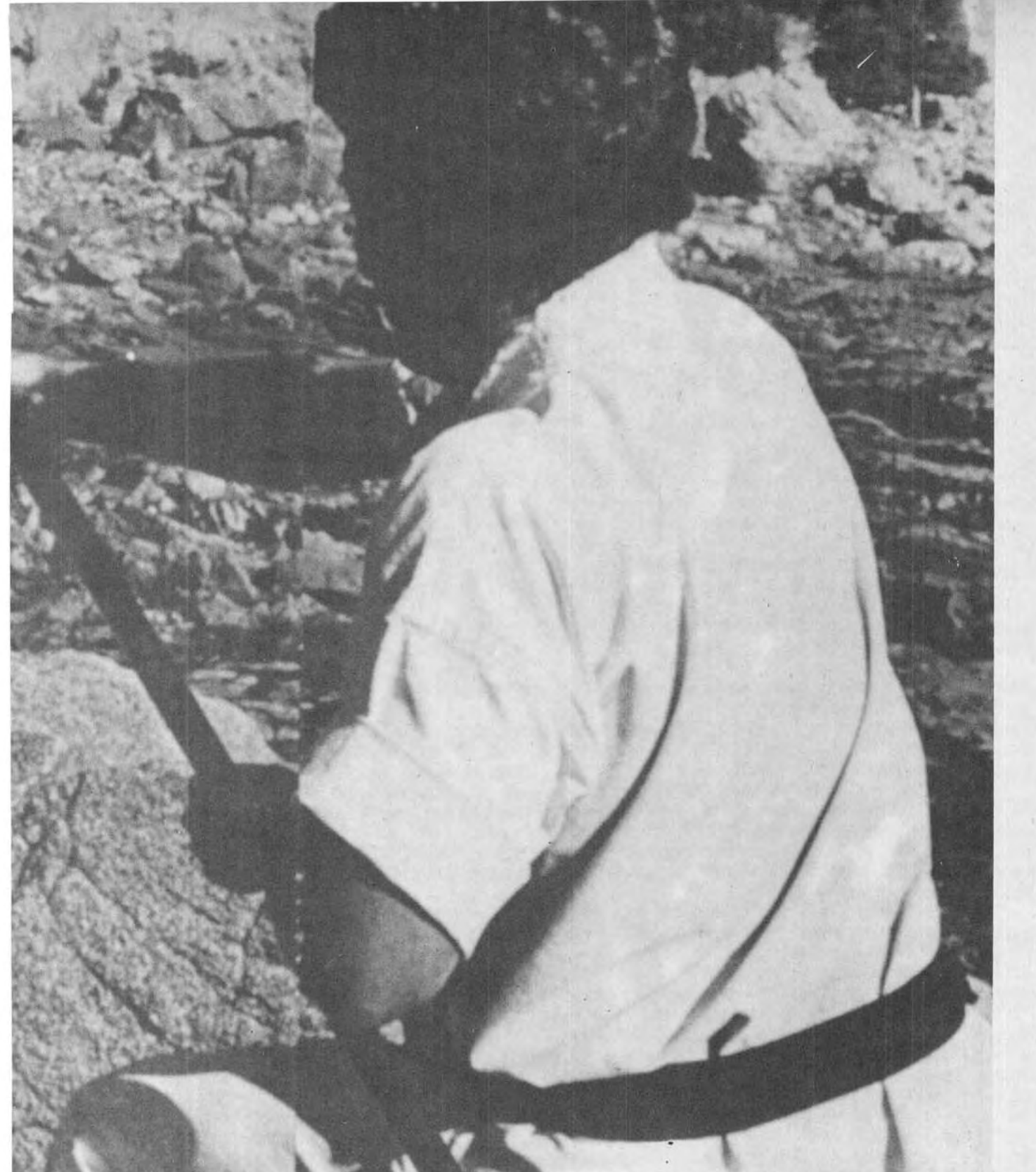
"Τα πρώτα επτά ή οχτώ χρόνια δεν έβαλα ούτε ένα δολλάριο στην τσέπη μου, γιατί όλα τα έδινα στη σχολή", είπε ο Ντεμούρα. "Νομίζω πως είναι σημαντικό να προσφέρεις στους ανθρώπους ό,τι περιμένουν, ενώ σου δίνουν τα λεφτά τους. Αν ξεγελάσεις κάποιον, δεν θα ξαναέλθει. Τελικά, εγώ θα μαι ο χαμένος. Μερικοί ανοίγουν μια σχολή, λειτουργεί για πέντε χρόνια περίπου, παίρνουν τα λεφτά που θέλουν και μετά την κλείνουν. Δεν μπορώ να το κάνω αυτό. Πρέπει να δημιουργήσω καλό όνομα.

Αυτό είναι που με ενδιαφέρει. Εννοώ, πως δεν ζητώ τίποτα πίσω, από τους μαθητές μου. Διδάσκω μόνο, πως αν βάλεις το σήμα μου στο γκι σου, θα πρέπει να το σεβαστείς. Και δεν αφορά μόνο το ντό

τζο. Οτιδήποτε κάνεις έχει αντίκτυπο σε μένα. Όταν ενεργείς σωστά ή κάνεις άσχημα πράγματα, ρεζιλεύεις εμένα. Γι' αυτό πρέπει να σεβαστείς εμένα, την τέχνη σου και τον εαυτό σου.

Έχουν εκπαιδευτεί στη σχολή μου περίπου 2500 με 3000 άνθρωποι. Και όπου και αν πάω, σε καταστήματα, εστιατόρια, οπουδήποτε, υπάρχει πάντα κάποιος παλιός μου μαθητής, που θα με χαιρετήσει. Και αυτό είναι που θέλω. Μια εκτίμηση που να διαρκεί και αφού φύγουν από τη σχολή μου.

Στη σχολή μου υπάρχουν πολλές τάξεις με μικρούς μαθητές, 10-15 χρονών. Αρκετά από αυτά τα παιδιά μεγαλώνουν και κάνουν παιδιά, και εξακολουθούν να με θυμούνται και τα στέλνουν και αυτά να εκπαιδευτούν. Πιστεύω πως εκτίμησαν ό,τι έκα-

να γι' αυτούς, και θέλουν το ίδιο και για τους γιούς και τις κόρες τους.

Πιστεύω πως αυτό είναι σπουδαίο, γιατί μου αρέσει να διδάσκω σε παιδιά και βρίσκω ότι μαθαίνουν ευκολότερα. Πρέπει να τους εμπνεύσεις εμπιστοσύνη και από την άλλη τους αρέσει να έχουν ακαταστασία γύρω τους, αλλά μπορώ να το χειριστώ αυτό. Πολλοί δάσκαλοι ισχυρίζονται πως δεν τους αρέσει να διδάσκουν σε παιδιά, αλλά οι περισσότεροι από αυτούς κάνουν το λάθος να τα μαθαίνουν αμέσως καράτε. Εγώ τα διδάσκω πως να βγάλουν τα παπούτσια τους, πως να υποκλίνονται και πως περιμένω από αυτά να συμπεριφερθούν μέσα στη τάξη.

Τα παιδιά συνήθως μαθαίνουν γρήγορα και εύκολα κατανοούν κάτι με το παράδειγμα. Αφού εκπαι-

δευτούν για λίγο στις τάξεις για μικρά παιδιά, αρχίζουν να αισθάνονται σπουδαία, αφού μπορούν να αντιμετωπίσουν τους συνομήλικούς τους. Τότε τα μεταφέρω στις τάξεις των ενηλίκων. Αφού κάποιος τα χτυπήσει λίγο, τότε αντιλαμβάνονται ότι δεν είναι τόσο καλά όσο νομίζουν. Όταν το κατανοήσουν αυτό για πρώτη φορά, παίζει σημαντικό ρόλο στη συμπεριφορά τους και συνήθως τα σπρώχνει να εργαστούν εντατικότερα. Μετά από όλα αυτά, βλέπετε πως τα καλύτερα μαθήματα γίνονται με το παράδειγμα, και κατά κάποιο τρόπο η σχολή μου στο ντότζο είναι ένα μέρος που μπορείς να ακολουθήσεις αυτά τα μαθήματα".

Μασάε Μασουμότο

«ΤΣΙ», «ΚΙ» ΚΑΙ «ΠΡΑΝΑ»

Από την Μασάε Ματσουμότο

Όλες οι μαχητικές τέχνες έχουν ένα κοινό σημείο : τη διαρκή αναζήτηση δύναμης. Και εξ' αιτίας αυτής της αναζήτησης, πολλοί αθλητές των μαχητικών τεχνών προσελκύονται από τις ιστορίες για το "τσι", το "κι" ή το "πράνα" - των ίδιων δυνάμεων που ο Μπρους Λη αποκαλούσε "η ζωτική ισχύ". Το "τσι", η "ζωτική ορμή" της Κίνας, το "κι", το "πνεύμα" της Ιαπωνίας και το "πράνα", η "διαφώτιση" της Ινδίας, καταγορεύουν αυτούς που ψάχνουν για δύναμη.

Η ιστορία της αρχαίας Ινδίας και της Κίνας αναφέρει πολλούς άνδρες που μπορούσαν να ρίξουν κάτω τους αντιπάλους τους με ένα απλό φύσημα ή να τους ακινητοποιήσουν με ένα βλέμμα. Εδώ εμφανίζεται το μυστήριο της ζωτικής δύναμης και η πραγματοποίηση υπεράνθρωπων κατορθωμάτων.

"Αλλά ας το εξετάσουμε", μου είπε κάποτε ένας κάτοχος της μαύρης ζώνης στο κένπο, "κανένας, άσχετα πόσο δυνατός είναι, δεν μπορεί να πηδήξει δυο ορόφους και να λακτίσει ένα παράθυρο. Η σάρκα και τα οστά δεν μπορούν να αντέξουν στην τόσο έντονη προσπάθεια".

Από, τι ξέρουμε, η Ινδία ήταν η πρώτη που δημιούργησε μια συστηματική πειθαρχία για την ανάπτυξη της εσωτερικής δύναμης και φαίνεται σωστό ότι πολλοί αθλητές των μαχητικών τεχνών χρησιμοποιούν τη γιόγκα σαν συμπληρωματική προπόνηση.

Αρκετές εκατοντάδες χρόνια πριν, η γιόγκα ήδη αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος της Ινδικής παράδοσης. Σύμφωνα με την Κάρα Ντέβι, μια από τις πρώτες εκπαιδευτρίες στη Νότια Καλιφόρνια και που τώρα διδάσκει στο Πανεπιστήμιο της Πολιτείας του Σαν Ντιέγκο, η Ινδική κουλτούρα βασίστηκε στη γιόγκα. Θεωρεί τη γιόγκα σαν την "επιστήμη της ανθρώπινης ανάπτυξης. Παίζει σημαντικό ρόλο στην ολοκληρωμένη πρόοδο του ανθρώπινου είναι".

Στη γιόγκα υπάρχουν μάντρας, ήχοι που χρησιμοποιούνται με έναν καθορισμένο τρόπο, για να προκαλέσουν σίγουρες αντιδράσεις στο σώμα: στάσεις που παίρνει το σώμα και αυτοσυγκέντρωση για ευλυγισία, ηρεμία και διαφώτισμό του πνεύματος, που καλλιεργούν το "πράνα" ή τη ζωτική δύναμη. Το "πράνα" δεν καθορίζεται από φυσικούς όρους, αλλά προσεγγίζεται από τους Ινδούς μόνο από την πνευματική του πλευρά.

"Το "πράνα" υπάρχει σε οτιδήποτε ζωτικό", είπε η Ντέβι. Όπως ισχυρίζονται αυτοί που ασχολούνται με τη γιόγκα, το "πράνα" είναι που βοηθάει τους γκουρού να ξαπλώνουν πάνω σε καρφιά χωρίς να πονούν.

Η ίδια ζωτική δύναμη ονομάζεται από τους Κινέζους "τσι". Όπως οι Ινδοί, έτσι και οι αρχαίοι Κινέζοι επίσης έβλεπαν τη χρησιμότητα του "τσι", αλλά άφηναν τις εφαρμογές της δύναμης σ' αυτούς που ενδιαφέρονταν για τις μαχητικές τέχνες, περισσότερο απ' ό,τι οι Ινδοί. Τα μάντρας έγιναν κι-οι, με σκοπό να προκαλούν εξάντληση στο σώμα του αντιπάλου.

Οι Ταοϊστές καθόρισαν το "τσι" σαν αναπνοή, αίμα και σπέρμα, το οποίο, όπως εξήγησε ο Μάτσαλ Χο'ο, ιδρυτής της National Tai Chi Chuan Association, σημαίνει έλεγχος της αναπνοής, κατεβάζοντας την σε ένα σημείο κάτω από τον αφαλό (τον ονομαζόμενο ταν-τιέν), έλεγχος του μυαλού βυθίζοντάς το επίσης στο ταν-τιέν και άντληση των γενετήσιων ορμών.

Στη γιόγκα υπάρχουν 42 "τσάκρας", ή σημεία πίεσης στο σώμα, που μπορεί να χρησιμοποιηθούν για να εκδηλωθεί το "πράνα". Οι Ινδοί περιγράφουν πέντε φυσικά τσάκρας και επτά ψυχικά. Οι Κινέζοι, από την άλλη πλευρά, επισημαίνουν τον αφαλό σαν την αρχή του "τσι", σημειώνουν τις "διαδρομές" που ακολουθεί το "τσι" στο σώμα (τους ονομαζόμενους μεσημβρινούς) και έχουν λεπτομερή διαγράμματα, που δείχνουν τα μέρη του σώματος, από τα εκατοντάδες σημεία βελονισμού, που το "τσι" μπορεί να επηρεαστεί από εξωτερικά ερεθίσματα.

Οι Κινέζοι επισημαίνουν δυο τύπους στο "τσι". Το πρωτεύον "τσι", που υπάρχει έμφυτο στον άνθρωπο, από τη γέννησή του, το οποίο, όπως το πράνα, είναι μέρος όλων των ζωντανών όντων. Είναι η ολική ζωτική ορμή. Το δευτερεύον "τσι" παράγεται από το άτομο. Στο ταν-τιέν συγκεντρώνονται η αναπνοή, το αίμα και το σπέρμα. Σαν ένα κοχλάζον υγρό, το "τσι" υπερχειλίζει το ταν-τιέν και μεταφέρεται στην σπονδυλική στήλη κατά μήκος των μεσημβρινών του πρωτεύοντος "τσι". Μετά από κάποιο χρόνο φτάνει στην κορυφή του κρανίου και ξαναεπιστρέφει στο ταν-τιέν. Έτσι ο κύκλος ολοκληρώνεται. Σ' αυτό το σημείο είναι που μπορεί να ξεκινήσει η πορεία για υπεράνθρωπα κατορθώματα. Οποιαδήποτε κίνηση του "τσι", παρόλα αυτά, είναι πρόβλημα χρόνου και της εξάσκησης. Ο Μάικ Μπράουν από την Οκλαχόμα, υποστηρίζει ότι είναι αρκετό το διάστημα των έξι μηνών. Ο Μάρσαλ Χο'ο πιστεύει πως χρειάζονται δέκα χρόνια.

Ενώ η έννοια του γιν-γιάνγκ των Κινέζων είναι ανάλογη με την ιδέα της γιόγκα στην πολιτικότητα (για κάθε θετικό υπάρχει ένα αρνητικό) στόχος

είναι να "κυλήσει" μαζί με την ενέργεια), η θεωρία των πέντε στοιχείων - οργάνων είναι αποκλειστικά Κινέζικη. Σύμφωνα με αυτή, κάθε σύστημα στοιχείου - οργάνου παράγει ένα από τα άλλα στοιχεία, και αυτό επιδρά σε άλλα. Το Χιουγκ-Ι βασίζεται σ' αυτά τα πέντε στοιχεία.

Οι Γιαπωνέζοι επηρεάστηκαν από τους γείτονές τους, τους Κινέζους. Το ζίου-ζίτσου των Γιαπωνέζων ήταν το τσίτσι-τζου των Κινέζων, που τώρα ονομάζεται τσάιν-α. Παρόλα αυτά, τα εμπειριστικά μαθήματα του "τσι" των Κινέζων δεν ήταν δυνατό να κατανοηθούν στη γλώσσα από τους Γιαπωνέζους. Η μεγαλύτερη επίδραση των Κινέζων στις μαχητικές τέχνες, προήλθε από τα σχολεία του Σαολίν, που έδιναν μεγάλη σημασία στην εξωτερική εξάσκηση. Η μυστικότητα και η έλλειψη των εσωτερικών σχολείων, προκάλεσε στους απέξω μια υποθετική δεισιδαιμονία και έτσι οι περισσότερες Γιαπωνέζικες μαχητικές τέχνες προέρχονταν από άλλες πηγές.

Η κοινωνική υποδομή της Φεουδαρχικής Ιαπωνίας οδήγησε στο να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στην εσωτερική ενέργεια. Για τους Γιαπωνέζους το "κι" είναι το πνεύμα, η ψυχή του πολεμιστή. Τονίζοντας την πρωταρχική ολική ενέργεια, η δύναμη της ζωτικής ορμής ταυριάζει με τους κώδικες και τη δύσκαμπτη συγκρότηση των Γιαπωνέζικων παραδόσεων. Με την έμφαση στο κοινό "κι", οι σαμουράι διακατέχονται από την αίσθηση της μοίρας, που οδηγεί το συγκεντρωμένο "κι" σε μια σειρά από τιμές και επιδιώξεις.

Σύμφωνα με κάποιον που ασχολείται με το κένπο, το "κι" ξεκινά από τα πόδια και συγκεντρώνεται στο ταν-ντέν (η Γιαπωνέζικη λέξη του ταν-τιέν), αλλά εδώ το ταν-ντέν είναι το επίκεντρο του "κι" και όχι η αρχή του. Οι Γιαπωνέζοι γνωρίζουν το δευτερεύον "τσι", αλλά δεν του δίνουν μεγάλη σημασία. Από το ταν-ντέν, το "κι" πηγαιίνει όπου

θελήσει ο πολεμιστής. Το "κιάι" ξυπνά το πνεύμα και το παραδίδει εναντίον του αντιπάλου. Στην αρχαία Ιαπωνία, πίστευαν ότι αν ένας σαμουράι τραβούσε το σπαθί του και σκοτωνόταν, χωρίς να προλάβει να το ξαναβάλει στη θήκη του, τότε αυτό δεν έπρεπε να χρησιμοποιηθεί από άλλον άνδρα, γιατί η λεπίδα ήταν γεμάτη από το πνεύμα του νεκρού πολεμιστή. Ο Γιουκινάρι Μαέντα, ένας κεντόκα με μαύρη ζώνη και ο οποίος ασχολείται με το ιαί και το αϊκίντο, επισκέφθηκε τις Η.Π.Α. και σε μια συνέντευξή του είπε πως "το ξίφος είναι η ψυχή μου".

Επειδή το "κι" είναι πνεύμα, οι Γιαπωνέζοι προσεγγίζουν τις μαχητικές τέχνες σχεδόν όπως τη θρησκεία. Ο Γιουκινάρι είπε : "Το κέντο είναι η θρησκεία μου, όπως οι Καθολικοί, οι Προτεστάντες".

Υπάρχουν ορισμένες διαφορές μεταξύ του "τσι" και του "κι", που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν. Ο Γιαπωνέζος κεντόκα, όταν εξασκείται, φαντάζεται έναν αντίπαλο και αυτοσυγκεντρώνεται, προτού πραγματικά αντιμετωπίσει έναν αντίπαλο. Κάποιος κεντόκα είπε ότι "μοιάζει σαν να πολεμάς τους φόβους σου". Αυτό επιδρά θετικά στην ψυχολογία, αλλά ο Μάικ Μπράουν για μερικές περιπτώσεις ξεκαθάρισε : "Μην φαντάζεστε τίποτα" το "τσι" ανήκει παντού, αλλά μέσα στο μυαλό". Οι Ινδοί προειδοποιούν να μην σπρώξετε το "πράνα" μέσα στο κεφάλι, όταν εξασκείστε στη κουνταίνι γιόγκα, γιατί αυτό μπορεί να προκαλέσει τρέλα.

Η κάθε μέθοδος έχει τους δασκάλους της, που μπορούν να αποδείξουν το κύρος των συστημάτων τους, αν και υπάρχουν πολλοί που απορρίπτουν την ολική ιδέα της εσωτερικής ενέργειας σαν μύθο, επειδή η έρευνα της Δύσης πάνω σ' αυτό το θέμα είναι περιορισμένη. Παρόλα αυτά, υπάρχουν τόσο πολλοί δυνατοί άνθρωποι που εξασκούνται σ' αυτές τις εξαιρετικές τέχνες της εσωτερικής δύναμης, των οποίων δυστυχώς μπορεί εύκολα να μειωθεί η σημασία τους από την επιστήμη της Δύσης.

ΣΤΑΤΙΚΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ:
ΤΟ ΠΙΟ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ «ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ»

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ... ΑΜΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ: Μετά από το όνομά σας (στο φάκελλο γράφουμε τον αριθμό του τεύχους που τελειώνει η συνδρομή σας. Θυμίζουμε ότι 3/7 σημαίνει το τεύχος Νο 3 του Τόμου 7. Για διευκόλυνση, όταν στέλνετε επιταγή συνδρομής, να μας γράφετε από πιο τεύχος θέλετε να αρχίζει (Νο και Το). Στο εξής δεχόμαστε μόνο 10-μηνες συνδρομές και οι συνδρομητές παίρνουν τα τεύχη τους τυπωμένα σε γυαλιστερό χαρτί πολυτελείας.

Θεσσαλονίκη, Οκτώβρης 1984

Συγχαρητήρια Κε Περίδη,

Όπως και νάχει συγχαρητήρια. Δεν είναι και λίγο πράγμα απ'τη μια στιγμή στην άλλη να γίνεσαι πρόεδρος αφού ιδρύσεις δική σου ή έστω μετονομάσεις μια ομοσπονδία. Χαράς ευαγγέλια λοιπόν και ελπίδες για μια πιό σωστή πορεία του ιδιόμορφου και τόσο πατρναρισμένου αυτού αθλήματος σε τούτο τον τόπο.

Αυτό το γράμμα μπορούσε να είχε αρχίσει και αλλοιώς: Ήταν περί τα μέσα ή τις αρχές της περασμένης δεκαετίας όταν έγινε το μεγάλο "μπούμ" των πολεμικών τεχνών στην Ελλάδα. Ζωή υπήρχε και παλαιότερα αλλά να, κάπου κει μέσα φύτρωναν σχολές, βιβλία, περιοδικά και πολλές ταινίες. Λίγο μετά την πρώτη μπόρα να και το "ΔΥΝΑΜΙΚΟ" με την τοτεινή του μορφή. Είχε κρατήσει ένα ανάστημα τότε, και ίσως ξεχώρησε. Όσοι μάλιστα στη δεκαετία του 80. Εκείνο που είχε γίνει μισή ντουζίνα χρόνια πριν με το Τζούντο, το Καράτε κλπ άρχισε να γίνεται με το BODY-BUILDING. Ένα κάπως ιδιόρρυθμο αλλά ενδιαφέρον ωραίο και επιστημονικό άθλημα (προσωπική εκτίμηση).

Και κάπου εδώ τελειώνει ο πρόλογος.

Μπράβο στο "ΔΥΝΑΜΙΚΟ" λοιπόν γιατί σκέφτηκε να ασχοληθεί με άλλα σπορ. Ξανά μπράβο για την ίδρυση καινούργιας Ελληνικής IFBB. Όμως μαζί με όλα αυτά τα φαιδρά φυτρώνουν και κάποιες απορίες (πανάθεμά τις!).

Έλυσες αλήθεια τους προβληματισμούς που είχες όταν αναρωτιόσουν αν "είναι άθλημα το Β.Β. ή το φτιάξανε για να μας πουλάνε καπάκια και σίδερα;". Κάπου τότε που σε αποκάλεσαν και "αλεξιπτωτής".

Γιατί δεν δημοσιεύθηκε εκείνη η περιβόητη ιστορία του Β.Β. στην Ελλάδα που είχε αναγγελθεί τέλη του 82. Σίγουρα όλα τα ωραία που έγιναν ειδικά από το 71 μέχρι την ίδρυση της WABBA θα είχαν ενδιαφέρον για μερικούς "κουτσομπόληδες" και "περίεργους".

Και τώρα; θα γίνει επιτέλους αυτό το άθλημα πιό ανοιχτό και δημοκρατικό όπως ίσως εννοούσες όταν π.χ. είχες επισημάνει την έλλειψη πολλών αγώνων

των το πατρναρισμα που υπάρχει, και είχες τσαντισθεί από την ιστορία με την φωτογραφία Μακκάου; Ας δούμε. Όπως επίσης ας δούμε και τις παραπέρα σχέσεις σου με ... αντίπαλα στρατόπεδα "πατέρες" κλπ.

Σχετικά με τις πολεμικές τέχνες λύθηκαν όλα τα προβλήματα με τις ψεύτικες σχολές, (αλήθεια σήμερα ποιός θα πει τι είναι ψεύτικο και τι αληθινό -αυτό έτσι για τους φιλόσοφους) με τον Ελ Κουρύ και τον ... Μάστρο-Μπιλ;

Παραπέρα μήπως θα ήταν καλύτερα για το περιοδικό να μειώσει τις σελίδες που αφιερώνει στην επικαιρότητα γενικά; (Λάθος που έγινε και από άλλον και τουλάχιστον όσον αφορά την δυσαρέσκεια του κοινού του, και τις πωλήσεις το πλήρωσε) και ν'ασχοληθεί με άλλα θέματα κυρίως θεωρητικά; Επίσης ωραία η ενόργανη γυμναστική αλλά όχι τόσες σελίδες.

Αυτά λοιπόν. Ίσως τάπα λίγο χύμα και δεικτικά και να μην θες να τα πάρεις σαν καλόπιστη κριτική. Ίσως να ήμους απότομος όμως έχω ενδείξεις ότι το περιοδικό έχει μέσα της μια ψυχή έχει ποικίλα ενδιαφέροντα και όρεξη να παλέψει λιγάκι. Στο κάτω-κάτω δεν έχουμε πολλά τέτοια στην ωραία μας Ψυροκόσταϊνα. Δεκτές οι μπίζνες, αλλά όχι μόνο μπίζνες.

Ξέρεις, κλείνω το γράμμα μ'ένα ερωτηματικό (όλα ερωτηματικά και απορίες είμαι πάντως): Δεν θες λέω, δεν θες να πάρω και εγώ μια απάντηση σαν και αυτή του Παναγιώτη Μπένου; Δεν το ξέρω προσωπικά πάντως (στο τεύχος 2, τόμος 7, σελ. 31) ας δούμε.

Καλόπιστα, με περιέργεια και πολύ πολύ φιλικά.

Ηλίας Μαρούδας
Στρατηγού Παπούλα 52
54351
Θεσσαλονίκη

Υ.Γ. Συγνώμη πάντως για μια κάποια υπερβολική επιθετικότητα και ξέχασα τα συγχαρητήρια στο μόνο περιοδικό, αν δεν κάνω λάθος, που εξακολουθεί

να ασχολείται στην Ελλάδα με τις πολεμικές τέχνες. Και τα συγχαρητήρια αυτά δεν είναι για τα μάτια.

"Φίλε μας" Ηλία Μαρούδα.

Ευχαριστούμε για το γράμμα σου και τα "καλά" σου λόγια.

Πραγματικά είσαι όλες απορίες! Αλλά μερικές αδικαιολόγητες. Στο νέο περιοδικό μόνο για Σωματική Διάπλαση που μόλις βγήκε λύνονται όλα σου τα ερωτηματικά τα σχετικά με το άθλημα αυτό. Οι απορίες σου όμως που αφορούν στις μαχητικές τέχνες έχουν όλες απαντηθεί κατά καιρούς μέσα στο ΔΥΝΑΜΙΚΟ. Μια και δείχνεις ότι είσαι φανατικός αναγνώστης του δεν δικαιολογείται να μην έχεις κατανοήσει τις θέσεις του.

Αθήνα

Αγαπητέ κ. Περίδη

Κατ'αρχήν να σας συγχαρώ για το περιοδικό σας και να περάσω αμέσως στο θέμα για το οποίο αποφάσισα να σας γράψω.

Ενώ στο περιοδικό σας γίνεται λεπτομερής αναφορά σε διάφορα δυναμικά αθλήματα, όπως το Τζούντο τα διάφορα στυλ καράτε και το ΤΑΕ-ΚΒΑ-ΝΤΟ, ακόμα και στην ενόργανη γυμναστική και στη Σωματική Διάπλαση, εν τούτοις μένουν απέξω, η πυγμαχία, η πάλη και η άρση βαρών. Όσον αφορά την πάλη νομίζω ότι της άξιζε μια καλύτερη μεταχείριση μια και έχει εξελιχθεί στο Άθλημα των Ολυμπιονικών.

Είμαι φίλος της Πυγμαχίας και αγαπώ αυτό το άθλημα παθολογικά, γι'αυτό θα ήθελα να εκφράσω άλλο ένα παράπονό μου. Στην Αθήνα και σε όλη την Ελλάδα δεν υπάρχει ιδιωτικό γυμναστήριο που να καλλιεργεί αυτό το άθλημα. Το μόνο που είδα είναι αυτό του Ν. Βεϊσάκη στην Κρήτη. Έτσι όποιος θέλει να ασχοληθεί με αυτό το άθλημα θα πρέπει να απευθύνεται στα επιχορηγούμενα Σωματεία από το Κράτος, που όμως δεν τον διευκολύνουν οι ώρες προπόνησης που έχουν, γιατί είναι μία και συγκεκριμένη ώρα και μετά από αυτή το τμήμα τελειώνει. Έτσι όποιος έχει μαθήματα λ.χ. δεν μπορεί να παρακολουθεί τακτικά τις προπονήσεις. Κλείνω το γράμμα μου ελπίζοντας τα αθλήματα που σας έγραψα να βρουν μια μόνιμη σελίδα στο περιοδικό σας.

Ευχαριστώ
Νίκος Αλεξανδρής
Πλατεία Αττικής

Φίλε μας Νίκο Αλεξανδρή

Πολύ γρήγορα η πυγμαχία και το FUL-CONTACT Καράτε θα αποτελέσουν το αντικείμενο ενός νέου περιοδικού.

Κύριε Περίδη

Αφού πρώτα σας συγχαρώ για το πολύ καλό και δυναμικό περιοδικό σας θα ήθελα να σας εξηγήσω το λόγο που σας γράφω αυτό το γράμμα.

Είμαι 17 χρονών και πηγαίνω ΤΖΟΥΝΤΟ εδώ και 9 μήνες. Ανήκω στον Α.Ο.Ν.Α. και προπονητής μου είναι ο Μ. Δασκαλάκης.

Ο σύλλογός μας, αν και καινούργιος, είχε σαστίσει πολλούς στην περσινή αγωνιστική περίοδο με τις επιτυχίες μας στο άθλημα αυτό και ιδιαίτερα στις γυναίκες.

Και θα σταθώ στις γυναίκες γιατί θέλω να σας υπενθυμίσω μία συζήτηση που είχατε γύρω από το θέμα αυτό (δεν έχει σημασία με ποιόν κάνατε την συζήτηση).

Αναφέρατε ότι οι γυναίκες δεν είναι για αθλήματα τέτοια, όπως Τζούντο, καράτε και άλλα και ότι δεν πρέπει να γίνεται προπόνηση μικτή γυναικών-ανδρών γιατί η απόδοση και από τις δύο πλευρές θα είναι πεσμένη.

Μην με παρεξηγήσετε καθόλου γι'αυτά που θα σας πω παρακάτω και μη νομίζετε ότι θέλω να κάνω την έξυπνη και την δυναμική γυναίκα. Απλά θα ήθελα να σας πω ότι μια και οι γυναίκες τόσο καιρό ήταν υποβαθμισμένες καιρός είναι πια να αρχίσετε να τις βλέπετε εσείς οι άνδρες λίγο πιό σοβαρά.

Οι πολεμικές τέχνες γενικά έχουν προσελκύσει πολλές γυναίκες τα δύο τελευταία χρόνια.

Χωρίς να θέλω να είμαι απόλυτη πολύ λίγες είναι εκείνες που κάνουν πολεμικές τέχνες για να καυχηθούν γι'αυτό. Στις περισσότερες το λέει η καρδούλα τους και είναι πολύ πεισματάρες. Κι ακριβώς γι'αυτό έχουν προοδεύσει στο άθλημα που κάνουν και από σωματική πλευρά αλλά και από πλευρά πνεύματος. Και παίρνω παράδειγμα απ'τον σύλλογό μου που καμία όταν περνάει την πόρτα του Γυμναστηρίου δεν είναι πια γυναίκα. Είναι απλά μια Τζουντόγκα που προσπαθεί να βελτιώσει τον εαυτό της και να αποβάλλει από πάνω της την ιδέα του ασθενούς φύλλου που τόσα χρόνια προσπαθούν να τις επιβάλλουν. Γιατί όπως και να το κάνουμε όχι μόνο ασθενές φύλλο δεν είναι οι γυναίκες αλλά έχει αποδειχτεί ότι έχουν και περισσότερη αντοχή από τους άντρες. Παραδέχομαι ότι οι άντρες είναι πιό δυνατοί αλλά μόνο μυϊκά. Ποιός όμως θα πει το αντίθετο σε μια γυναίκα γυμνασμένη σκληρά και με την ίδια ακριβώς μυϊκή δύναμη μ'έναν άντρα;

Αλλά εκτός απ'αυτό θα ήθελα να αναφέρω και το γεγονός ότι πολλές φορές έχουμε κάνει προπόνηση με τους άντρες του συλλόγου μας και μπορεί να σας διαβεβαιώσω ότι η προπόνηση γίνεται πολύ καλύτερη. Κι αυτό γιατί οι άντρες δεν μας βλέπουν σαν γυναίκες κι εμείς δεν τους βλέπουμε σαν άντρες. Είμαστε όλοι Τζουντόγκα και τίποτε άλλο. Πιστεύω ότι καιρός είναι πια να σταματήσει να υπάρχει κόμπλεξ στην συμπεριφορά ανάμεσα στα δύο φύλλα και καιρός είναι πια να καταλάβουμε όλοι ότι άντρες και γυναίκες δεν είναι γεννημένοι να έρχονται σ'επαφή μόνο σεξουαλικά.

Ήρθε η ώρα να πάψει το μυαλό μας να στριφογυρίζει ολοένα γύρω απ'αυτό το θέμα και είμαι σίγουρη ότι το αποτέλεσμα θα είναι πολύ καλύτερο. Γιατί θα ήταν άσχημο αν πάντα η γυναίκα ήταν ανεβασμένη στο βάθος της δίπλα στον άντρα; (Ούτε ψηλότερα, ούτε χαμηλότερα). Θα σας παρακαλέσω να μου απαντήσετε και να μου γράψετε τις απόψεις σας για το τι πιστεύετε για όλα αυτά που διαβάσατε στο γράμμα μου.

Σας πληροφορώ ότι κι αν ακόμα έχετε αντίθετη γνώμη για όλα αυτά ή ότι πιστεύετε ότι είμαι μια μικρή ανόητη, ακόμα και τότε θα ήθελα να μου γράψετε. Την σιωπή σας θα την πάρω σαν να απο-

δέχστε τα όσα σας έγραψα.

Κλείνω λοιπόν το γράμμα μου και περιμένω το δικό σας.

Με πολύ φιλία
Ελένη Φατή
Ηλιούπολη

Φίλη μας Ελένη Φατή

Ποτέ μου δεν πίστεψα ότι οι γυναίκες είναι πλασμένες να έρχονται σε επαφή με τους άντρες μόνο ... σεξουαλικά. Όπως ποτέ μου δεν πίστεψα ότι οι άνδρες είναι πιο δυνατοί αλλά μόνο ... μυϊκά. Αλλά στο ΔΥΝΑΜΙΚΟ δεν συζητάμε για την "επανάσταση των γυναικών". Συζητάμε αν είναι σκόπιμο να προπονοούνται συνεχώς συγχρόνως γυναίκες με άντρες.

Η απάντηση λοιπόν σ' αυτό είναι η ίδια με την απάντηση στο ερώτημα: "Είναι σκόπιμο να προπονοούνται συνεχώς συγχρόνως αδύνατοι με δυνατούς;" Η γνώμη μου είναι πως ΟΧΙ! Διότι οι αδύνατοι συνεχώς θα απογοητεύονται και οι δυνατοί θα αδυνατίζουν μην έχοντας ισάξιους αντίπαλους. Αυτά δεν τα είπα όπως λες, τα έγραψα. Και όταν τα έγραφα δεν σκεπτόμουν σεξουαλικό θέμα ούτε υποβάθμιζα τη γυναίκα. Πιστεύω ότι οι συνεχείς προπονήσεις στο τζούντο πρέπει να γίνονται μεταξύ όμοιων αθλητών (ή αθλητριών), ενώ μια φορά στις 15 μέρες να παίζουν με πιο αδύνατους για τεχνική και με πιο δυνατούς για τεχνική και δύναμη.

Βελιγράδι, 8-10-84

Γειά σας κύριε εκδότα του πιο ωραίου και δυναμικού περιοδικού που υπάρχει στην Ελλάδα. Του πιο ωραίου γιατί ασχολείται με τον αθλητισμό και του πιο δυναμικού γιατί ασχολείται (;) με τις πολεμικές τέχνες. Όσο για το δεύτερο το ερώτημα παραμένει. Ασχολείται πράγματι με τις πολεμικές τέχνες ή κάνει απλές αναφορές; Η απάντηση είναι γνωστή. Απλές αναφορές και τίποτε άλλο. Γιατί αυτό; Διότι από τις πολεμικές τέχνες "δεν τα κονομάμε", μια και είναι λίγοι οι αναγνώστες, ενώ από τα άλλα αθλήματα (κυρίως το μπόντνι μπίλντιγκ) και γερή "κονόμα" έχουμε αφού έχουμε περισσότερους αναγνώστες, αλλά και τρεχάματα δεν έχουμε. Έτσι δεν είναι κύριε Περισίδη ή μήπως κάνω λάθος;

Τελειώνω με μια συμβουλή. Μια συμβουλή ενός "τρελλού" των πολεμικών τεχνών.

ΑΦΗΣΤΕ αυτούς τους πειραματισμούς κύριε Περισίδη και ασχοληθείτε ξανά με τις πολεμικές τέχνες όπως κάνατε κατά το παρελθόν. Διότι με τους πειραματισμούς αυτούς θα χάσετε και τους λίγους αναγνώστες που σας απόμειναν και συνέπεια αυτού ξέρετε ποιά είναι; (Εννοείται για αυτό δεν την γράφω). Αν δεν μπορείτε να ασχοληθείτε με τις πολεμικές τέχνες γενικά, γράψτε τουλάχιστον κάτι για το ΤΑΕ-ΚΩΝ-ΔΟ, το ωραιότερο άθλημα που υπάρχει αυτή τη στιγμή πάνω στη γη (Αν αμφιβάλετε κανείς να μου το πεί).

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Δούπας Χαρίσης
BLUE BELT TAEKWONDO

Φίλε μας Χαρίση Δούπα, Blue Belt TKD

Ευχαριστούμε για το γράμμα σου και τα καλά σου λόγια. Συμφωνούμε απόλυτα με ότι μας γράφεις, κυρίως για τις λέξεις σου στα εισαγωγικά (και μάλιστα την τελευταία).

Κάντανος 6/11/84

Αγαπητέ κ. Περισίδη,

Πρώτα πρώτα θα ήθελα να σας συγχαρώ για το "ΔΥΝΑΜΙΚΟ" γιατί ασχολείται κυρίως με αθλήματα που δεν είναι τόσο διαδεδομένα στη χώρα μας και ειδικά στην επαρχία, και που μέσα από τις σελίδες του μπορεί κάθε αναγνώστης να καταλάβει τη σημασία και τα αποτελέσματα της σωστής γυμναστικής και της άθλησης. Είχα ασχοληθεί πριν ένα χρόνο, επί 9 μήνες με το "ΟΚΙΝΑΒΑ ΚΑΡΑΤΕ" και κατάλαβα πόση είναι η επίδραση του ΚΑΡΑΤΕ πάνω στο σώμα αλλά και στο πνεύμα του ανθρώπου που ασχολείται συστηματικά με αυτό. Τώρα όμως που βρίσκομαι στην επαρχία δεν μπορώ να συνεχίσω αυτό που είχα αρχίσει πριν ένα χρόνο αφού τα γυμναστήρια βρίσκονται πολύ μακριά από εδώ. Μου αρέσει πάρα πολύ η γυμναστική και ενδιαφέρομαι για σωστά όργανα. Είδα στο "ΔΥΝΑΜΙΚΟ" ότι προσφέρετε πάρα πολλά και χρήσιμα όργανα. Όμως, όπως εγώ, έτσι πιστεύω και πολλοί νέοι που ενδιαφέρονται για την ενόργανη γυμναστική, δεν γνωρίζουν, γιατί δεν έχουν δει ορισμένα από αυτά που προσφέρετε και δεν μπορούν να τα φανταστούν αλλά ούτε και πως χρησιμοποιούνται γνωρίζουν, θα σας παρακαλούσα, εάν βέβαια υπάρχει δυνατότητα, μέσα από τις σελίδες του περιοδικού σας να δειχθούν στους αναγνώστες ορισμένα από αυτά, όσα δηλαδή δεν είναι γνωστά στον μέσο αθλητή κατά τη γνώμη σας. Συγκεκριμένα εγώ ενδιαφέρομαι για όργανα ανοιγμάτων ποδιών, αλλά δεν έχω δει ποτέ τέτοιο όργανο. Η συμβουλή σας "ΜΗΝ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΡΙΝ ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ" είναι πολύ σωστή. Όμως εμείς που ζούμε στην επαρχία και δεν μπορούμε να έρθουμε εύκολα στην Αθήνα για να δούμε τα όργανα και να διαλέξουμε αυτό που θέλουμε, πρέπει να στερηθούμε αυτά που απολαμβάνουν οι άλλοι αθλητές;

Σας ευχαριστώ και εύχομαι να δοθεί κάποτε ευκαιρία σε όλους τους νέους της Ελλάδας να κατανοήσουν τη σωματική και πνευματική δύναμη που δίνει η σωστή γυμναστική σε όποιον ασχολείται με αυτήν.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Γιάννης Παρασκευαΐδης
Κάντανος

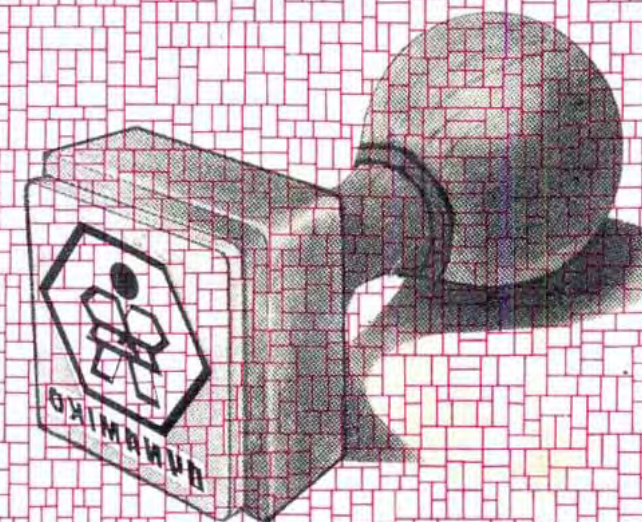
Φίλε μας Γιάννης Παρασκευαΐδη

Έχεις δίκιο και πραγματικά σκοπεύουμε να περιγράψουμε σε ειδικά άρθρα τη χρήση των διαφόρων οργάνων γυμναστικής.

Ζητάτε

το σωστό γυμναστήριο;

Αν ο εξοπλισμός του έχει τη σφραγίδα ...

... τότε το βρήκατε!

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Από απλούς πάγκους μέχρι πολυόργανα 12 θέσεων.